

י"ד בסיון
25 במאי
תשפ"א
2021

מספרנו
5660/מה
סוג: בלתי מסווג / פנימי/רגיש/מסווג

פרוטוקול

ישיבת מליאת המועצה ה- 4 במניין לשנת 2021

מיום שלישי, כ"ב באייר תשפ"א, 04.05.2021

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

משתתפים:

חברים:	מר יוסף ניסן	- ראש המועצה
	גב' ברוריה אליעז	- חברת מועצה וסגנית ראש המועצה
	עו"ד קובי נודלמן	- חבר מועצה וסגן ראש המועצה
	מר שלומי שטרית	- חבר מועצה וסגן ראש המועצה
	גב' רונית דמרי עייאש	- חברת מועצה
	גב' עדי זנד	- חברת מועצה
	פרופ' עפר לוי	- חבר מועצה
	מר כפיר מימון	- חבר מועצה
	פרופ' מתי ליפשיץ	- חבר מועצה

סגל:	עו"ד יגאל ברק-עופר	- יועץ משפטי
	מר שמואל לביא	- מבקר המועצה
	גב' עדנה זטלאוי	- מזכירת המועצה
	רו"ח חגית מימון מגירה	- גזברית המועצה
	אינג' אלעד ארזי	- מהנדס המועצה
	גב' בתיה הרפז	- מנהלת מחלקת חינוך

מוזמנים:	עו"ד דב ויסגלס	
	מר אסף הלקין	- נציגי יחידת 8200
	מר יהודה אפללו	- שוטר קהילתי

על סדר היום:

1. דיווח ראש המועצה כולל עבירות פע"ר.
2. אישור תב"רים:
 - 2.1 תב"ר 398 – הרחבת מחלקת הרווחה על סך 240,000 ₪ מהקרן לעבודות פיתוח.
 - 2.2 תב"ר 399 – תכנון וביצוע אבני מדרך באזור שבין שורת הבתים האחרונה לדיור המוגן עזריאלי בסך 50,000 ₪ מהקרן לעבודות פיתוח.
3. אישור מינויים:
 - 3.1 אישור דירקטורית ל"עידן הנגב" במקום מר ניסימיאן שהתפטר.
 - 3.2 גב' אריאלה בקימר ליו"ר ועדת בריאות.
4. תשובה לשאלות:
 - 4.1 רונית דמרי עייאש ועדי זנד
 - 4.2 שלומי שטרית
 - 4.3 מתי ליפשיץ

מר יוסף ניסן: חברים ערב טוב, אחר הצהריים טובים. אני פותח את הישיבה שהיא 4 במניין לשנת 2021. ואנחנו נתחיל קודם כל בדיווחים. קודם כל אישור פרוטוקול נכון?

גב' עדנה זטלאוי: לא, אין אישור פרוטוקול.

מר יוסף ניסן: אין אישור, בפעם הבאה.

גב' עדנה זטלאוי: לא, הפרוטוקולים עוד לא הופצו.

מר יוסף ניסן: הפרוטוקולים לא הופצו, בישיבה הבאה אנחנו נאשר אותם. אגב יחידת 8200 תבוא ב-20:30... עם הנציגים, זה יהיה בסוף הישיבה. אז סביר להניח שזה יהיה בסוף הישיבה, ואז נשמע אותם.

גב' עדנה זטלאוי: בסוף הישיבה הזאת-

מר יוסף ניסן: כן.

גב' עדנה זטלאוי: או בסוף הישיבה הזאת? יש פה 2 ישיבות.

מר יוסף ניסן: מתי שהם יבואו, מתי שהם יבואו. ברוכים הבאים, תודה שבאתם. כל מי שמגיע באמת מהיישוב מגלה עניין וזה מבורך.

לסעיף 1 - דיווח ראש המועצה כולל עבירות פע"ר.

מר יוסף ניסן: דיווחים, בואו נתחיל בעבירות פע"ר. נמצא איתנו פה יהודה אפללו, אני אומר אתה רק תאשר, בסדר? ככה סיכום פע"ר 2020 בתקופה המקבילה אשתקד, זאת אומרת זה כבר כולל מרץ ואפריל. היו לנו 61 עבירות בתקופה המקבילה אשתקד. והיום, אני כבר זוכר בעל פה אבל אני אקריא לכם, היום אנחנו עומדים

36 עבירות. זה אומר שיש לנו ירידה של בסביבות 41% משנה שעברה. למרות שאתם יודעים שבכל פעם יש איזה שהיא פריצה עולה סרטון, זה נראה כאילו קטסטרופה, אבל בסופו של דבר יש נתונים ואנחנו צריכים להיות צמודים לנתונים. יהודה ריכז אותם הפעם, כמו שאתם יודעים נכנס קב"ט בדרך, אנחנו לקראת התכנסות.

גב' עדנה זטלאוי: של ועדת בחינה.

מר יוסף ניסן: של ועדת בחינה לבחירת הקב"ט. אז למעשה יש לנו פה ירידה, אבל אני עוד פעם חוזר ואומר בינואר פברואר בשנה שעברה, סליחה בשנה שלפני כן הייתה לנו פה קטסטרופה, ובשנה שעברה הצלחנו למתן את העלייה הזאת במהלך השנה, ואני מקווה שאנחנו לא חוזרים על דברים שהיו בעבר, מכיוון שיש לנו גם בשורה מאוד גדולה, שיש כוח שיטור שאושר לנו בלהבים, זה כולל 5 שוטרים ו-2 ניידות. כרגע יש אפילו 2 שוטרים, ראינו אותם קודם, הם כבר במשמרת.

מר שלומי שטרית: לא, זה לא בדיוק אושר לנו, אנחנו מציג 50% משלמים עבורם.

מר יוסף ניסן: לא, לא משלמים עבורם, זה שיתוף פעולה של-

מר שלומי שטרית: אנחנו מקבלים אותם את כל ה-5, לא מוציאים אגורה והם יהיו פה 24 שעות?

גב' ברוריה אליעז: הוא אומר לך שכן.

מר שלומי שטרית: לא, לא, אני רוצה שהדברים שיאמרו.

גב' ברוריה אליעז: אז הוא אמר ברור.

מר שלומי שטרית: לא, אז אני רוצה לשמוע ושזה יהיה לפרוטוקול.

מר יוסף ניסן: אתה שמח בטח?

מר שלומי שטרית: בוודאי שאני שמח, אבל אני רוצה שיהיו 5-

מר יוסף ניסן: לא, זה טוב, אני שמח.

מר שלומי שטרית: שיהיו 5 ומהמשטרה, כל הזמן 5 בשמחה רבה.

מר יהודה אפללו: אני אומר כמה דברים ברשותך, אפשר להוסיף?

גב' ברוריה אליעז: בטח.

מר יוסף ניסן: כן, כן.

מר יהודה אפללו: ערב טוב לכולם, מה שלומכם? אז ככה לעניין הפע"ר מאוד חשוב אני... את זה. אנחנו עם 6 התפרצויות... מתחילת השנה. זה מאוד קריטי וזה בעצם המהות של הביטחון האישי. לעניין רכב אנחנו בעלייה, יש לנו 24 גניבות רכב מתחילת השנה. בעיקר יונאי טוסון, קיה ספורטאז' שזה רכבים גניבים בדרך כלל. לאחרונה הרכב האחרון שנתפס והצלחנו להגיש כתב אישום, נתפס חשוד, עם הרכב באזור תל ערד. זה כתב אישום שהוגש בתחנה. לעניין השוטרים-

מר יוסף ניסן: אגב בנושא הזה יש עוד חשוד שנתפס פה בגניבת מזגנים.

מר יהודה אפללו: כן, כן, כן. יש לנו כמה כתבי אישום-

מר יוסף ניסן: הוא כבר נשפט ונידון לשנתיים מאסר.

מר יהודה אפללו: אני יכול להגיד, אנחנו נגיד שכתחנה ואני ככה מרשה לעצמי לדבר בשמו של מפקד התחנה, אנחנו מקצים פה המון המון משאבים. הפעילות הגלויה שלנו היא חוץ מפעילויות של בלשים שנמצאים פה. אנחנו מחוברים לכל ה-פי.טי.זד של יעקב גם אצלנו בתחנה,

שזה עוזר לנו ב-

מר יוסף ניסן:

פי.טי.זד זה גם העגלות שמוצבות מסביב ליישוב.

מר יהודה אפללו:

כן, כן. קיבלנו את הלינקים שלהם לתחנה, יש לנו צפייה גם בפעילויות של בלשים. בכל אופן לעניין הפע"ר, אנחנו על זה ומעבר לכוח הגלוי שאתם רואים פה ביום יום. יש את הפעילות של הבלשים, ולפעמים גם יחידות מיוחדות נכנסות לפה. הכנופיות האלה זה כנופיות ברמות של יחידות מרחביות, והם עושים פה פעילויות בנוסף. לעניין השוטרים, אז בהמשך לכנס ביטחון שלנו בתחילת אפריל, מפקד התחנה הבטיח. אנחנו משבוע שעבר ביחד איתי 5 שוטרים שעובדים משמרות-

מר שלומי שטרית:

יחד איתך 5 או כולל אותך?

מר יהודה אפללו:

לא כל הזמן יחד איתי פיזית, היום... איתי 2.

מר יוסף ניסן:

5 שוטרים לא, 5 שוטרים הוקצו ללהבים.

(מדברים יחד)

מר יהודה אפללו:

ברעיון שלומי השאיפה היא להגיע למצב שיש פה ניידת זמינה ומגיבה-

גב' עדנה זטלאוי:

עם 2 שוטרים.

מר יהודה אפללו:

24/7.

מר שלומי שטרית:

24 שעות שוטר.

מר יהודה אפללו:

24/7, בסדר? יהיו מצבים שהם לא יהיו פה וניידת... תגיב.

מר שלומי שטרית:

זה הכול משטרת ישראל זה לא מצייג מאיתנו-

מר יוסף ניסן: לא, לא, לא.

מר שלומי שטרית: עוד פעם אני מדגיש איתי.

מר יהודה אפללו: זה שוטרים, זה שוטרים שהיו קשורים למפקדת קורונה, מפקדת קורונה נסגרה ו-5 שוטרים קיבלנו לתחנה, כולם מופיעים-

מר שלומי שטרית: זה לא מה שכתב מפקד התחנה, אבל זה בסדר, אני שמח...

מר יהודה אפללו: לעניין מתנדבים אני רוצה להגיד עוד משפט ברשותכם. כבר צברנו קרוב ל-80 מתנדבים שהם מתנדבי ביטחון, אני לא מחליט מתנדבי משמר האזרחי. כרגע אצל בתיה סיטי לעניין הסדרת הביטוח ואנחנו אוטו נחזור לפעילות, מה ששרגא בזמנו ניהל ביד רמה. אתה מאוד חסר לנו בהקשר הזה, אנחנו מחפשים לך מחליף, ואין לנו ספק שהוא יצליח להיכנס לנעליים מאוד גדולות שהשארתי. זה גם על הפרק. שאלות מוזמנים.

מר יוסף ניסן: אגב בשנה הבאה אנחנו נצטרך, השאיפה שלנו זה שיהיה גם פקחים של המועצה-

מר יהודה אפללו: זה השיטור המשולב.

מר יוסף ניסן: אנחנו מחוברים לשיטור המשולב, וזו תהיה באמת בשורה משמעותית ליישוב.

מר יהודה אפללו: לגמרי. אחלה, שיהיה לכם ערב טוב.

גב' ברוריה אליעז: תודה רבה.

מר יוסף ניסן: ערב טוב, ערב טוב. תודה יהודה. אז-

פרופ' עפר לוי: יוסי התוספת של השוטרים, זה דרש יוזמה-

מר יוסף ניסן: זה התערבות שלי מול מפקד המחוז, וזה שוטרים שהוסטו ללהבים שהיו אמורים להגיע למקום אחר.

מר כפיר מימון: זה מוגדר בזמן?

מר יוסף ניסן: כרגע לא, כרגע זה שוטרים שהם למעשה, הם עוד לא עברו קורס שיטור, אבל הכוונה היא באמת להעביר אותם קורס שיטור, הפרויקט עצמו בכלל היה בנושא קורונה. זה הפרויקט המשטרתי, אכיפה בנושא קורונה, ועם זה הם העבירו את זה גם לנושא ביטחון ואבטחה ביישובים-

מר שלומי שטרית: אני רוצה להראות לך מה כתב לי מפקד המשטרה פה, אתה רואה? תסתכל. הנה רשום פה ב-6.4.21-

גב' ברוריה אליעז: לפני חודש.

מר שלומי שטרית: לפני חודש, "יצרתי קשר עם רמת המחוז והרמה הארצית היום, והנעתי מחדש את הקמת השיטור היישובי במועצה. מדובר ב-5 תקנים של שוטרים בתמורה המועצה חייבת לשים מצינן של פקחים, וכך למעשה תהיה נקודה משטרה קטנה ביישוב של משק שוטרי... דבר עם השר", לא משנה אתה רואה? אתה מבין? זה המועצה חייבת לשים מצינן של פקחים, אתה רואה את זה?

מר יוסף ניסן: אני דיברתי על זה, דיברתי על זה. דיברתי על זה.

גב' רונית ד. עייאש: לא דיברת על זה, אמרת שעכשיו-

מר יוסף ניסן: הנה הוא אמר, הוא אמר אבל, יהודה ענה לך, לא אני.

מר שלומי שטרית: מצינן זה אנחנו צריכים לשים עוד 5.

מר יוסף ניסן: כרגע אין צורך, כרגע אין צורך בפקחים, בעתיד יש לנו כוונה

להביא פקחים ולעשות שיטור קהילתי ביחד, בסדר? כרגע אין צורך.

מר שלומי שטרית: המועצה חייבת לשים. הלוואי אני מקווה מאוד.

גב' רונית ד. עייאש: מתי הלו"ז הזה?

מר יוסף ניסן: תחילת השנה, תחילת שנה הבאה.

גב' רונית ד. עייאש: 2022.

גב' עדי זנד: 2022?

מר יוסף ניסן: כן.

פרופ' עפר לוי: על כל מקרה חשוב ומבורך-

גב' רונית ד. עייאש: שלומי, המצ'ינג שיידרש הוא לתקציב 2022.

מר יוסף ניסן: כן.

גב' רונית ד. עייאש: זה הלוחות זמנים שאני מבינה.

מר כפיר מימון: איך הם מצטרפים ל-

מר שלומי שטרית: 5 שוטרים אנחנו חייבים מצ'ינג, אנחנו פושטים את הרגל.

מר כפיר מימון: ... ביטחון כאן? זאת אומרת איך התיאום, הרי מולכם מפקד-

מר יוסף ניסן: נכון.

מר כפיר מימון: מי עובד אצלנו מול המפקד שלהם?

מר יוסף ניסן: אני עובד מול המפקד שלהם, אין לנו קב"ט כרגע. אז יש משימות שאנחנו, אני מדבר עם מפקד התחנה על בסיס יומי, אנחנו כל הזמן מנתחים את האירועים, איפה נקודות התורפה, אגב השבוע גם סגרנו כמה פרצות שהיו לנו, ועובדים על זה, זה מספיק חשוב כדי לתת את הדעת. אני מקווה שגם פרויקט המצלמות ייצא לדרך, אם יהיה לנו עדכון אנחנו גם-

גב' רונית ד. עייאש: מתי יהיה קב"ט?

מר כפיר מימון: מתי המכרז?

גב' רונית ד. עייאש: מתי הקב"ט אמור להיות-

מר יוסף ניסן: איזה מכרז?

מר כפיר מימון: לקב"ט.

גב' רונית ד. עייאש: כן, מתי הקב"ט אמור להיות בתפקידו?

מר יוסף ניסן: אני מקווה שנסיים את זה החודש. זאת המטרה, לסיים את זה עוד החודש.

גב' רונית ד. עייאש: זה אמור לבוא לדיון בישיבת מועצה, לאישור ישיבת מועצה הקב"ט?

מר יוסף ניסן: לא, לא.

גב' רונית ד. עייאש: זה לא דרגה ל-

גב' עדנה זטלאוי: לא סטטוטורי.

גב' רונית ד. עייאש: לא סטטוטורי.

גב' עדנה זטלאוי: הוא יבוא כשהוא ייכנס לתפקיד.

עו"ד קובי נודלמן: יבוא ליידוע, לא לאישור.

גב' רונית ד. עייאש: זה לא לאישור אוקיי.

מר יוסף ניסן: טוב, אני רוצה לעדכן שבנושא הפחים עשינו בדיקה לגבי יישובים סמוכים, אם זה מיתר ואם זה בני שמעון. המועצה רוכשת את הפח הראשון לתושבים, ולאחר מכן מי שרוצה להחליף, נשבר לו ורוצה לרכוש מהמועצה, אפשר לרכוש במחיר עלות, בסדר?

מר שלומי שטרית: יוסי, יוסי, לגבי הנושא של הפחים, ראשית אנחנו לא רוצים שכל אחד יביא את הדולב שלו במדרכה וזה יהיה זרוק ברחובות, צבע כחול, צבע ירוק, אין לזה צורה.

מר יוסף ניסן: לגמרי, לגמרי.

מר שלומי שטרית: אחד. שתיים-

מר יוסף ניסן: אבל אני לא סיימתי, חכה שאני אסיים.

מר שלומי שטרית: רגע, אבל אתה מזמין פחים והכול, על מנת לשים את הפחים האלה-

מר יוסף ניסן: אבל תן לי לסיים, אבל תן לי לסיים.

מר שלומי שטרית: כבר היום יוסי יש למעלה מ-200 בתים שיש להם את הפחים הדולב האלה-

מר יוסף ניסן: שלומי לא סיימתי, אתה רוצה לתת לי לסיים אבל?

מר שלומי שטרית: ... ואנחנו לא מטפלים בזה.

מר יוסף ניסן: תן לי לסיים.

מר שלומי שטרית: אוקיי.

מר יוסף ניסן: אתה מתפרץ לדברים. אני אסיים את הדיווח, תעיר את ההערות.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אבל בנושא הזה יוסי-

מר יוסף ניסן: אז רגע תנו לי לסיים אבל חברים.

מר שלומי שטרית: ... את הפחים האלה.

מר יוסף ניסן: אפשר לדבר?

גב' ברוריה אליעז: אבל הוא אומר... תנו לו לסיים, אז תנו לו לסיים.

מר שלומי שטרית: בסדר.

מר יוסף ניסן: הכוונה שלנו שאנחנו נפרסם את זה גם, כל מי שמקבל פח מתחייב שהפח לא יעמוד על הרחוב, ואנחנו גם נאכוף את אלה שכן על הרחוב. הכוונה היא למנוע מאנשים לשים את הפח על הרחוב. אגב בארצות הברית זה תרבות שלמה שצריך להטמיע, זה לא פשוט וזה גם לא ייקרה ביום אחד.

מר כפיר מימון: בארצות הברית יש 3 פחים חום כחול-

מר יוסף ניסן: נכון, ובארצות הברית הם שמים את הפחים בבית-

מר כפיר מימון: בכל בית.

מר יוסף ניסן: בבוקר הם מוציאים אותם, מפנים להם אותם- ואחרי זה מחזירים אותם הביתה למחסן, לחנייה, לכל דבר אחר.

גב' עדי זנד: ... לעבור בכל הבתים של להבים.

מר יוסף ניסן: אנחנו נמנע מאנשים לשים את הפחים על המדרכות.

מר שלומי שטרית: איפה ישימו?

גב' רונית ד. עייאש: אבל היום יש כבר-

מר יוסף ניסן: בתוך הבתים. אגב כל מי שיקבל פח יחתום על התחייבות, יחתום על התחייבות.

מר שלומי שטרית: מה זה יקבל? הוא יקבל אותו מתנה או יקנה אותו?

מר יוסף ניסן: כן, יקבל אותו מתנה פעם ראשונה, כן. ככה עושות כל הרשויות פה באזור.

גב' חגית מ. מימון: בדקנו, בדקנו, גם בני שמעון וגם מיתר.

גב' עדי זנד: אני רוצה להבין, בבוקר יצטרכו להוציא ובסוף היום להכניס.

מר יוסף ניסן: נכון.

גב' עדי זנד: ומי שלא יכניס יעבור פיקוח-

מר יוסף ניסן: מי שלא יכניס, בוודאי אנחנו נפעל מולו.

גב' עדי זנד: ... יעקוב אחרי זה?

מר יוסף ניסן: כן, כן, בהחלט.

גב' רונית ד. עייאש: והפקח הבודד שאישרנו בישיבה קודמת אמור לעשות גם את הפיקוח על זה.

מר יוסף ניסן: הוא ומוטי, פקח שלנו-

גב' רונית ד. עייאש: מוטי.

מר יוסף ניסן: גם מוטי וגם הוא.

מר שלומי שטרית: יוסי, אני חושב שאנחנו-

מר יוסף ניסן: גם מוטי וגם הוא.

מר שלומי שטרית: אני חושב שאנחנו הולכים לירות לעצמנו ברגליים, אתה יודע שאנחנו לא ניתן להם דו"חות. יש כרגע 200 בתים, אנחנו לא ניתן להם-

מר יוסף ניסן: רגע, אבל עוד לא סיימתי, שנייה תן לי לסיים.

מר שלומי שטרית: טוב, תסיים, תגיד לי מתי תסיים.

מר יוסף ניסן: זאת אומרת ככה, בשכונת שרונית יש נישות מתאימות, זאת אומרת שמה הפחים לא עומדים בזה, וגם בשכונת המרכז. מה שאנחנו מדברים זה על השכונה הוותיקה.

גב' עדנה זטלאוי: גם המניפה.

מר שלומי שטרית: לא רק הוותיקה, ואנחנו וכל הציפורים.

מר יוסף ניסן: יותר ותיקות.

מר שלומי שטרית: זה חצי יישוב, 3/4 יישוב.

מר יוסף ניסן: אנחנו נעודד אנשים לעשות נישות בבתים-

מר שלומי שטרית: אי אפשר צריך היתר, אלעד חייב היתר, זה שינוי חזיתות.

- מר יוסף ניסן:** שלומי, תן לי לסיים.
- מר שלומי שטרית:** צריך היתר. כי אתה נכנס למקום שלא מקובל עליי-
- מר יוסף ניסן:** תן לי לסיים, תן לי לסיים.
- מר שלומי שטרית:** אני רוצה שזה יבוא להצבעה, לא רוצה את הפחים האלה יוסי, אתה רוצה את הפחים-
- מר יוסף ניסן:** שלומי, תן לי לסיים, אבל תן לי לסיים.
- מר שלומי שטרית:** אבל אתה מכניס לבד, ותושבים חושבים שזה אנחנו. כי אתה לבד החלטת יום אחד-
- מר יוסף ניסן:** אבל תן לי לסיים-
- מר שלומי שטרית:** שאתה מביא את הפחים, מוריד לפעמיים, לא מתאים כל הסיפור הזה יוסי, אנחנו לא רוצים את זה, אתה לבד החלטת, ואתה מספר לנו ואנחנו מסכימים ושותים...
- פרופ' עפר לוי:** חוץ מזה של להגיד שזה לא טוב, יש לך פתרון שאתה רוצה להציע?
- מר שלומי שטרית:** מה זה?
- פרופ' עפר לוי:** יש לך פתרון שאתה רוצה להציע?
- מר שלומי שטרית:** בוודאי...
- גב' ברוריה אליעז:** עם כל הכבוד, תן לו לסיים. כל אחד שייתן לו לסיים, אפשר לתת לסיים?

מר יוסף ניסן: תנו לי בבקשה לסיים, תנו לי בבקשה לסיים.

מר שלומי שטרית: תסיים.

מר יוסף ניסן: אגב מי שמרחיב את הנישה של הפח, לא צריך היתר, אני בדקתי את זה גם משפטית, לא צריך היתר וזה נבדק משפטית. בסדר? הנה אני אומר את זה גם לפרוטוקול.

מר שלומי שטרית: אני יכול מחר לבוא ולפתוח ולהרחיב את הזה?

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: במקום שהיה לך פח קודם.

גב' עדי זנד: אז אנחנו נגיד, מהנדס המועצה זה?

גב' רונית ד. עייאש: רגע, מהנדס המועצה-

גב' ברוריה אליעז: רגע, רגע-

מר אלעד ארזי: שינוי חזית-

גב' ברוריה אליעז: סיימת?

מר אלעד ארזי: לא דורש היתר.

גב' ברוריה אליעז: אתה סיימת לדבר?

גב' רונית ד. עייאש: תקשיבו, כל שינוי חזית דורש היתר.

מר יוסף ניסן: הנושא הזה ייבדק משפטית.

גב' רונית ד. עייאש: אבל אמרת שבדקת. יוסי אתה מבלבל אותנו.

מר יוסף ניסן: בדקתי משפטית.

מר שלומי שטרית: יוסי, אנחנו עושים דברים ואחרי זה אנחנו מתחרטים יוסי.

גב' רונית ד. עייאש: אבל אומר המהנדס שכל שינוי, אני באתי לבדוק את ההרחבה של הבית שלי, כל דבר דורש אישור, פה זה שינוי חזית.

מר יוסף ניסן: אנחנו במועצת להבים עובדים על פי חוק ועל פי ייעוץ משפטי.

גב' רונית ד. עייאש: אבל אתה מבלבל אותנו לפרוטוקול.

מר יוסף ניסן: אני בדקתי משפטית-

גב' רונית ד. עייאש: אמרת בדקת משפטית.

מר יוסף ניסן: אם תהיה חוות דעת משפטית נוספת, אני אשמח לקבל אותה.

גב' רונית ד. עייאש: אבל לא יכול להיות שהיא סותרת.

גב' ברוריה אליעז: אתה סיימת את הדיווח? סיימת את הדיווח?

מר יוסף ניסן: רגע, רגע, לא סיימתי שלומי. אנחנו נעודד אנשים ליצור נישות כאלה, אגב זו פעם ראשונה שאני שומע דבר כזה. וכל מה שיצטרך להיעשות על פי חוק, יבוצע. זאת השורה התחתונה, וזהו. עכשיו אני רוצה לשמוע את שלומי.

מר שלומי שטרית: יופי. יוסי תראה-

מהקהל: ... אין מקום לפח, כי בזק שם שם בנישה את הקווים שלו.

מר כפיר מימון: באיזה שכונה?

מהקהל: בוותיקה.

מר שלומי שטרית: בוותיקה אין...

מר כפיר מימון: מה מתחת לפח הוא שם-

מהקהל: לא, אין פח, בנישה של הפח שמו...

גב' רונית ד. עייאש: אז אין לך פח בכלל?

מהקהל: ... של פח.

גב' רונית ד. עייאש: אז אין לך מקום לפח בכלל?

מהקהל: לא.

דובר: זה לא נכון.

מהקהל: למה את אומרת לי לא נכון.

מר כפיר מימון: לא, אבל צריך לבדוק אם זה מקרה פרטי או משהו יותר רחב.

דובר: ... בזק בנו נישות שלהם-

מהקהל: לא, בזק הוא בגדר של הבית שלי.

דובר: אני רק 35 שנה בשכונה הוותיקה.

(מדברים יחד)

גב' עדי זנד: רגע, רגע, שנייה, אבל אתם מבינים, עזבו רגע, בסדר נניח

שמבחינת היתר אפשר יהיה ולא צריך לקבל היתר. רגע, אני רגע

הולכת עם זה עוד צעד.

גב' רונית ד. עייאש: לא, יושב המהנדס-

גב' עדי זנד: רגע, אני הולכת-

(מדברים יחד)

גב' עדי זנד: אפשר רגע לגמור משפט? תודה. רגע שנייה-

גב' עדנה זטלאוי: להרחיב את הנישה בעוד 20 ס"מ.

גב' עדי זנד: לא, תקשיבו-

גב' עדנה זטלאוי: מה לא?

גב' ברוריה אליעז: כבר דיברו כולם?

גב' עדי זנד: רגע ברוריה, ברוריה-

מר שלומי שטרית: אי אפשר ככה לדבר לנהל דיון, חברים אני התחלתי ואתם כל אחד סותם לי את הפה, חברה' בואו אני אסיים וכל אחד שידבר.

גב' ברוריה אליעז: יוסי, זה תורו.

מר יוסף ניסן: שלומי בבקשה.

מר שלומי שטרית: יוסי תקשיב, זה בסדר שאתה רוצה לחסוך ליישוב, וזה בסדר שאתה דואג, אבל אנחנו יודעים שאתה מאוד מאוד רגיש לתושבים ולדו"חות לכאלה, ואנחנו מרגישים שהנושא של הפינוי כרגע של פעמיים בשבוע, והפיילוט הוא לא מצליח. זה שאתה-

מר יוסף ניסן: מי קבע שזה לא מצליח?

מר שלומי שטרית: אני שומע את הרחש של התושבים, אני שומע את התושבים. אני שומע מה קורה כרגע, איך הבחורצ'יק עם האוטו שלו עובר לכל המקורבים ומפנה להם את הפחים שלהם-

מר יוסף ניסן: מקורבים?

מר שלומי שטרית: כי הם זועקים, כן. אני לא רוצה להזכיר שמות, אבל אנחנו יודעים על מי מדובר, וכולנו יודעים על מה מדובר.

מר יוסף ניסן: רק למקורבים.

מר שלומי שטרית: למי שצועק.

מר יוסף ניסן: הא.

מר שלומי שטרית: כי מי שלא צועק, אז הוא לא יודע אפילו. אנחנו רוצים להחזיר את זה ל-3 פעמים. ההחלטה שנתקבלה מלכתחילה-

פרופ' עפר לוי: מי זה אנחנו?

מר יוסף ניסן: מי זה אנחנו כן?

פרופ' עפר לוי: אתה או אנחנו?

מר שלומי שטרית: אני, אני אומר-

פרופ' עפר לוי: אוקיי, אז תגיד.

גב' רונית ד. עייאש: גם אני, גם אני. הוא יכול להגיד אנחנו.

פרופ' עפר לוי: אין בעיה, רק צריך להגדיר מה הטענה פה. הרבה פעמים-

מר שלומי שטרית: אני חושב שכולם פה, אני חושב שכולם פה, חוץ ממך עפר

וברוריה, אני לא יודע-

פרופ' עפר לוי: עידוד מחזור חיסכון גם בכספי הובלה והטמנה, ולשמה צריך לכוון-

מר שלומי שטרית: אבל תן לי לסיים עפר, בוא, בוא, תן לי לסיים ואני אכבד אותך אחרי זה.

פרופ' עפר לוי: אז זה לא שזה רע, ברור שזה רע וסתם-

מר שלומי שטרית: תן לי לסיים, עפר אתה מפריע לי, תן לי לסיים.

פרופ' עפר לוי: אוקיי בסדר, בבקשה.

מר שלומי שטרית: ההחלטה שנתקבלה לגבי הנושא של הפינוי הייתה החלטה שרירותית חד משמעית שלך-

מר יוסף ניסן: זה לא שלי, זה יועץ אשפה שלקחו.

מר שלומי שטרית: זה יועץ אשפה שלך.

מר יוסף ניסן: מה זה שלי?

מר שלומי שטרית: אתה לקחת אותו לא אנחנו, לא המועצה ולא כולנו קיבלנו את ההחלטה הזאת, ואני רוצה שזה יהיה ברור, שזאת הייתה החלטה שלך נטו עם היועץ שלך, אוקיי?

מר יוסף ניסן: אבל זה לא יועץ שלי, זה יועץ של המועצה.

מר שלומי שטרית: יועץ שאתה לקחת אותו והוא יעץ לך, הוא בא לייעץ ואני הייתי-

מר יוסף ניסן: זה יועץ אשפה של להבים-

מר שלומי שטרית: לא רוצה את היועץ הזה.

מר יוסף ניסן: כמה שנים עדנה? יוסי, יוסי יועץ אשפה שנפגשנו איתו. כמה שנים?

גב' עדנה זטלאוי: לפחות 5 שנים.

מר יוסף ניסן: לפחות 5 שנים.

מר שלומי שטרית: אז למה הוא לא עשה את זה לפני 5 שנים? למה הוא חיכה רק עכשיו?

מר יוסף ניסן: לא, אתה אולי לא מבין מה היה פה.

מר שלומי שטרית: אבל תן לי לסיים בבקשה, תנו לי לסיים, ואחרי זה תחליטו.

מר יוסף ניסן: אבל אתה לא מבין את הנתונים שלומי.

גב' רונית ד. עייאש: לא הצגת את הנתונים.

מר שלומי שטרית: הנתונים-

מר יוסף ניסן: הצגתי, הצגתי.

גב' רונית ד. עייאש: איך נבין?

מר שלומי שטרית: תנו לי רגע בבקשה.

גב' רונית ד. עייאש: איך?

מר יוסף ניסן: הצגתי.

גב' רונית ד. עייאש: למי הצגת?

מר יוסף ניסן: בישיבה.

גב' רונית ד. עייאש: איזו ישיבה?

מר שלומי שטרית: אתה עברת פיילוט, ומבחינתי הפיילוט הזה יוסי, אני שומע את רחש הציבור-

גב' רונית ד. עייאש: יוסי, איזו ישיבה?

מר שלומי שטרית: רונית, תני לי בבקשה. אני שומע את רחש, אני חושב שדברים בכלל מהותיים, דברים מהותיים כמו הורדה של פינוי לפעמיים, תכבד אותנו כחברי מועצה תן לנו גם להחליט לשמוע לפני שאתה מקבל את ההחלטה הזאת עם היועץ. אתה עושה את זה לבד, ואנחנו הולכים ביישוב והתושבים באים אלינו בטענות כאילו זה אנחנו, ואנחנו צריכים להגיד זה יוסי, ואתה שומע שאנחנו זה יוסי. זה לא עובד ככה, יש דברים מהותיים. כמו שאתה רוצה עכשיו להרחיב את שרונים בסדר, ואתה-

מר יוסף ניסן: מי רוצה להרחיב את שרונים?

מר שלומי שטרית: אתה רוצה להרחיב את שרונים, ואתה מביא לפה את 8200, למה? כי אתה רוצה להרחיב את שרונים, לא בגלל שהם מגיעים לפה עכשיו דב ויסגלס מזכיר הממשלה של אריק שרון מגיע עוד מעט בכדי ל-, הוא בא לקחת את הצ'ק שלו, הוא רוצה להגדיל את היישוב פה. אלה החלטות יוסי שאתה חייב שיתוף פעולה, על מנת שזה יצליח לך גם, ואני הסברתי לך את זה עשרות פעמים, ואנחנו חייבים להיות ביחד, כי ברגע שאנחנו נקבל ביחד את ההחלטה יהיה לך גם יותר קל. ואם אנחנו כרגע אומרים לך שאנחנו לא רוצים את הנושא של כל הפחים-

מר יוסף ניסן: עוד פעם אנחנו?

מר שלומי שטרית:

אני, ואני שומע את האנחנו, כי אני שומע הרבה תושבים שלא רוצים יוסי. אתה יודע אמרו לי חברים פה יתן לו, תן לו אתה תראה שיתהפך לו והוא ייפול, וריחות ועניינים, ואז הוא ייפול עוד יותר מהר'. לא, אנחנו לא מחפשים עכשיו פוליטיקה, אנחנו מחפשים באמת את טובת היישוב יוסי. אתה מקבל החלטות, פחים גדולים, קטנים, כפר ורדים אמר לך, יוסי תכבד אותנו. אני סגן שלך, אם אתה לא מכבד אותי, איך אני יכול לשתף איתך פעולה? איך אפשר לעבוד כך, אם אני לא יודע מזה?

מר יוסף ניסן: אבל בסדר-

מר שלומי שטרית: לא יודעים מזה.

מר יוסף ניסן: אחרי זה דיברנו שלומי נו.

מר שלומי שטרית:

אבל יוסי אנחנו מבקשים שתעצור עם זה, תעצור עם הפיילוט, תעלה את זה להצבעה, אם החברה שלך יגידו בסדר, פעמיים בשבוע סבבה, יגידו 3, תכבד אותנו, אתה לא מכבד אותנו, זה לא יפה. לא מקובל. אין דרך אחרת כרגע להסביר את זה. ביקשת את התקציב, נתנו לך את התקציב, כל מה שאתה רוצה נותנים לך על מנת לעזור לך, בוא תעזור לעצמך.

מר יוסף ניסן: אתה עכשיו חושב על יוסי.

מר שלומי שטרית:

אני חושב על היישוב קודם כל, כן שלא יגידו לי במשמרת שלי נפל, ואני גם חושב שלעזור לך שתמשוך את השנתיים האלה שנתרו לך, תמשוך לפחות עם היישוב הזה. כן, אני חושב כך, לעזור לך ביחד, זאת המטרה לעזור, לא קל. למה קל לך? מי שישמע קל לך ואתה כל היום מלקק דבש פה. בוא הלו, אנחנו יודעים שמאוד מאוד קשה, ורוצים לעזור. אבל אתה חייב להבין-

מר יוסף ניסן: אני מאוד מעריך את זה שלומי.

מר שלומי שטרית: שבנושא הזה יוסי, בנושא הזה של הפחים, ואתה לא הולך להזמין את הפחים האלה, זה הרבה כסף, 500 פחים להזמין להתחיל לחלק, להתחיל לתת רק, אין כסף יוסי, מה אתה עושה? בוא נראה אם יש נישות, אין נישות, צריך אישור, אצלך כל דבר-

פרופ' עפר לוי: אז אמרנו הדברים ייבדקו, תצא חוות דעת של יועץ משפטי-

מר שלומי שטרית: עפר תן לי לסיים, עפר תן לי לסיים, עפר-

פרופ' עפר לוי: יש לנו ישיבה ארוכה באמת.

מר שלומי שטרית: אין בעיה, תן לי לסיים, זה דבר שמפריע לי, תן לי לסיים.

פרופ' עפר לוי: אוקיי בסדר. גם-

מר שלומי שטרית: תן לי לסיים עפר, הבנתי אותך-

פרופ' עפר לוי: קצת-

מר שלומי שטרית: אני מבין עפר, הבנתי, הבנתי.

פרופ' עפר לוי: יושבים פה אנשים שלומי, אתה מדבר פה 10 דקות.

מר שלומי שטרית: אין בעיה, זה כואב לי. אתם מחליטים פה דברים, עושים פה דברים לבד, וכולם חושבים של אנחנו-

פרופ' עפר לוי: יש לו"ז ארוך.

מר כפיר מימון: זה חסך כסף?

מר יוסף ניסן: ודאי, ודאי, רגע גם דיווחתי פה וגם הוצאנו פוסט-

גב' ברוריה אליעז: אבל אנחנו מדברים על זה כבר-

מר יוסף ניסן: מפורט.

(מדברים יחד)

גב' עדנה זטלאוי: האמת היא שנורא מצער שהנושא הסביבתי בכלל לא נדון כאן.

מר יוסף ניסן: שלומי, שלומי, תן לי רגע דקה, כי לדעתי אתה לא מכיר את הנתונים. היינו אמורים לחדש את המכרז. הבאנו יועץ אשפה שזה העבודה שלו, להכין מכרזים לרשויות מקומיות. הוא מתפרנס מזה. אותו אחד אמר: 'תקשיבו אני מוכן לוותר על הפרנסה שלי ולא להכין לכם מכרז, כי אני אומר לכם כבר, אתם תצאו למכרז, אתם תקבלו מחירים עוד 600,000 ₪, 700,000 ₪, 800,000 ₪. על המצב הקיים שלכם.'

מר שלומי שטרית: למה? רק שרונית יש לנו יוסי, זה עוד 200 בתים, זהו.

מר יוסף ניסן: שלומי אבל נו, תן לי לסיים-

מר שלומי שטרית: זה היה עד עכשיו אותו דבר.

מר יוסף ניסן: תן לי לסיים. זה מה שאמר היועץ בהתחשב-

מהקהל: יש תחרות...

גב' עדנה זטלאוי: אין תחרות.

מר יוסף ניסן: בהתחשב בכך שעלות ההטמנה הוכפלה. ההוצאות של הפינויים של העובדים של המשאיות הכול עלה. בניתוח שהוא עשה לנו קיבל את כל הנתונים ממוטי, הוא עבר על חשבונית, הוא עבר על הכול. הוא אמר זה יעלה לכם עוד 600,000-700,000 ₪. אמרנו לו: 'מה אתה מציע?' הוא אמר: "אני מציע לכם לעשות את מה שהרבה רשויות, עשרות רשויות שליוויתי אותם עשו, עברו

לפעמיים בשבוע", אגב אנחנו לא מפנים פעמיים, כי יש גם את הפינוי של הממוחזר הכתום. זאת אומרת בכך שאנחנו עוברים ליומיים, אנחנו גם מעודדים אנשים למחזר. יש בזה גם אלמנט של איכות סביבה, אנחנו צריכים לחשוב גם על זה. תורידו פחות יום, אפשר להאריך בעוד שנה את המכרז, מכיוון שאפשר-

גב' ברוריה אליעז: תגיד שזה 3 ימים, אבל מחולק אחרת.

מר יוסף ניסן: זה עדיין 3 ימים.

גב' ברוריה אליעז: אבל מחולק אחרת.

מר יוסף ניסן: נכון. וכרגע המצב הוא כזה שעברנו לפעמיים בשבוע, הפינוי של האשפה הרטובה, עוד פעם אחת בשבוע את הכתום. מי שיש לו בעיה מתקשר לאפליקציה או ל-106 באותו יום מפנים לו, באותו יום, ולא לוקחים לו שקית אחת ולא זה, אלא את כל האשפה, זאת אומרת יש פתרון גם לאלה שיש להם חלילה בעיה. בסופו של דבר 90% מהתושבים מרוצים מהקיים. אם אני אשאל את כל תושבי להבים האם להעלות לכם ארנונה, ולהישאר עם 3 ימי פינוי רטוב ועוד פעם אחת של המחזור, לדעתי לא צריך לשאול, 90% מהאנשים יגידו זה מספיק להם.

דובר: אני ראיתי תופעה כתוצאה מזה-

מר יוסף ניסן: שנייה אבל-

דובר: סליחה, חשבתי שאתה נותן לי לדבר.

מר יוסף ניסן: לפי הבדיקות שאנחנו ערכנו ולפי ראש מועצת מיתר שדיברתי איתו לא פעם, אפילו גם היום דיברתי איתו, בסדר? לפני שנה הם עברו לפעמיים פינוי. הוא אמר 'נכון, יש כמה צעקות, 5% מהתושבים לא מרוצים, אבל אתה לא יכול ש-5% שלא מרוצים להעלות את הארנונה ל-95% שהם מסתדרים עם הקיים.' צריך

לקבל החלטות מה לעשות. איך אמרנו, אי אפשר לרצות את כולם, נכון?

מר שלומי שטרית: יוסי אנחנו גרים בלהבים, זה היה לנו, אתה מוריד לנו את זה, זה איכות חיים.

גב' רונית ד. עייאש: יוסי, אתה יודע מה הבעיה? שכל הדיון הזה נעשה הרגע פעם ראשונה. אחרי שהתקבלה החלטה, אחרי שיצא... הרגע פעם ראשונה. לא היה דיון-

מר יוסף ניסן: בסדר.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: כל זה עלה יותר מפעם אחת בישיבה. גם בישיבה הקודמת זה עלה.

גב' רונית ד. עייאש: ממש לא.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: אולי תשמעי את כל ההקלטות של הישיבות. תשמעי את הדברים האלה, יותר מפעם אחת, יותר מפעם אחת.

גב' ברוריה אליעז: ... שהיה דיון, סימן שהיה דיון.

גב' רונית ד. עייאש: לא היה דיון, אולי בהנהלה עשיתם דיון-

גב' ברוריה אליעז: לא, לא. בבקשה תוציאו פרוטוקולים.

עו"ד קובי נודלמן: בהנהלה לא.

גב' רונית ד. עייאש: ופה היה?

גב' ברוריה אליעז: כן, זה היה פה.

(מדברים יחד)

עו"ד קובי נודלמן: פעם שעברה היה דיון-

מר יוסף ניסן: בוודאי שפעם שעברה.

(מדברים יחד)

גב' רונית ד. עייאש: לא היה דיון, למה מפריטים 600,000 ש"ח, אולי כתבת פוסט, אבל לא היה דיון.

מר יוסף ניסן: רונית, את חברת מועצה, תעלי נושא לדיון, נדון בדבר הזה, מה הבעיה?

גב' רונית ד. עייאש: אני עושה את זה.

מר יוסף ניסן: איפה הבעיה אבל? לא הבנתי.

גב' רונית ד. עייאש: מישוהו אחר רצה להתייחס.

מר יוסף ניסן: לא דנו, לא דנו. אנחנו כבר חודש ימים עם הדבר הזה, תעלי נושא לדיון, נדון בזה.

גב' רונית ד. עייאש: ... העלה נושא לדיון, אז אני לא-

גב' עדי זנד: סליחה, אני מבקשת להתייחס. סליחה אני רוצה לדבר, אני ביקשתי לדבר, אם לא אכפת לכם.

מר יוסף ניסן: כן, כן עדי.

גב' עדי זנד:

אני רוצה להגיד משהו, לפני מספר חודשים מתי העלה פה את הבעייתיות, דווקא בשכונה הוותיקה, שבה אין לנו מסתורי פחים גדולים, לא לכולנו יש, בסדר? לחלק מאיתנו יש אולי, אלה שעשו שיפוצים בשלבים מתקדמים אולי עברו לזה, וחלק לא. והפחים נמצאים בחוץ, הפחים הירוקים, יש לא מעט משפחות שרכשו פחים ירוקים מכספם, וזה מפגע להולכי רגל על המדרכות. זה אחד אחרי השני, בית אחרי בית תעברו ברחוב שלי רחוב נרקיס, כולו מלא פחים כאלה. אז קודם כל זה מייצר מפגע. שנית גם אם יהיה פטור מהיתר, בואו אני הולכת רגע עם האמירה הזאת עד הסוף, נניח שלא צריך יהיה היתר, עדיין אתה תצטרך לחייב אנשים לעשות שינוי בגדר שלהם, להוציא כסף כדי להתאים את הגדרות שלהם למצב החדש. ואם הם לא יעשו, אז מה תעשה תתבע אותם? כאילו-

מר שלומי שטרית: זה בדיוק העניין, זה מה שיהיה ביישוב שלנו.

גב' עדי זנד:

אני אומרת בואו נחשוב 3 צעדים קדימה. או שאנחנו אומרים, וחבל שמתי לא נמצא פה עכשיו, או שאנחנו אומרים למתי-

דובר:

הנה הוא חוזר.

גב' עדי זנד:

בכל מקרה אני אומרת, או שאנחנו אומרים ומקבלים החלטה, שאומרת כן אנחנו מוכנים לשלם את המחיר, שבו יהיה מפגעים על המדרכות-

גב' רונית ד. עייאש: שהנראות תיפגע.

גב' עדי זנד:

ושהנראות תיפגע וכן הלאה, ואנחנו לא נוכל לאכוף את זה, כי אתה לא יכול לחייב בן אדם להוריד גדר לעשות, אני מדברת על הבית הפרטי שלי, אף אחד לא יוכל לחייב אותי.

מר שלומי שטרית: אף אחד לא יעשה את זה.

גב' עדי זנד:

הדבר השני, אם אנחנו מקבלים כזאת החלטה, מתי דיברתי עכשיו דברים שאתה העלית לפני חודשיים, איפה נעלמת לי?

פרופ' מתי ליפשיץ:

הייתי צריך לתת מפתח למישהו שייכנס אליי הביתה. אחרת הוא היה בא לפה, לא רציתי.

גב' עדי זנד:

דיברתי על העניין הזה שלפני חודשיים אתה העלית את הנושא, שהפחחים הירוקים הם מפגע תעבורתי על המדרכות, בטח בשכונה שלנו הוותיקה. ולכן כל החלטה שלא תהיה להציב פחים ירוקים ולחייב תושבים, אי אפשר יהיה לחייב תושבים לשנות את הגדרות שלהם, כדי שהפחים ייכנסו פנימה. ולכן צריך להפעיל שיקול דעת האם אנחנו קובעים תקנה, שהציבור לא יעמוד בה, וגם אנחנו לא נעמוד באכיפה שלה, או שאנחנו לא כופים את זה, אנחנו נותנים למי שירצה, ומי שלא ימשיך בדרך הקודמת.

פרופ' מתי ליפשיץ:

אני רוצה להוסיף עוד משפט אחד, למה בעצם כרגע אין אכיפה על הפחים הירוקים שנמצאים על המדרכה? למה צריכים לחכות לאיזה 1 לחודש-

מר יוסף ניסן:

אני אגיד לך, קודם כל אישרנו את מוטי כנותן דו"חות רק בישיבה האחרונה, אוקיי?

פרופ' מתי ליפשיץ:

אני לא חושב שצריך לחכות, כרגע צריך אכיפה. ורגב זה נכון, אנחנו דרשנו את האכיפה הזו מזמן מזמן.

מר יוסף ניסן:

אני מציע שכל החלטה שנוציא מכתבים.

פרופ' מתי ליפשיץ:

אני מסתכל על הרחוב שלי במורן-

מר יוסף ניסן:

בואו נוציא מכתבים לכל-

מר שלומי שטרית: לא, לא, לא רוצה מכתבים, רוצה דו"חות.

מר יוסף ניסן: רוצה דו"חות.

מר שלומי שטרית: רוצה דו"חות.

גב' עדי זנד: דו"חות, אז אני לא רוצה פח ירוק, אחרת אני אקבל דו"ח.

מר שלומי שטרית: תקשיבי אני יודע למה אני אומר דו"חות, אני יודע למה אני אומר דו"חות. כי לא יצאו מכתבים ולא ייצא כלום ולא ייצא שום דבר.

פרופ' מתי ליפשיץ: שלומי, אני חושב שצריך לעשות את זה, אבל נכון לעשות את זה חכם. אני חושב שצריך לעשות את זה, חבר'ה צריך לעשות את זה, צריך לעשות את זה מידי, אבל צריך לעשות את זה חכם. לא ייקרה שום דבר אם בפעם הראשונה תהיה התראה. לא ייקרה שום דבר אם משהו יקבל אזהרה בפעם הראשונה. אבל פעם שנייה חייבת להיות, יוסי אתה איתי או שאתה איתו?

מר יוסף ניסן: כן, כן, ודאי, פעם ראשונה צריכה להיות -

פרופ' מתי ליפשיץ: ופעם שנייה מה צריכה להיות? זה מה שחשוב, הפעם השנייה חשובה.

מר יוסף ניסן: אני לא... מתי.

מר שלומי שטרית: אבל רגע מתי -

(מדברים יחד)

מר שלומי שטרית: לגבי זה שהפחים בחוץ, על זה הם יקבלו דו"ח?

גב' עדי זנד: אבל עכשיו אתה עושה פעולה יזומה...

(מדברים יחד)

גב' עדי זנד: בבית שלי ושלך ישימו פח בחוץ, לי אין איפה לשים את הפח.

פרופ' מתי ליפשיץ: ... פעם ראשונה אזהרה, פעם שנייה...

מר שרגא קמין: יכול להיות שהפיילוט הזה יצליח, ואנחנו נהיה יישוב ממוחזר טוב יותר. בפועל צעד מקדים לשינוי שיטת... אכיפה מהיום הראשון. אני עובר כל יום בכמה רחובות ברגל, ואני רואה אנשים שהוסיפו פח נוסף-

גב' עדי זנד: נכון.

מר שרגא קמין: אתה אוסף להם 2 פחים עכשיו לא 1. לא הורדת את נפח האשפה שמישהו צריך לפנות ולהטמין... וכשאין אכיפה ואתה לא בארצות הברית ואתה לא באירופה, אתה במזרח התיכון ובנגב, אתה מבין? אז אנשים ישימו לך 2 פחים ברחוב ולא יעזור שום דבר. צריך להיות חכם ולגזור גזירות שהציבור יכול לעמוד בהם. זה הכול. יכול להיות שהפיילוט יצליח, אבל הרבה לפני כן צריך אכיפה ולא ברנית.

מר יוסף ניסן: אני מציע את הדבר הבא-

מר כפיר מימון: אבל עד עכשיו דיברנו חצי שעה על הפחים, אנחנו לא מבינים מה המשמעות הכספית רגע.

מר יוסף ניסן: אמרנו.

(מדברים יחד)

מר כפיר מימון: אם נשאר ב-3 אז זה יגדיל ב-600,000 ₪, אם אנחנו מורידים ל-2 ימים רטובים-

מר יוסף ניסן: אנחנו עומדים במצב הקיים.

מר כפיר מימון: מה זאת אומרת? יומיים ושלוש זה אותו דבר? אותו מחיר?

מר יוסף ניסן: מבחינת הספק, אגב אותו-

מר כפיר מימון: זה לא נשמע לי הגיוני.

מר יוסף ניסן: אגב אותו טונג', זה אותו טונג'. מפנים את אותו טונג'.

(מדברים יחד)

מר כפיר מימון: מה לעשות הוא מפנה פחות ימים, הוא פחות ימים מסתובב.

מר יוסף ניסן: זה נכון, אבל מבחינת טונג' זה אותו דבר.

מר כפיר מימון: גם בהטמנה זה אותו דבר.

מר יוסף ניסן: בהטמנה זה אותו דבר.

מר כפיר מימון: נכון, אבל לא בפינוי זה לא...

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: אני מציע את הדבר הבא, בסוף הפיילוט-

מר כפיר מימון: חסכת 900,000 ₪.

גב' רונית ד. עייאש: עצם העובדה שכל כך הרבה דנים בזה, זה רק אומר שלא דנו בזה.

מר יוסף ניסן: אין בעיה בסדר, אין בעיה, אז אנחנו בתקופת פיילוט, לא קרה כלום.

גב' רונית ד. עייאש: כי תראה כמה סוגיות עולות ממחשבה ומדיון ומשיח.

מר כפיר מימון: לא, אבל חייב לשים פה על השולחן להבין את המשמעות הכספית, אולי זה שיקול כאילו.

גב' חגית מ. מימון: זה לא הסכום שאמרת, כי יש עוד-

פרופ' עפר לוי: אז יהיה לנו נתונים של החיסכון הכספי.

מר יוסף ניסן: אני מציע את הדבר הבא חברים, חברים אני מציע שאנחנו נסיים את הפיילוט הזה, נביא את זה לשולחן הזה ונקבל החלטה איך מתקדמים. פשוט מאוד.

פרופ' מתי ליפשיץ: יוסי במקביל צריך לצאת לאכיפה כבר עכשיו.

מר יוסף ניסן: אוקיי.

מר שלומי שטרית: אבל אתה קונה פחים יוסי. מה לא?

(מדברים יחד)

מר שלומי שטרית: תחליטו שאת הפחים אתם קונים בסוף הפיילוט, לא מחר בבוקר.

מר יוסף ניסן: לא, אבל צריך לתת פתרון, מה זאת אומרת?

מר שלומי שטרית: איזה פתרון?

גב' עדי זנד: כרגע אין.

מר שלומי שטרית: איזה פתרון? אתה אמרת שזה לא מפריע לכלום, הפתרון הוא פיילוט ופחים, יוסי? לא צריך אמרת שלא צריך לתת פתרון-

מר יוסף ניסן: למה לא?

מר שלומי שטרית: זה הכול בסדר שזה מספיק פעמיים.

מר יוסף ניסן: לא, יש-

מר שלומי שטרית: לא, אם אתה נותן פחים זה לא פתרון פיילוט, זה לא פיילוט.

גב' רונית ד. עייאש: אתה מחייב אותי להשקיע כמה אלעד, כדי להרוס את החומה?

גב' עדי זנד: את הגדר, לעשות מחדש.

מר אלעד ארזי: לא עשינו חישוב, אבל אני מניח שמדובר באלפי שקלים-

גב' עדי זנד: כמה אלפי שקלים.

גב' רונית ד. עייאש: אלפי שקלים.

(מדברים יחד)

גב' רונית ד. עייאש: אני צריכה לשבור, אצלי זה שיפוע, אני צריכה לעשות חור ענק כדי שייכנס פנימה.

גב' עדנה זטלאוי: כי אצלך הוא עם קופסא?

(מדברים יחד)

מר שרגא קמין: ... חלוקי נחל זה גנוב מהמינהל. אני עכשיו משפץ בית ופניתי למועצה להנדסה, לאפשר לי, כי אי אפשר לעשות חלוקי נחל...

מר יוסף ניסן: אפשר אגב עפר יש לו.

(מדברים יחד)

מר שרגא קמין: פניתי למהנדס המועצה וקיבלתי תשובה שאי אפשר לשנות את התקנון, בשכונה הוותיקה כל הגדרות חייבים להיות חלוקי נחל. ובאותה מועצה, באותו שכונה ותיקה ברחוב איריס עדיין...

גב' עדי זנד: יש ציורים על הקיר. שנכנסים ליישוב.

(מדברים יחד)

פרופ' מתי ליפשיץ: חבר'ה אתם השתגעתם? אנחנו שעה יושבים... למה אי אפשר לסכם...

גב' ברוריה אליעז: נכון, אני מסכימה איתך. אני מסכימה יוסי.

(מדברים יחד)

גב' ברוריה אליעז: לא בגלל זה הקדמנו את הישיבה.

מר יוסף ניסן: סיכמנו את העניין.

פרופ' מתי ליפשיץ: יוסי, אני כן רוצה שתתייחס ברצינות-

גב' רונית ד. עייאש: אני לא הבנתי מה סוכם פה.

פרופ' מתי ליפשיץ: על האכיפה לפחים הירוקים שנמצאים על המדרכות. אני רואה את זה, כי זה אצלי ברחוב.

מר יוסף ניסן: טוב.

פרופ' מתי ליפשיץ: ואני באמת ביקשתי את הדבר הזה כבר קרוב לחודשיים, אני לא יודע מה, וכל פעם אתה אומר לי 'בסדר', אבל אין אכיפה.

מר יוסף ניסן: אבל אתה יודע שמוטי אושר רק בישיבה האחרונה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני לא יודע, אני יודע שהפחים אצלנו מתגלגלים ברחוב הירוקים, צבעו את הרחוב שלי בירוק.

מר יוסף ניסן: אוקיי.

מר שלומי שטרית: אז רגע, אז לא מזמינים פחים או מזמינים פחים?

פרופ' מתי ליפשיץ: קודם כל לעשות אכיפה על הקיים.

מר שלומי שטרית: אבל לא מזמינים עוד פחים?

פרופ' מתי ליפשיץ: ומה שאתם מדברים יהיה...

מר שלומי שטרית: הוא הולך להזמין פחים...

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: טוב, אנחנו נקבל החלטה.

מר שלומי שטרית: מזמינים פחים או לא מזמינים פחים?

גב' ברוריה אליעז: בינתיים לא, הוא אומר נקבל החלטה.

מר יוסף ניסן: צריך לבחון את זה.

מר שלומי שטרית: לא, לא צריך לבחון. מחליטים או לא, כן מזמינים או לא? יוסי תגיד פה, אנחנו רוצים לדעת.

גב' עדי זנד: אני מציעה שבשלב הזה נוריד ... את ההזמנה.

מר יוסף ניסן: אני לא יודע לענות כרגע.

מר שלומי שטרית: מה זה לא יודע להגיד כרגע?

גב' רונית ד. עייאש: אני רוצה לדעת כמה עלות התב"ר להזמנת פחים לכל היישוב.

גב' חגית מ. מימון: 360 עולה 250 ש"ח, 240...

(מדברים יחד)

גב' ברוריה אליעז: יוסי, תיתן להם תשובה, אתה בוחן את זה או לא?

גב' חגית מ. מימון: יש פח גדול ופח קטן-

גב' ברוריה אליעז: אתה בוחן את זה?

מר יוסף ניסן: כן ודאי.

גב' חגית מ. מימון: אנחנו צריכים לבדוק את הביקוש, 250 ו-150 כפול המכפלות.

גב' ברוריה אליעז: אז תגיד.

(מדברים יחד)

מר שלומי שטרית: אז תחליט כן לא, מספיק עם המשחקים, אנחנו רוצים לדעת קונים פחים או לא קונים פחים.

פרופ' עפר לוי: זה נבחן מה הבעיה? מה זה תחליט עכשיו?

מר שלומי שטרית: ... איפה תבחן את זה? אם פה לא נבחן את זה איפה נבחן את זה בדיוק? עם היועץ?

פרופ' עפר לוי: הנושא יילמד ייבחן, יעלה לכאן. מה זה תגיד עכשיו כן או לא? לא מקובל עליך בעיה שלך. בעיה שלך.

מר שלומי שטרית: אז אני מעלה את זה עכשיו לשאלה-

פרופ' עפר לוי: אתה לא מחליט.

מר שלומי שטרית: אני מעלה את זה לשאלה-

פרופ' עפר לוי: תעלה לשאלה-

מר שלומי שטרית: האם אנחנו מזמינים פחים או לא.

פרופ' עפר לוי: נבדוק את הנושא בצורה יסודית, ולא להגיד עכשיו כן או לא...

גב' רונית ד. עייאש: עפר זה תב"ר של 400,000 ₪. 2,000 בתים, לא, זה לא 2,000-

מר יוסף ניסן: רונית את יכולה לשבת?

גב' רונית ד. עייאש: זה 200,000 ₪.

מר יוסף ניסן: את יכולה לשבת?

גב' רונית ד. עייאש: זה מטורף.

גב' ברוריה אליעז: זה היה שאילתה לסדר היום?

מר שלומי שטרית: אני העליתי שאילתה כן.

גב' ברוריה אליעז: אז יוסי, תסכם את השאילתה הזו.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: יאללה קדימה חברים.

מר שלומי שטרית: לא יוסי אני עומד על זה. אנחנו מזמינים פחים או לא מזמינים

פחים?

מר יוסף ניסן: זה לא רלוונטי שלומי, זה לא רלוונטי, זה לא רלוונטי.

מר שלומי שטרית: יוסי, אם מחר בבוקר תזמין פחים-

מר יוסף ניסן: שלומי, הגיע הזמן שתדע שאתה חבר מועצה כבר שנתיים וחצי, שאם אני רוצה לרכוש פחים, ולחלק אותם, אני צריך לפתוח תב"ר. וכדי לפתוח תב"ר צריך להביא את זה לישיבת מועצה.

מר שלומי שטרית: לא, לא, לא-

גב' רונית ד. עייאש: יוסי, כבר למדנו שאתה עושה בדיעבד-

מר שלומי שטרית: למדנו שאתה פותח ועושה מה שאתה רוצה, יוסי עזוב.

גב' רונית ד. עייאש: ומביא לנו לאישור.

מר יוסף ניסן: זה לא יהיה בדיעבד, תצטטי אותי, לא יהיה בדיעבד.

גב' רונית ד. עייאש: לא יהיה, תודה. לפחות בנושא הזה לא יהיה בדיעבד, על האחרים כבר יש.

מר יוסף ניסן: כן.

גב' רונית ד. עייאש: כן.

לסעיף 2 - אישור תב"רים:

2.1 תב"ר 398 – הרחבת מחלקת הרווחה על סך 240,000 ₪ מהקרן לעבודות פיתוח.

2.2 תב"ר 399 – תכנון וביצוע אבני מדרך באזור שבין שורת הבתים האחרונה לדיור המוגן עזריאלי בסך 50,000 ₪ מהקרן לעבודות פיתוח.

מר יוסף ניסן: טוב, אנחנו עוברים לסעיף 2.1 הרחבת מחלקת הרווחה על סך 240,000 ₪ מהקרן לעבודות פיתוח.

מר כפיר מימון: תסביר רגע מה מי מו.

מר יוסף ניסן: קודם כל תסבירי את העלויות חגית.

גב' עדנה זטלאוי: יש לכם גם מסמך ממשד הרווחה שצרפנו היום בבוקר לחומרים.

גב' רונית ד. עייאש: למה אין השתתפות של משרד הרווחה?

גב' חגית מ. מימון: לא, יש השתתפות בין 1/3 ל-1/2, אנחנו קודם צריכים להתחיל לקבל הצעות, להגיש את ההצעות ואת מה שיש לנו למשרד הרווחה, ואז הם יגידו אם זה 1/3 או 1/2.

גב' רונית ד. עייאש: כתוב פה מקרן לעבודות פיתוח.

גב' חגית מ. מימון: יפה, כי אני לא יכולה להגיד לכם מה שאני לא יודעת עדיין. זה בין 1/3 ל-1/2.

מר כפיר מימון: רק שנייה, היום הם נמצאים במבנים יבילים?

גב' חגית מ. מימון: זה תב"ר, בדיוק.

מר שלומי שטרית: לצורך מה צריך את הכסף הזה? אני רוצה לדעת.

גב' חגית מ. מימון: מה?

עו"ד קובי נודלמן: מה עושים בעבודה שם?

מר שלומי שטרית: מה עושים בעבודה שם?

גב' חגית מ. מימון: מרחיבים את ה-

מר שלומי שטרית: מה מרחיבים?

גב' חגית מ. מימון: את מחלקות הרווחה.

מר כפיר מימון: אבל יש שם היום מבנים יבילים נכון?

גב' עדנה זטלאוי: נכון.

מר שלומי שטרית: 240,000 ₪ להרחיב עכשיו את מחלקת רווחה, מה קרה? אנחנו עוזרים לאנשים ברווחה או שאנחנו-

גב' עדנה זטלאוי: כן.

מר שלומי שטרית: רוצים לשבת שם בזה.

גב' עדי זנד: אבל אני רוצה לשאול שאלה-

מר שלומי שטרית: מה בדיוק?

גב' ברוריה אליעז: רגע, רגע, שתהיה תשובה קודם.

גב' רונית ד. עייאש: אישרנו בית כנסת ב-160,000 ₪ במבנה יביל, בשכונה שאין לה תשתיות, אין לה בסיס, אין לה כלום ושום דבר, פה זה 240,000 ₪, הרבה יותר מהבחינה הזאת. בואו קצת נקבל-

מר שלומי שטרית: הם קיבלנו רק 500,000 ₪ בתי הכנסת.

גב' רונית ד. עייאש: נקבל קצת בסיסים על העלויות שלנו פה.

גב' ברוריה אליעז: רגע, בואו נתחיל מהתחלה. למה, מה הסיבה הבסיסית שכרגע עלתה ההרחבה של הרווחה?

מר יוסף ניסן: יש-

גב' ברוריה אליעז: מה קרה? מה קרה?

גב' חגית מ. מימון: צורך-

מר שלומי שטרית: צורך של מה?

מר יוסף ניסן: יש צורך המחלקה גדלה, יש פה יותר תושבים, יש פה יותר תיקים.

מר שלומי שטרית: וזה הכי חשוב עכשיו רווחה וזה.

גב' ברוריה אליעז: אז צריך מה? יותר קירות שם?

מר יוסף ניסן: כן, כן, יש שם 2 בחורות שעובדות באותו משרד.

גב' ברוריה אליעז: אז מה? יוסי, אז מה? אז שיעבדו 2 באותו משרד.

גב' חגית מ. מימון: בא משרד הרווחה פרסם הקמת מרכז חירום סיוע וייעוץ למשפחה. באה מנהלת מחלקת רווחה, ואמרה: 'יש לי אפשרות עכשיו לשפץ את האזור של מחלקת רווחה, את המבנה עצמו, ולקבל השתתפות בין 33% ל-50%. אנחנו מביאים לפתחכם את כל החומר.

עו"ד קובי נודלמן: רגע, זה יכול להתלבש לנו על המרכז למשפחה...?

מר שלומי שטרית: אז תסבירו, קודם כל תסבירו שזה מצ'ינג שהם משלמים.

גב' חגית מ. מימון: אני לא יודעת להגיד לך.

עו"ד קובי נודלמן: למה? את אומרת מרכז ייעוץ למשפחה יוסי.

גב' עדנה זטלאוי: אני לא מבינה למה זה לא מתלבש שמה? למרכז חירום.

גב' חגית מ. מימון: בסדר, אז אני אומרת אני לא יודעת לענות על השאלה הזאת.

גב' עדי זנד: אני קראתי בעיון רב את המסמך ששלחתם, עמוד עמוד.

גב' ברוריה אליעז: כן עדי.

גב' עדי זנד: כמו שצריך. אני רוצה לשאול שאלה.

(מדברים יחד)

גב' עדי זנד: אני קראתי את המסמך הזה בעיון רב, התקציב הזה מיועד להקמת מרכז חירום למשפחה נגד אלימות למשפחות-

גב' ברוריה אליעז: לא סתם להרחיב את הפקידות.

גב' עדי זנד: רגע, ואני שואלת שאלת תם, האם ביישוב שלנו, מה-

(מדברים יחד)

גב' ברוריה אליעז: זה 100% מה השאלה?

גב' עדי זנד: כמה מקרים יש לנו כאלה בשנה-

גב' ברוריה אליעז: זאת השאלה.

גב' עדי זנד: שמצדיק 250,000 ₪ כדי להקים... עם עובד סוציאלי, עם מנהל-

מר יוסף ניסן: טוב חברים, חברים, רק שנייה. מנהלת מחלקת רווחה הייתה צריכה להיות פה, היא הוזמנה-

גב' עדי זנד: אז בואו נשאיר את זה-

מר יוסף ניסן: בואו נשאיר את זה נעבור לנושא הבא, היא בדרך, בסדר?

גב' עדי זנד: אוקיי.

פרופ' מתי ליפשיץ: חבר'ה תנו לי רק להבין, במחלקת רווחה עובדות 2 עובדות?

מר יוסף ניסן: לא, יש יותר. יש בערך 5 עובדות.

פרופ' מתי ליפשיץ: 5 עובדות במחלקת רווחה.

מר יוסף ניסן: טוב-

מר שלומי שטרית: ולצורך זה נקלוט עוד עובדים שם במחלקת הרווחה?

גב' עדי זנד: יש פה קליטה של מלא עובדים. תסתכל מה המסמך הזה אומר.

מר שלומי שטרית: מה?

גב' עדי זנד: קליטת עובדים.

גב' חגית מ. מימון: היא תגיע ותסביר, אני לא יודעת-

מר יוסף ניסן: לדעתי זה אלימות במשפחה. לא, לא, לא, חברים יש פה בלבול, עזבו את זה כרגע בצד.

גב' חגית מ. מימון: שהיא תבוא ותסביר.

מר יוסף ניסן: אני יודע, אני יודע, זה לא הנושא הזה. יש פה 2 נושאים.

גב' עדי זנד: הנושא שאתם שלחתם לנו זה הקמת מרכז חירום לייעוץ המשפחה.

מר יוסף ניסן: זה יעבור לדיון, אנחנו נדון בזה, זה נושא אחר.

גב' ברוריה אליעז: זה לא שייך לתב"ר הזה.

מר יוסף ניסן: לא שייך, לא שייך לתב"ר.

גב' ברוריה אליעז: אז לתב"ר הזה זה בשביל להרחיב לפקידות.

מר יוסף ניסן: זה הגדלת המחלקה עצמה.

גב' ברוריה אליעז: אז לפי דעתי התשובה לתב"ר הזה, צריכה להיות...

(מדברים יחד)

פרופ' מתי ליפשיץ: כמה מתוך זה זה להיום?

מר יוסף ניסן: הכול, הכול.

גב' ברוריה אליעז: יוסי, התשובה לדעתי לתב"ר הזה היא להמתין ולראות מה היא אומרת שהיא צריכה לרווחה שלה, אפרופו אחוז התושבים שהמרכז הזה ישרת, ואז נראה אם צריך גם להרחיב-

מר יוסף ניסן: 100%.

גב' ברוריה אליעז: את המקום של הפקידות.

מר יוסף ניסן: 100%, 100%.

גב' ברוריה אליעז: אז אנחנו כרגע לא נאשר.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: חברים, בואו נעבור לנושא הבא, חבל. חברים אתם משחיתים את

זמנכם.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: חברים, זה 2 נושאים שונים, בואו נתקדם. אורי תבוא לפה נעשה סדר, עזבו את זה כרגע... חשוב שנשמע אותה. אני עובר לסעיף 2.2, סעיף 2 זה תכנון וביצוע אבני מדרך בין שורת הבתים בדיוור המוגן עזריאלי בסך 50,000 ₪ מהקרן לעבודות פיתוח.

גב' רונית ד. עייאש: למה זה אנחנו עושים?

מר יוסף ניסן: אז בואו אני אסביר לכם.

גב' רונית ד. עייאש: שלא עזריאלי במסגרת הפיתוח...

מר יוסף ניסן: שנייה, שנייה, אין בעיה.

גב' רונית ד. עייאש: זו שאלה שתענה תוך כדי.

מר יוסף ניסן: אבל אני בא לדבר, תאמיני אם יהיו לך שאלות, אחרי זה אני אענה לך. אבל אני בא לדבר על השאלות שאת שואלת, ואת מבזבזת את הזמן, חבל. בתוכנית הפיתוח של שרונית היה בגב הבתים של רחוב סלעית אבני מדרך. במהלך הזמן מבנה תעשייה חשבו שאין צורך לעשות את זה, וזה בכלל בעיה תכנונית, זו הייתה בכלל טעות מלכתחילה, וביקשו להוריד את זה. ביקשו להוריד את זה, ואנחנו נענינו והסכמנו להוריד את אבני מדרך האלה. לא ראינו בזה משהו דרמטי, ההיפך אמרו שזה אבנים שמעליהם יטפסו אנשים על הבתים, זה ייתן הגבהה לבתים, ואז יוכלו להסתכל מה קורה בתוך הבתים, וירדנו מזה. אחרי זה קיימנו דיון עם השכנים עצמם, והם ביקשו להחזיר את זה חזרה. אנחנו דיברנו עם מבנה תעשייה להחזיר את זה. היו דיונים ארוכים במשך הרבה זמן. הם מאוד התלבטו מכיוון שכבר ניטעה חורשה, ניטעו שם עצים והם אמרו: אוקיי אנחנו לא נעשה את

זה, אם אתם רוצים לעשות את זה, תעשו את זה, אנחנו נעביר לכם את הכסף, אתם תנהלו את זה. בסדר. אז לכן פתחנו את זה על 50,000 ₪, כדי שיהיה פה משהו מהקרן לעבודות פיתוח, אבל הכסף הזה יחזור אלינו, כי אנחנו לא נוציא פה שקל, בסדר?

מר שלומי שטרית: אלעד, זה יעלה 50,000 ₪ או אנחנו נוציא יותר מזה?

מר יוסף ניסן: לא, אנחנו נוציא פחות, אמרתי שגם ה-50,000 ₪ יוחזרו אלינו, בסדר? אני אמרתי את זה לפני דקה.

מר שלומי שטרית: עדיין לא ראיתי שעבר שקל, אבל בסדר.

גב' רונית ד. עייאש: אני רוצה להבין, זאת אומרת התב"ר הזה זמני.

מר יוסף ניסן: כן.

גב' רונית ד. עייאש: שקל לא ייצא ממנו.

מר יוסף ניסן: לא ייצא, לא ייצא. זה על חשבון מבנה תעשייה.

גב' רונית ד. עייאש: זאת אומרת התב"ר הזה מבחינתנו המועצה, לא אכפת לי אחרים, מבחינתנו הוא משחק סכום 0, מה שייצא ייכנס.

מר שלומי שטרית: עזבי תשאלי את המהנדס.

גב' חגית מ. מימון: לא רק זה, לא רק זה, עוד משהו.

גב' רונית ד. עייאש: אני עוברת שלומי, אני עוברת למהנדס.

גב' חגית מ. מימון: אני אחדד לך, אני אחדד לך.

גב' רונית ד. עייאש: אבל אני מתחילה עם הגזברית, כי הכסף הוא הקריטי.

גב' חגית מ. מימון: אני אחדד לך.

מר יוסף ניסן: שלומי אתה מנהל את הישיבה.

גב' חגית מ. מימון: גם אם ייצא פחות היתרה תוחר לקרן, אין לנו מה לעשות עם ה-, מבינה?

גב' רונית ד. עייאש: לא, לא, אני קודם כל רוצה לדאוג-

גב' חגית מ. מימון: כן, משחק סכום 0.

גב' רונית ד. עייאש: שמשחק סכום 0, הווה אומר מה שאני אוציא אם זה 100,000 ₪, כל ה-100,000 ₪-

גב' חגית מ. מימון: לפני שנוציא נוודא שיש לנו מצ'ינג מלא.

גב' רונית ד. עייאש: יופי. עכשיו אני רוצה להבין, האם זה טעות במשא ומתן ללכת ולחזור, למה זה ירד ולמה זה חוזר. למה אנחנו משחקים, כי לפעמים נצליח ולפעמים נפסיד. אז עכשיו למה זה קורה? למה ויתרנו? למה ויתרנו מלכתחילה? הם היו צריכים לעשות במסגרת הפיתוח שלהם וזהו.

מר אלעד ארזי: ... שאין צורך בדבר הזה, וזה רק יכול ליצור בעיה.

גב' רונית ד. עייאש: שרגא לא שומעים סליחה.

מר שלומי שטרית: רגע, בואו נשמע.

מר אלעד ארזי: כי ניתחנו שאין צורך...

גב' עדי זנד: ועכשיו כן?

מר אלעד ארזי: כן, עם מחשבה עם התושבים, בשיתוף התושבים... התושבים פה

הוא הגיוני, החלטנו להחזיר את זה.

מר שלומי שטרית: אז למה אתה אומר לפתוח תב"ר אם אתה לא נוגע בכסף הזה?

מר אלעד ארזי: הנושא של הסגירה על התשלום, זה ראש המועצה, אני לא יודע להיכנס לזה, אני לא יודע מה ההתחייבות עם זה. אני מדבר מקצועית. לא יודע לומר, בנושא הכסף אני לא רוצה...

מר שלומי שטרית: אני לא מבין את זה-

גב' ברוריה אליעז: אבל כל דבר זה כפוף כסף.

מר יוסף ניסן: אתם תראו את הכספים כשאנחנו נגדיל את התב"ר, כשנקבל כסף.

גב' עדנה זטלאוי: לא נדע, תקבלי מכתב התחייבות.

גב' רונית ד. עייאש: לא מצ'ינג, לא, לא, לא, המילה מצ'ינג-

מר שלומי שטרית: לא מצ'ינג אמרתם...

גב' חגית מ. מימון: לא מצ'ינג התחייבות של 100%.

גב' רונית ד. עייאש: לא מצ'ינג. עוד פעם למען הפרוטוקול.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: אבל אי אפשר לחזור על דברים 10 פעמים.

גב' רונית ד. עייאש: אפשר 100 פעם, אפשר.

גב' חגית מ. מימון: התחייבות של 100%-

גב' רונית ד. עייאש: נאמר פה משהו שהוא שגוי, ואני צריכה לתקן.

מר יוסף ניסן: אז היא אמרה לך שזה שגוי.

גב' ברוריה אליעז: שלא תגדל צמחייה מאחורי הבתים?

גב' חגית מ. מימון: נחליף את המילה בהתחייבות, בסדר אין בעיה.

גב' רונית ד. עייאש: סגור.

גב' חגית מ. מימון: סגור.

גב' ברוריה אליעז: תראו, אני שאלתי שאלת תס. אם מוציאים כסף אז מה הרווח מההוצאה הזאת. זאת אומרת אם מוציאים על אבני השפה, מה אבני השפה האלה יועילו לי. אז שמעתי תשובה שזה עשוי למנוע צמיחת צמחיית פרא מאחור, בשביל זה-

עו"ד קובי נודלמן: את לא מוציאה.

גב' ברוריה אליעז: בשביל זה אני צריכה להקצות כספים-

עו"ד קובי נודלמן: את לא מקצה, זה לא על חשבונך, הסבירו שזה על חשבון מבנה תעשייה. הם נותנים לנו את הכסף לעשות את זה.

גב' ברוריה אליעז: מי נותן לי אבני שפה?

גב' רונית ד. עייאש: משחק סכום 0 ברוריה.

עו"ד קובי נודלמן: לא, את הכסף לעשות את זה.

גב' ברוריה אליעז: מה?

גב' רונית ד. עייאש: את מכניסה 50,000 ₪ כדי להניע את התהליך, וכל ה-50,000 יחזרו אליך ממבנה תעשייה, זה מה שנאמר לפרוטוקול, זה מה

שאנחנו חותמים עליו, ועל זה אנחנו מאשרים פתיחת תב"ר זמני.

גב' ברוריה אליעז: אבל למה זה הולך כאילו לא באופן נורמלי ישיר-

גב' רונית ד. עייאש: למה הם לא עושים את זה מלכתחילה.

גב' ברוריה אליעז: למה?

גב' רונית ד. עייאש: שאלה מצוינת. מהנדס המועצה למה הם לא עושים את זה מלכתחילה?

גב' ברוריה אליעז: למה? כן. למה זה עקום?

גב' רונית ד. עייאש: ראש המועצה למה הם לא עושים את זה מלכתחילה, ואנחנו צריכים להוציא את הכסף קודם?

מר שלומי שטרית: שאלה טובה.

מר יוסף ניסן: כי-

גב' רונית ד. עייאש: שאלה מצוינת.

מר יוסף ניסן: אגב הם טוענים שכרגע בגלל שיש כבר, ניטעה שמה חורשה, ניטעה חורשה, זה מקשה עליהם את הביצוע-

גב' רונית ד. עייאש: למה הכסף שלי יקל עליהם את הביצוע?

מר יוסף ניסן: הכסף שלי לא עובר אליהם.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אז למה אני צריכה לעשות את זה? לא הבנתי.

מר יוסף ניסן: כי זה הסיכום שהיה לנו איתם. אגב-

גב' רונית ד. עייאש: לא, אני לא מצליחה להבין.

פרופ' עפר לוי: הם יבצעו או שהם רק ישלמו?

מר יוסף ניסן: לא, הם רק ישלמו.

פרופ' עפר לוי: אוקיי, אז זה... הם לא יבצעו, הם רק יעבירו את הכסף.

מר יוסף ניסן: אנחנו נבצע והם ישלמו. אנחנו נבצע והם ישלמו. אגב בין השורות שמעתי מהם שאבני המדרך בדרך כלל שוקעים עם הזמן, ואחרי זה הם לא רוצים לתת על זה אחריות. אז זה דווקא דבר נכון וטוב, כי אנחנו נעשה עבודה כהזאת שהם לא ישקעו. אם נצטרך לעשות שמה כלונסאות, נעשה כלונסאות.

גב' רונית ד. עייאש: יוסי סליחה על הציניות, באמת סליחה, אבל במפר אתה לא יודע לבנות, אתה תדע לעשות אבני מדרך שיחזיקו מעמד? יוסי, תיקנת במפר 3 פעמים אותו במפר. איך תעשה עבודה טובה על מדרך ששוקעים שמבנה תעשייה יודעים שהם שוקעים? בלי ציניות, אבל אמיתי.

מר יוסף ניסן: מה את רצינית?

גב' רונית ד. עייאש: אני מעדיפה שמישהו מקצוע שבונה פרויקט ב-400 מיליון ₪ יעשה אבני מדרך. אם זאת השיטה אני מעדיפה שאנשי המקצוע יעשו את זה, אמיתי, אמיתי. עשית במפר באיך קוראים לו שם בסמך, 4 פעמים תיקנת אותו?

גב' ברוריה אליעז: מה זה סמך.

גב' רונית ד. עייאש: לא בסמך, שם בוורד על הפנייה של פעמונית.

מר יוסף ניסן: את רוצה לשמוע כמה אבסורד-

גב' רונית ד. עייאש: ועוד פעם בכיכר-

מר יוסף ניסן: בואי אני אגיד לך כמה אבסורד את מדברת.

גב' רונית ד. עייאש: לא, לא, שום אבסורד. אני נסעתי על הבמפר הזה.

מר יוסף ניסן: שנייה, אז תני לי לענות לך.

גב' רונית ד. עייאש: באמת, כמה פעמים אפשר-

מר יוסף ניסן: תני לי לענות לך. תני לי לענות לך. וזה דווקא טוב שהעלית את הנושא הזה. כי מי שביצע את הבמפר הזה זה חברת אבו קוש... אבו קוש את יודעת?

גב' רונית ד. עייאש: אין לי מושג.

מר יוסף ניסן: זו חברה שמפתחת את שרונית.

גב' רונית ד. עייאש: מעולה.

מר יוסף ניסן: זאת אומרת אותם את רוצה שהם יעשו גם את אבני המדרך, זה מה שאת אומרת עכשיו.

גב' רונית ד. עייאש: אני לא יודעת מי עושה.

מר יוסף ניסן: מה זה לא יודעת?

גב' רונית ד. עייאש: אבל אתה מפקח עליהם.

מר יוסף ניסן: מה זה לא יודעת?

גב' רונית ד. עייאש: אבל אתה מפקח עליהם.

מר שלומי שטרית: אנחנו יודעים מי עושה מי לא עושה, מה זה.

גב' רונית ד. עייאש: אתה המועצה ביקשת-

מר יוסף ניסן: אני מפקח עליהם?

גב' רונית ד. עייאש: מה זאת אומרת, אתה ביקשת במפר, מי שעושה קבלן עשה לא טוב. פעם, פעמיים שלוש-

מר יוסף ניסן: אבל זה מחלקת הנדסה את אומרת, מחלקת הנדסה התרשלה? מה את אומרת?

גב' רונית ד. עייאש: אני לא יודעת, אתה ראש המועצה.

מר יוסף ניסן: אז ראש המועצה מפקח?

גב' רונית ד. עייאש: ראש המועצה אחראי על הכול.

מר יוסף ניסן: אוקיי.

גב' רונית ד. עייאש: זאת אחריות של ראש מועצה.

מר יוסף ניסן: אז לכן-

גב' רונית ד. עייאש: על הכול. על ההנדסה, על הכספים, על...

מר יוסף ניסן: לכן כשראש המועצה ראה-

גב' רונית ד. עייאש: זאת אחריות, זה ניהול, זאת מנהיגות-

מר יוסף ניסן: שנייה-

גב' רונית ד. עייאש: זאת הובלה-

מר יוסף ניסן: וי, וי, וי.

גב' רונית ד. עייאש: דרך, זה מה שחסר לך.

גב' ברוריה אליעז: זה לא בסדר.

מר יוסף ניסן: צריך לבוא עם אטמי אוזניים. רגע, רגע, רגע, תני לי לענות-

גב' ברוריה אליעז: אנחנו כאן...

מר יוסף ניסן: שנייה ברוריה, ברוריה, ראש המועצה כשמקבל החלטות רואה חברה שלא יודעת לעשות במפר, הוא לא נותן לה לעשות אבני מדרך.

גב' רונית ד. עייאש: בסדר.

מר יוסף ניסן: אז זה בסדר? מתאים לך? יופי, הנה.

גב' רונית ד. עייאש: מעולה. אז יש לי עוד כמה במפר שלא הצליחו.

מר יוסף ניסן: הסכמנו איזה יופי, טוב שהעלית את זה.

מר שרגא קמין: יש פתרון פשוט, אם לא תעשה את המדרכה... אנשים ייפלו תצטרך מחלקת רווחה גדולה, עוד משרדים, הגעת...

מר יוסף ניסן: אוקיי, מי בעד לפתוח את התב"ר הזה?

גב' עדנה זטלאוי: ברוריה?

גב' ברוריה אליעז: כן, אני עוד לא ירדתי לסוף דעתכם-

גב' עדנה זטלאוי: כפיר? אני רוצה לדעת.

גב' ברוריה אליעז: למה נותנים ולוקחים ולוקחים ונותנים.

גב' עדנה זטלאוי: קובי ראיתי, ברוריה ראיתי, עפר ראיתי-

גב' ברוריה אליעז: עוד לא ירדתי, באמת.

מר יוסף ניסן: אני אסביר לך.

גב' ברוריה אליעז: למה הם צריכים את זה?

פרופ' עפר לוי: כי הם מעבירים כסף ולא מבצעים. אם הם מבצעים לא צריך להעביר כספים.

גב' עדנה זטלאוי: מתי ראיתי? מתי היית בעד? מתי היית בעד? כפיר היית בעד?

מר שלומי שטרית: ... אני גם בעצם, תוריד בעד, אני גם לא רוצה להצביע בעד.

מר יוסף ניסן: לא רוצה.

גב' עדנה זטלאוי: מתי, אוקיי. יוסי-

גב' רונית ד. עייאש: אני נמנעת.

גב' עדנה זטלאוי: מי נגד? כפיר-

מר שלומי שטרית: גם אני נגד.

גב' עדנה זטלאוי: נגד כפיר ושלומי. מי נמנע?

גב' רונית ד. עייאש: אני.

גב' עדנה זטלאוי: ועדי.

מר שלומי שטרית: לא יודע התחרטתי.

מר יוסף ניסן: טוב אוקיי.

עו"ד קובי נודלמן: טוב יאללה בואו נתקדם.

מר שלומי שטרית: אני עוד אזכור אותך... אז אני אדע שהתחרטתי אז אני אבדוק את ה-50,000 ש האלה שלא נגעו בהם.

החלטה: הוחלט ברוב קולות ובהתנגדות החבר כפיר מימון והימנעות החברות זנד ודמרי עייאש לאשר את תב"ר 399 – תכנון וביצוע אבני מדרך באזור שבין שורת הבתים האחרונה לדיוור המוגן עזריאלי בסך 50,000 ₪ מהקרן לעבודות פיתוח.

לסעיף 3 - אישור מינויים:

- 3.1 אישור דירקטורית ל"עידן הנגב" במקום מר ניסימיאן שהתפטר.
- 3.2 גב' אריאלה בקימר ליו"ר ועדת בריאות.

מר יוסף ניסן: טוב, אישורי מינויים. בעידן הנגב היה לנו דירקטור בשם יובל ניסימיאן, שהוא עזב את הדירקטוריון-

פרופ' מתי ליפשיץ: אנחנו עזרנו לו לעזוב לא? אני חושב שאתה צריך לפתוח את הנושא מול חברי המועצה.

גב' ברוריה אליעז: הם יודעים חברי המועצה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני התנגדתי בתוקף שאיש, זה אותו איש שחייב ארנונה ולא שילם?

גב' עדנה זטלאוי: כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני התנגדתי בתוקף שבן אדם שלא משלם ארנונה מספר שנים-

גב' עדנה זטלאוי: ייצג את המועצה.

פרופ' מתי ליפשיץ: יהיה דירקטוריון בעידן נגב.

גב' רונית ד. עייאש: אם היינו יודעים את זה.

פרופ' מתי ליפשיץ: ואני דרשתי מיוסי שהאיש הזה יתפטר מתפקידו.

גב' רונית ד. עייאש: אם היינו יודעים את זה קודם, אתה צודק לגמרי.

פרופ' מתי ליפשיץ: נדמה לי שזו הפעם הראשונה שאתם שומעים, כי יוסי לא הביא את זה לידיעתכם-

גב' עדי זנד: זו פעם ראשונה שאני שומעת את זה.

מר שלומי שטרית: אני גם לא ידעתי-

גב' רונית ד. עייאש: אתה צודק.

פרופ' מתי ליפשיץ: אף אחד מכם לא ידע. אני דרשתי מיוסי לפטר את האיש הזה, לא יכול להיות מי שלא משלם ארנונה יהיה דירקטור, לא יכול להיות. וזו הסיבה שהאיש הזה התפטר. והשאלה השנייה שלי האם הוא כבר שילם את הארנונה, לא מספיק להתפטר. איפה זה עומד?

גב' חגית מ. מימון: זה תהליך.

מר יוסף ניסן: זה תהליך משפטי כרגע.

עו"ד יגאל ברק: הוא הגיש השגה, וההשגה כמובן תיענה במועדים.

מר יוסף ניסן: תהליך משפטי.

פרופ' מתי ליפשיץ: זה בתהליך משפטי.

מר יוסף ניסן: כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: אבל הסיבה שהאיש התפטר, זה לא שהוא פתאום יפה נפש. היה לחץ בלתי רגיל שלי על יוסי, ויוסי עליו.

גב' עדי זנד: וטוב שכך.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא ידעתם, כי יוסי אף פעם לא אמר את זה. אלא אמר הבחור התפטר. אבל שיחות הטלפון שלי היו עם יוסי היו אין סופיות שהוא יתפטר.

מר יוסף ניסן: אני יכול רק לאשר.

פרופ' מתי ליפשיץ: אתה יכול רק להגיד כן, ובפעם הבאה להביא בזמן את הדברים לכולם.

מר שרגא קמין: מה זה קשור לפחים הירוקים אז?

פרופ' מתי ליפשיץ: רגע, בקשר לפחים-

(מדברים יחד)

גב' עדי זנד: בגלל שהוא לא משלם את הארנונה, אין לנו את הכסף לפחים הירוקים, ולכן אנחנו צריכים לגבות.

גב' ברוריה אליעז: הלאה, הלאה.

מר יוסף ניסן: טוב בקיצור-

פרופ' מתי ליפשיץ: שרגא, אם הוא ישלם ארנונה יהיה כסף לפחים.

גב' ברוריה אליעז: שעה ו-5 דקות...

מר יוסף ניסן: עכשיו מה שקרה בדירקטוריון עידן הנגב, שחסרה לנו אישה. אתם יודעים בדירקטוריונים-

גב' עדי זנד: שאני אז ביקשתי שתהיה אישה, אני מבקשת לפרוטוקול, שאני אמרתי שאני מבקשת שתהיה אישה בדירקטוריון.

גב' ברוריה אליעז: הנה.

גב' עדי זנד: ותשובתו של ראש המועצה דאז הייתה, רשויות אחרות ידאגו שיהיה ייצוג נשי. אז קודם כל אני שמחה שהולכים לכיוון של ייצוג נשי.

גב' עדנה זטלאוי: דרשו מכל הרשויות ייצוג נשי.

גב' ברוריה אליעז: אז טוב שהערת ואם לא נשמע אז...

מר יוסף ניסן: טוב ששמענו בקולך עדי.

גב' עדי זנד: אתה רואה לפעמים מה שאני אומרת הוא בטעם.

מר יוסף ניסן: בהחלט.

גב' ברוריה אליעז: ואלוהים עוזר.

גב' רונית ד. עייאש: אני הבעתי-

מר שמואל לביא: עדי, צדיקים מלאכתם נעשים בידי אחרים.

גב' רונית ד. עייאש: אני כתבתי משהו בזה, אני אשתף את הקהל-

גב' עדי זנד: אני רק לא הצדיקה, הם הצדיקים.

מר שמואל לביא: למה? את הצדיקה.

גב' רונית ד. עייאש: לגבי הדירקטורית. כמו שאנחנו יודעים אבל עדי העלתה את זה בקבוצת חברי המועצה, יש פה משהו שצריך להיות נאמר גלוי ועל השולחן, את מתוך הרשימה של ראש המועצה.

מר יוסף ניסן: נו אז?

מר כפיר מימון: אבל מה הבעיה עם זה?

גב' אורלי פניה: אני רק רוצה להגיד משהו-

גב' רונית ד. עייאש: לא, זה משהו שצריך-

גב' אורלי פניה: בואו אני אגיד לכם, אני באה להביא מהניסיון שלי, יוסי פנה אליי ביקש ממני...

גב' עדנה זטלאוי: יוסי, תזמין אותה לשבת-

גב' ברוריה אליעז: אורלי תציגי את עצמך.

גב' אורלי פניה: השבתי ליוסי שאני אשמח לסייע. אין לי פה שום אינטרס.

גב' עדנה זטלאוי: אורלי בואי שבי פה.

מר יוסף ניסן: אורלי בואי, בואי.

גב' עדנה זטלאוי: גם לא שומעים כשאת מדברת מרחוק, זה לא מוקלט.

מר יוסף ניסן: בואי שישמעו אותך.

גב' אורלי פניה:

אני עוד הפעם אומרת, יוסי פנה אליי וביקש את המועמדות שלי לדירקטורית. אני משמשת כרו"ח במגוון רחב של תאגידים, גם חברות ציבוריות, חברות פרטיות, חברות עירוניות. מטפלת בחברות סמך של מועצה אזורית תמר, מועצה אזורית בני שמעון, אני מביאה מהניסיון המקצועי שלי, כי אני חושבת שבדירקטוריון צריך להיות מישהו גם עם רקע פיננסי. זה מה שאני מביאה איתי. נכון הייתי ברשימה של יוסי, אבל מעבר לזה אין לי שום אינטרס לא פוליטי, לא לקידום אישי, לא לשום דבר. אני עושה את הכול בהתנדבות. אני גם חברת ועדת ביקורת בעידן הנגב כבר שנתיים, שנתיים וחצי, אני חברת ועדת כספים במועצת להבים עוד מהתקופה של אלי לוי וגם היום. וזה מה שאני מביאה איתי, אין לי פה שום אינטרס אחר. הכול בהתנדבות הכול ברוח טובה, לא תסכימו הכול טוב.

מר כפיר מימון: אני חושב שזה מבורך.

פרופ' מתי ליפשיץ: אפשר להגיד-

גב' רונית ד. עייאש: כל העניין פשוט צריך להיאמר.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני עומד כדי שכולם ישמעו, אני לא רואה שום פגם אגב רונית, בזה שמי שהייתה בסיעה של יוסי.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אני רוצה להעלות את זה ככה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני מברך שיש, אני אומר את זה עכשיו בלי ציניות. אני מברך שיש אישה, ואני מצטער שאני נוגע בנושא המגדרי, אבל אני שמח שיש אישה, אם אין בכלל אישה. ומה שאת יזמת הוא מבורך שתהיה אישה. אני חושב שהכישורים של הבן אדם הם אלה שקובעים וזה שהיא הייתה עם יוסי באותה סיעה, והיא מצולמת איתו-

עו"ד קובי נודלמן: נו אז מה.

פרופ' מתי ליפשיץ: בתקופת הבחירות, so what? אם האישה ראויה והאישה הוכיחה את עצמה, אני מצטער שאני קורא אישה ולא בשם-

מר יוסף ניסן: אורלי.

פרופ' מתי ליפשיץ: אורלי, אם אורלי ראויה ואם אורלי עסקה עד כה, היא ללא דופי, אני חושב שצריך, אני לפחות תומך במועמדות שלה בלי קשר למקור, אם היא הייתה פעם עם יוסי.

גב' רונית ד. עייאש: אני העליתי את העניין, אחד כדי שזה ייאמר. כדי שזה ייאמר, כדי שזה יהיה על השולחן.

פרופ' מתי ליפשיץ: זה בסדר.

גב' רונית ד. עייאש: זהו, זו הייתה המטרה. את אורלי אני מכירה הרבה מאוד שנים, והילדים כבר חיילים-

פרופ' מתי ליפשיץ: בסדר.

גב' רונית ד. עייאש: ואנחנו מכירים...

גב' ברוריה אליעז: אז אם זה כשר ברוך השם ואין פה טומאה, אז אפשר להצביע, שלא נהיה עוד שעה בנקודה הזאת.

מר יוסף ניסן: כפיר כן.

מר כפיר מימון: אני מצטרף למה שמתי אמר, רק חשוב לי להגיד, קודם כל זה מבורך שאת מוכנה להשקיע מהזמן שלך, זה לא מובן מאליו. רק נשמח שתשרתי את האינטרסים של להבים-

גב' אורלי פניה: לגמרי.

מר כפיר מימון: ולא נגיד דירקטור את יודעת כזה שחושב על אינטרסים אחרים יותר, בכל זאת מייצגת אותנו, נשמח שזה זה. אנחנו רואים בעידן הנגב מקום שאמור לספק לנו הכנסה משמעותית.

גב' ברוריה אליעז: כפיר אני מבינה-

מר כפיר מימון: שנייה, שנייה רגע-

גב' ברוריה אליעז: מה שאתה אומר.

מר כפיר מימון: רק שנייה, היו כמה מהלכים אני לא יודע אם זה בשליטה שלנו, לא בשליטה שלנו, שפגעו בהכנסות שלנו ביישוב, יוסי יוכל להסביר לך יותר. אני אשמח מהניסיון שתוכלי לקחת מהניסיון שלך, איך המקום הזה בכלל ייצר יותר כסף, ואיך בסוף אנחנו נוכל לקבל את זה. כי בסוף זה התכלית של הנוכחות שלכם שמה.

גב' ברוריה אליעז: טוב, כפיר אני מבינה-

מר כפיר מימון: זה חשוב ליישוב, כי היישוב שלנו יש לו מחסור במקורות הכנסה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אתה צריך להביא את זה להצבעה?

מר יוסף ניסן: כן, כן.

גב' ברוריה אליעז: אחרי ההערה שלי, קודם כבר רציתי שיצביעו, אבל כיוון שכפיר אמר, אז אני רוצה בכל זאת להגיד במשפט אחד. אני מבינה שכפיר רשאי ואולי גם צריך לומר את מה שהוא אמר. יחד עם זאת שמענו את אורלי, ואורלי אישה מאוד רצינית ומאוד מקצועית-

מר שלומי שטרית: כן רצתם באותה רשימת בחירות.

גב' ברוריה אליעז: וזה שהיא הייתה, אני לא שומעת את מה שאתה אומר, וזה שהיא הייתה ברשימה של יוסי זה לא הופך אותה למוקצה. אז לכן, כי רק בגלל זה אומרים-

מר שלומי שטרית: לא, לא, אף אחד לא אמר.

גב' ברוריה אליעז: רגע, אז אתה לא שומע מה שאומרים. כי בגלל זה יש הערות בכיוון שהיא תשרת את המועצה ולא את יוסי. אורלי מהניסיון שלי שהכרתי אותה בקצרה, אני חושבת שהיא בחורה הכי ישרה והכי איכותית, וזה לא מגיע לה שאנחנו נחשוד בכשרים, שאין במה לחשוד.

פרופ' מתי ליפשיץ: יפה, לאור דברה של ברוריה, בואו נצא להצבעה.

מר יוסף ניסן: רגע מילה, עוד דבר אני רוצה לומר לפרוטוקול-

פרופ' מתי ליפשיץ: חבר'ה, זה עכשיו כמו הזבל.

מר יוסף ניסן: רוצה לומר לפרוטוקול שבעבר היה נציג של הסיעה של ראש המועצה, שהוא היה חבר מועצה הוא היה נציג של המועצה בעידן הנגב...

פרופ' מתי ליפשיץ: הצבעה, הצבעה.

מר שלומי שטרית: לפני שמצביעים אני רוצה לברך אותך אורלי. לברך אותך, ובקשה לי אחת קטנה בבקשה. אנחנו מהרגע שנכנסנו לשם רק מורידים לנו באחוזים כל הזמן-

עו"ד קובי נודלמן: היא בוועדת ביקורת שם, היא יודעת.

מר שלומי שטרית: תבדקי מה הסיפור שם, תחזירו לנו. הבנתי שעכשיו ל-15 מורידים, היינו 17 היינו 19.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: אני חושב שזה כבוד וברכה ליישוב שאורלי מוכנה והיא ראויה ואיכותית מאוד, מי בעד?

גב' עדנה זטלאוי: יאללה מי בעד? פה אחד.

גב' ברוריה אליעז: פה מלא.

עו"ד קובי נודלמן: פה אחד.

מר שלומי שטרית: אם הסכימה לרוץ איתך ברשימה, כבר מגיע לה.

מר יוסף ניסן: תודה אורלי.

גב' עדנה זטלאוי: בהצלחה אורלי.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את מינויה של אורלי פניה כדירקטורית ב"עידן הנגב".

3.2 גב' אריאלה בקימר ליו"ר ועדת בריאות.

מר יוסף ניסן: טוב, אנחנו עוברים לנושא הבא 3.2. נסיים עם זה ואז נחזור אליך.

גב' עדנה זטלאוי: יו"ר ועדת בריאות.

מר יוסף ניסן: גב' אריאלה בקימר יו"ר ועדת בריאות. אריאלה בקימר תושבת היישוב, אגב בעבר הייתה בוועדת חינוך וכו'. אגב התמודדה פעם אפילו באיזו רשימה, לא משנה. בחורה איכותית שהסכימה להיות יו"ר ועדת בריאות. היא באה ושאלה אותי אם היא יכולה לתרום

במשהו. שאלתי אותה מהם תחומי העניין שלה, היא אמרה לי בריאות. אמרתי לך מצוין. ויש לה באמת יכולות מדהימות לבחורה הזאת.

פרופ' מתי ליפשיץ: מה היא עושה בתחומי הבריאות?

גב' ברוריה אליעז: אבל אולי זה-

מר יוסף ניסן: היא יועצת-

גב' רונית ד. עייאש: נטורופטית.

מר יוסף ניסן: נטורופטית כן.

גב' רונית ד. עייאש: נטורופטית... עושה ספורט, יש לה חוגים בברכה ובמתנ"ס-

פרופ' מתי ליפשיץ: אם כבר מישו מתנדב למשהו והוא טוב-

מר יוסף ניסן: כן, היא כבר הספיקה להיפגש עם יעקב הנקין, הם רוצים לעשות לכל הרחוב במסגרת נאמני הרחוב קורס להחייאה.

גב' ברוריה אליעז: אבל אם זה נושא בריאות כדאי מאוד שתיפגש עם מתי.

מר שלומי שטרית: רגע, מתי לא יו"ר ועדת בריאות.

מר יוסף ניסן: אתה אולי תהיה מוכן להיות חבר בוועדה?

פרופ' מתי ליפשיץ: סליחה, אני רוצה להגיד משהו. אם ברוריה לא הייתה פותחת את זה אני לא הייתי מדבר... כי זה בתחום שלי. איך יכול להיות יוסי שיש לך חבר מועצה שמתעסק בבריאות-

גב' עדי זנד: אתה צודק מתי.

פרופ' מתי ליפשיץ: והיא הולכת להיות יו"ר ועדת בריאות ולתת את חוות דעתו-

עו"ד קובי נודלמן: האמת שהייתי בטוח...

פרופ' מתי ליפשיץ: איך, איך דבר כזה יכול להיות. אז לא הייתי פותח את הפה שלי, אם ברוריה לא הייתה מעלה את זה.

מר יוסף ניסן: אגב מתי אני עד כמה שאני זוכר אני הצעתי לך.

פרופ' מתי ליפשיץ: אל תענה לי, אני רוצה לתמוך בה.

גב' ברוריה אליעז: יוסי, אני רוצה להגיד מעבר לזה שהוא לא יאמר-

פרופ' מתי ליפשיץ: תנו לי רק לגמור.

גב' ברוריה אליעז: הוא לא יאמר אבל אני מרשה לעצמי לומר.

מר יוסף ניסן: קיבלתי, קיבלתי, קיבלתי.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני רק רוצה שתתייחס לדופי שבמעשיך-

מר יוסף ניסן: קיבלתי.

פרופ' מתי ליפשיץ: והוא לחלוטין לא תקין. אני בעד לבחור בה. אבל לא הגיוני שיושב לימינך חבר מועצה שמתעסק בבריאות, והוא לא יודע על הבחורה הזו כלום, והיא גם נפגשת עם איזה רופא אחר שהוא לא במועצה בכלל.

גב' ברוריה אליעז: יוסי, אני מציעה-

פרופ' מתי ליפשיץ: ולא עולה בדעתך אפילו, אני גם בוועדת קורונה, אני מציע שהיא תחליף אותי בוועדת קורונה, אני פה קורא, אני יוצא מוועדת קורונה והיא מצטרפת אליך ואל עפר. אם היא בוועדת בריאות-

גב' ברוריה אליעז: יש לי הצעה.

פרופ' מתי ליפשיץ: היא ראויה להיות בוועדת קורונה.

גב' ברוריה אליעז: אני רוצה להציע-

מר יוסף ניסן: מתי לא צריך להקצין.

מר שלומי שטרית: אתה פוגע באנשים יוסי.

גב' ברוריה אליעז: אני רוצה להציע אנשים בהמשך למה שאמרתי. אבל אני דיברתי ואתה ענית לי, ולכן אני-

גב' עדי זנד: ברוריה אני רוצה להגיד משהו.

גב' ברוריה אליעז: כן, חכי מתוקה.

גב' עדי זנד: מתי ואני הרבה פעמים על הרבה דברים לא מסכימים. אבל בעניין הזה-

גב' ברוריה אליעז: יופי.

גב' עדי זנד: אני מסכימה ואני מברכת על זה ואני מבקשת מראש המועצה, שמתי יעמוד בראש הוועדה.

מר שלומי שטרית: אני גם חושב.

גב' ברוריה אליעז: אני רוצה להציע הצעה-

פרופ' מתי ליפשיץ: לא, לא, אתם לא הבנתם אותי.

גב' עדי זנד: אנחנו הבנו לחלוטין.

פרופ' מתי ליפשיץ: אתם לא הבנתם אותי, אני לא רוצה להיות יו"ר הוועדה. ממש לא. אני רק מתאר את הפגם בתהליך.

גב' עדי זנד: נכון, נכון, נכון.

גב' רונית ד. עייאש: צודק.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני לא רוצה להיות ראש המועצה ואני רוצה שהבחורה הזו, לא מכיר אותה, אבל אני רוצה שהבחורה הזו תיבחר. אני לא רוצה להיות-

גב' ברוריה אליעז: אני רוצה לענות לך, ולא יכולתי.

פרופ' מתי ליפשיץ: שנייה, אני דיברתי כי היה פה הליך לא תקין שנעשה פה.

גב' ברוריה אליעז: נכון.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני קורא לזה למצ"ח, על הדברים האלה. אבל רבותי אני לא רוצה להחליף אותה, שהיא תהיה...

מר יוסף ניסן: זה דבר שנעשה בהיסח הדעת. זה לא משהו שחשבתי עליו אפילו.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני מקבל את הנושא של היסח דעת, בואו נצביע עבורה ונסגור עניין.

גב' ברוריה אליעז: אני רוצה להציע הצעה אחרת.

פרופ' מתי ליפשיץ: נתתי הערה לפרוטוקול.

גב' ברוריה אליעז: אני רוצה להציע הצעה אחרת.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא, לא, ברוריה אני לא אהיה בתפקיד.

מר יוסף ניסן: לא, אני כבר הצעתי לו בעבר נו.

גב' ברוריה אליעז: אני לא יודעת. אני רוצה להציע הצעה כזאת, ותראו אם זה מקובל עליכם. אני רוצה להציע עדי בהתאם למה שאת אמרת, בהמשך, שכיוון שנוצר מצב לא נעים, עכשיו גם לא לבחורה.

גב' עדי זנד: ואריאלה היא מדהימה, באמת אני מכירה אותה שנים.

גב' ברוריה אליעז: עכשיו גם לא לבחורה. לפיכך שיתכנסו, שהיא תאמר מי שהיא הייתה יכולה, מי שחובר להיות בוועדה הזאת, ויישבו כולם עם מתי, שאני חושבת שעם כל הכבוד לה עדיין מהניסיון שלו כולנו יכולים ללמוד בתחום הזה-

גב' עדי זנד: זה אין ספק.

גב' ברוריה אליעז: והם יבחרו את ראש הוועדה שלהם.

עו"ד קובי נודלמן: לא, לא יכולים לבחור.

גב' ברוריה אליעז: כן.

גב' רונית ד. עייאש: ברוריה רק הערה אחת, סליחה אני חשבתי באמת לתומי כשראיתי את המסמך הזה, שזה היה, שזה נדון איתך שזה נעשה-

עו"ד קובי נודלמן: תמנה אותו.

מר יוסף ניסן: הצעתי לו, הוא לא רצה.

עו"ד קובי נודלמן: בוא נצביע.

מר יוסף ניסן: הוא לא רצה.

עו"ד קובי נודלמן: אנחנו מנהלים אותה.

גב' רונית ד. עייאש: והחלטת ובאמת חשבת.

(מדברים יחד)

פרופ' מתי ליפשיץ: אני רוצה להיות כן, חבר'ה תקשיבו, בזמנו יוסי... שנייה, אני רוצה להיות כן ואמיתי, לפני הרבה הרבה זמן, הרבה לפני הקורונה, יוסי הציע לי את התפקיד של יו"ר ועדת בריאות, נדמה לי.

מר יוסף ניסן: נכון, נכון.

פרופ' מתי ליפשיץ: ואני דחיתי את זה.

מר יוסף ניסן: נכון.

פרופ' מתי ליפשיץ: אבל מאז עבר שנה וחצי ואנחנו כל הזמן עושים רביזיה לעצמנו בהחלטות. אנחנו לא מקובעים על משהו שאולי הוא לא נכון. אני עוד פעם רוצה להגיד לכם, אני רוצה שתכבדו אותי, ונבחר-

מר יוסף ניסן: רגע, רגע-

פרופ' מתי ליפשיץ: לא, אני לא מקבל את ברוריה.

מר יוסף ניסן: יש לי הצעה אחרת.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא. אני מבקש שתכבדו את מה שאני הולך להגיד, אני חושב שהבחורה הזו היא ראוייה כפי שרונית מציינת-

גב' רונית ד. עייאש: זה לא באותו מישור אבל.

פרופ' מתי ליפשיץ: אין לי פה צל של ספק שצריך להעלות את זה להצבעה, ואני תומך

בה, ותכבדו את הבקשה שלי. אני לא רוצה משהו נוסף.

מר יוסף ניסן: בסדר מצוין. אני מבקש להוריד את זה מסדר היום-

פרופ' מתי ליפשיץ: לא, לא.

מר יוסף ניסן: להביא את זה לישיבה הבאה, נביא את זה לישיבה הבאה, לא קרה כלום.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא, יוסי אני מכבד את הבחורה, אני סומך על רונית-

מר יוסף ניסן: אין בעיה-

פרופ' מתי ליפשיץ: שהיא מכירה אותה. יוסי שנייה, כל מה שדיברתי-

מר יוסף ניסן: מתי אני רוצה לתקן, העלית פה משהו אני רוצה לתקן. אני רוצה להביא את זה לישיבה הבאה.

פרופ' מתי ליפשיץ: ... אני לא אהיה יו"ר ועדת בריאות, ואני תומך בבחורה הזו, למה לדחות? למה...

מר יוסף ניסן: כי העלית משהו-

פרופ' מתי ליפשיץ: העליתי על תהליך לא נכון, אבל זה לא ישתנה, אני תומך בה.

מר יוסף ניסן: אין בעיה, אבל אני רוצה לקחת את הדבר הזה אחורה, ולתקן את הדרך. מקבל את מה שאתה אומר, מקבל את מה שאתה אומר. לא יקרה כלום אם זה יהיה בישיבה הבאה, זה לא כזה דבר ברומו של עולם. היינו שנתיים-

פרופ' מתי ליפשיץ: הבחורה מתנדבת, הבחורה ראוייה...

מר יוסף ניסן: אין בעיה, בבקשה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני מבקש להעלות את זה להצבעה.

מר יוסף ניסן: קיבלתי גם את זה, קדימה. מי בעד?

גב' ברוריה אליעז: שמה?

מר יוסף ניסן: אריאלה בקימר יו"ר ועדת בריאות.

גב' עדנה זטלאוי: אני ראיתי רק 5 הצבעות.

גב' עדי זנד: אני רק מהמקום שאני מכבדת את מתי, אני לא רוצה להצביע בעד-

גב' עדנה זטלאוי: רגע, רגע, זה לא פה אחד.

גב' עדי זנד: אבל מהמקום שאני מכבדת-

מר יוסף ניסן: אבל מתי מבקש להצביע בעד.

גב' עדי זנד: בסדר, יוסי אני רק רוצה לציין את זה.

גב' עדנה זטלאוי: רגע, שלומי, עפר, כפיר, מתי ויוסי.

גב' עדי זנד: אני עדיין חושבת שזה היה ראוי שמתי יעמוד בראש הוועדה, אבל מהמקום שאני מכבדת את בקשתו אני מצביעה בעד אריאלה, זה לא מוריד מאריאלה מאום, אריאלה היא דמות ראוייה ואשת מקצוע יוצאת מן הכלל. אני חושבת שההתנהלות שלהציב יו"ר ועדה כשיש התעלמות מאיש מקצוע כזה בתוך המועצה, אני חושבת שההתנהלות היא לא תקינה, ואני מצביעה בעד.

גב' רונית ד. עייאש: לבקשתו של מתי בעד.

גב' עדנה זטלאוי: גם את מצביעה בעד?

גב' רונית ד. עייאש: כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: אז הבחורה נבחרה.

מר יוסף ניסן: פה אחד.

פרופ' מתי ליפשיץ: שיהיה לה בהצלחה.

גב' עדנה זטלאוי: קובי גם אתה הצבעת בעד? אז פה אחד.

מר יוסף ניסן: מצוין, בסדר גמור.

גב' עדי זנד: ומתי אם תתחרט תגיד.

גב' רונית ד. עייאש: עכשיו זה לא יקרה.

מר שלומי שטרית: הכול פוליטיקה.

גב' ברוריה אליעז: די, לא הכול פוליטיקה.

מר שלומי שטרית: הכול פוליטי.

גב' ברוריה אליעז: לא נכון, לא נכון.

מר שלומי שטרית: אני אגיד לך משהו, גם אם אריאלה תתפטר מוועדת בריאות, אף ועדה לא מתכנסת וכולם מתפטרים-

גב' ברוריה אליעז: מה פתאום הוועדה לא מתכנסת.

מר שלומי שטרית: אף ועדה.

גב' ברוריה אליעז: מאיפה אתה...

גב' עדי זנד: העלבת אותי עכשיו, מה זה לא מתכנסת? אני עובדת פה יומיים בשבוע.

(מדברים יחד)

פרופ' עפר לוי: שלומי, ועדת ביטחון התכנסה, אתה חבר ולא הגעת.

מר שלומי שטרית: מתי?

פרופ' עפר לוי: התכנסה.

מר שלומי שטרית: מתי?

פרופ' עפר לוי: התכנסה.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: חברים בואו נתקדם. חברים עוד מעט אנחנו נגיע ללילה עוד פעם. אני מתקדם.

מר שלומי שטרית: ועדת ביטחון ביישוב הזה, תקשיבי טוב, מאז שהתפטרו-

גב' ברוריה אליעז: ביטחון זה לא כל הוועדות.

מר שלומי שטרית: זה הכי חשוב, מאז שהם התפטרו אתם אומרים שהתכנסה ואני לא ידעתי.

גב' ברוריה אליעז: אוי שלומי עם תשובות כאלה.

מר שלומי שטרית: לא הזמינו אותי גם בכוונה.

גב' רונית ד. עייאש: שלומי, שלומי, אי אפשר הכול בישיבה אחת.

פרופ' מתי ליפשיץ: חבר'ה הלאה.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את מינויה של גב' אריאלה בקימר כיו"ר ועדת בריאות.

מר יוסף ניסן: אני רוצה לתת עוד עדכון שוועדת כספים תתכנס בקרוב, בחודש הקרוב נסיים את דו"ח רבעוני מספר 1...

עו"ד קובי נודלמן: כל הכבוד.

מר שלומי שטרית: כל הכבוד.

מר יוסף ניסן: זה לבקשתו של שלומי.

מר שלומי שטרית: ואני מבקש באמת כל דבר מהותי תגיד, כל דבר עסקי כלכלי, תקבל קודם כל מבעלי מקצוע.

גב' חגית מ. מימון: שלומי אני אשמח.

מר שלומי שטרית: לדעת אם כן כן, לא לא. אני סומך על התושבים שלנו ועל החבר'ה שלנו.

מר יוסף ניסן: מצוין.

מר שלומי שטרית: ואני אשמח מאוד להיות שקט שעוד יד-

לסעיף 2 - אישור תב"רים:

2.1 תב"ר 398 – הרחבת מחלקת הרווחה על סך 240,000 ₪ מהקרן לעבודות פיתוח – המשך.

מר יוסף ניסן:

טוב, אנחנו חוזרים ברשותכם למחלקת רווחה. יש פה 2 נושאים על הפרק. עשינו קצת ערבוב, אני יודע שזה 2 נושאים, אז עשיתי סטופ כי פשוט היא לא הייתה. יש כאן הרחבת מחלקת רווחה על סך 240,000 ₪ מהקרן לעבודות פיתוח. בואו קודם כל נדבר על זה.

גב' אורי אלימלך: אוקיי, אז קודם כל נתחיל ברציונל, אני אתחיל ברציונל.

גב' ברוריה אליעז: תציגי את עצמך, הם לא יודעים מי את.

גב' אורי אלימלך:

אני אורי, אורי אלימלך, אני מנהלת את מחלקת הרווחה. נתחיל מהרציונל, המחלקה לשירותים חברתיים אתם יודעים איפה היא ממוקמת, במבנה שהוא מבנה יביל. הוא מונה 3 חדרים. בזמנו כשזה הוקם זה היה מספיק גם לכוח האדם וזה כמובן היה מספיק לכמות מטופלי רווחה שהייתה ביישוב. ב-3 שנים האחרונות יש גידול מאוד מאוד משמעותי בצרכנים שזקוקים למענים של הרווחה. אז בהלימה גם כוח האדם גדל. היום אנחנו כבר המחלקה מונה 5 עובדות, ומזכירה ועוד 2 עובדות שהן עובדות במועדונים, אבל הם גם משתמשים בשירותי המחלקה. מה שאומר שרק כוח האדם לעבודה של רווחה זה כבר לא מספיק המקום. מעבר לזה שאנחנו הקמנו שירות שנקרא שירות טיפולי, שנקרא נתיבים להורות. זה כמו מרכז הורים וילדים אבל קטן יותר, שהוא יותר מותאם ליישובים עם כמות כזו של אוכלוסייה, והוא מנגיש מענה טיפולי לאוכלוסייה. זה טיפולים... טיפולים משפחתיים זוגיים וטיפולים עם ילדים. למקום הזה אנחנו היינו צריכים מלכתחילה להציג בפני המשרד כדי לקבל את התקציב מקום ייעודי, שיש בו את כל התנאים למרכז טיפולי, שזה אומר מבואה, שזה אומר חדרים. אני מבינה מה אתה אומר קובי, תכף אני אתייחס למה שיש למטה לגן יערה.

גב' עדי זנד: זה גן יערה?

גב' אורי אלימלך: לגן יערה.

גב' עדי זנד: זה גן יערה?

גב' אורי אלימלך: רגע, לא, זה לא גן יערה.

גב' רונית ד. עייאש: לא, היא רוצה עוד 1 זה בסכום.

גב' אורי אלימלך: זה לא גן יערה, זה משהו אחר. ובזמנו אני ביקשתי מהמשרד שיאפשרו לנו להתחיל איזה שהוא פיילוט, כדי לראות קודם כל אם יש באמת היענות פה ביישוב, ואנשים יצרכו את המענים האלה. או שאנשים ימשיכו לצרוך אותם באופן פרטי, ואז באמת אין מקום להביא את זה ליישוב. אני כבר נמצאת בשנה השלישית של הפרויקט. אני מתחילה את השנה השלישית. מבחינת תפוסה אנחנו בתפוסה מלאה עם רשימת המתנה. היום אני מניחה שברגע שיהיה לנו מבנה אני אגיש בקשה להגדלה של התקציב, מה שאומר שאני יכולה להגדיל את כמות המטופלים. היום אני יכולה עד 20, וזה גיל, זה לפי גילאים ינקות, חביון וגיל ההתבגרות. היום אנחנו עובדים רק עם גיל החביון, אני מניחה שאנחנו נגדיל את זה לגיל ההתבגרות. אבל אנחנו צריכים לטובת זה מקום. ואז המקום שאני רוצה נניח ליד המבנה שלנו, שזה יהיה הרחבת מבנה. ותכף אני אסביר למה חשוב לנו שזה ייקרא הרחבת מבנה, יהיה בצמידות למחלקה. ואז זה יוכל לשמש גם לחדרים נוספים לעובדות הסוציאליות, שהיום יושבות 2 בחדר, והחדרים מאוד קטנים, ובמפגשים טיפוליים זה בעייתי. וזה גם יאפשר אחר הצהריים את המקום הטיפולי. זאת אומרת לעשות איזה שהיא הבנייה כזו שזה יכול לתת מענה ל-2 הפונקציות האלה. אנחנו מתייחסים לזה כהרחבת מבנה בגלל התקציב מבחינת משרד הרווחה. אם היינו עכשיו צריכים לבנות מבנה חדש לרווחה, הוא היה מתקצב אותנו ב-30%, אם אנחנו מרחיבים מבנה אנחנו יכולים לקבל תקצוב בין 35% ל-50%, ואנחנו יותר לכיוון 50%, אני משתדלת גם לעמוד בתקציבים. העניין הוא שאני צריכה קודם כל להציג את כל מה שצריך מבחינת ההנדסה שעשו את

עבודתם והביאו לנו, ושהמועצה תיתן על זה אישור עקרוני, ואז אני יכולה להגיש את זה לוועדה במשרד הרווחה, והם יוכלו לתקצב את זה. מבחינת תקציבי פעולה יש לנו תקציבי פעולה לאורך כל השנה, אני לא צריכה. זה עומד בתקציב. תקציב הצטיידות, אז יש לנו כסף שהשארנו מהשנים הקודמות מאותם... שאנחנו מקבלים ממשרד הרווחה, אז גם אנחנו כנראה לא נצטרך. ומשתדלים לעבוד עם הכסף שיש, שאין הרבה.

מר מתי ליפשיץ: את יכולה להגיד כמה מטופלים בלהבים נמצאים אצלכם בטיפול במחלקה?

גב' אורי אלימלך: 360.

פרופ' מתי ליפשיץ: 360.

גב' רונית ד. עייאש: כמה היה בשנה קודמת?

גב' אורי אלימלך: 360 בתי אב, משהו בסביבות 1,200 מטופלים.

גב' רונית ד. עייאש: כמה היה בשנה שעברה?

גב' אורי אלימלך: 240. יש גידול-

מר שלומי שטרית: 1,200 מטופלים בלהבים? אין תושבים, 6,400.

עו"ד קובי נודלמן: כשאתה סופר משפחות, היא סופרת-

גב' אורי אלימלך: תיקים, תיקים.

גב' ברוריה אליעז: אם במשפחה יש 4 אז היא מכפילה פי 4.

גב' עדנה זטלאוי: כמה תיקים יש?

גב' אורי אלימלך: 360.

גב' עדנה זטלאוי: זהו גמרנו.

גב' עדי זנד: 360 משפחות.

מר יוסף ניסן: 360 תיקים.

גב' אורי אלימלך: זה הולך לפי תיקים.

מר שלומי שטרית: כמה היה לפני 4 שנים 5 שנים בערך?

גב' עדי זנד: אבל תיק זה בן אדם לא?

גב' אורי אלימלך: תיק זה מקרה.

(מדברים יחד)

גב' אורי אלימלך: בשנה האחרונה יש לנו גידול של 90, שזה מחולק לפי תחומים. לדוגמא תחום של מוגבלויות יש לנו קפיצה של קרוב ל-1000% בשנה האחרונה. יש הרבה מאוד ילדים על הרצף האוטיסטי. זו מגיפה לא רק של להבים, זו מגיפת מדינה אנחנו יודעים את זה, אבל יש לא מעט ילדים שהם על הרצף. יש לא מעט מוגבלויות. עוד פעם היישוב גדל, יש הגירה ללהבים, הגירה חיובית, הגירה גם לא תמיד כל כך חיובית. יש את התחום של הגיל השלישי, הזקנה, שהוא תופס פלח מאוד משמעותי, גם שם היה גידול, כי היישוב מתבגר, חלק מהיישוב מתבגר. יש את המשפחות, אז מן הסתם היישוב גדל, אז יש הרבה מאוד התמודדויות. ביניהם גם לא מעט גירושים, כל הדברים האלה זה נדבך מאוד מאוד משמעותי מעבודת הרווחה. טיפול בילדים טיפול בנוער.

מר יוסף ניסן: אגב כשדיברנו על התקציב על עלייה ב-700,000 ₪ בתקציב, אמרו בשביל מה צריך רווחה בלהבים ב-700,000 ₪.

מר שלומי שטרית: תוספת של 700,000 ₪ זה הייתה.

גב' אורלי פניה: כל שנה תקציב הרווחה עולה ועולה. אבל השאלה שלי אליך, את אומרת שאת תסתדרי עם תקציב הפעולה שלך, מה בשנים הבאות? אתה מרחיב... מגדיל את מספר המטופלים, צריך להסתכל גם הלאה. לא רק בשנה הנוכחית, מה זה אומר מבחינת תקציב המועצה בשנים הבאות.

גב' אורי אלימלך: אני אגיד לך מה, בתקציבי פעולה של הפרויקטים האלה, את יודעת מה זה הועדות. הועדות זה כסף קבוע שהמשרד מעביר לנו כל חודש פר מטופל. זאת אומרת שזה משהו-

מר יוסף ניסן: מימון מצ'ינג.

מר שלומי שטרית: 50-50.

עו"ד קובי נודלמן: לא, לא, מה פתאום.

מר שלומי שטרית: 30-70, לא משנה מצ'ינג.

עו"ד קובי נודלמן: זה 75 בדרך כלל.

עו"ד קובי נודלמן: 75 שלומי.

(מדברים יחד)

גב' חגית מ. מימון: ובתחומים מסוימים 100%. רק בתחומים מסוימים.

גב' ברוריה אליעז: רגע, לא שמענו את התשובה.

מר שלומי שטרית: כל הכבוד, זה יורד לך מהביטחון. אני רציתי למשל להגדיל את התקציב רגע בבקשה-

גב' ברוריה אליעז: שלומי, אבל לא שמענו את התשובה.

מר שלומי שטרית: לא, אני גם רוצה לומר משהו.

גב' ברוריה אליעז: אבל לא שמענו תשובה, אז חכה.

מר שלומי שטרית: בסדר.

גב' אורי אלימלך: תקציב הרווחה מורכב מ-75% משרד 25% מועצה, יש סעיפים תקציביים בעיקר של ניצולי שואה ואוטיזם, שהמשרד מממן 100%. אז כל מה שתיארתי עכשיו זה תקציבים של משרד הרווחה. תקציבי פעולה של פרויקטים הם תקציבים שאנחנו מקבלים אותם באופן קבוע כל חודש. זה לא שורה תקציבית שאם לא השתמשתי בה במהלך השנה היא נעלמת. זה כספים שהם נכנסים כל חודש, ואנחנו יכולים לצבור אותם לשנים הבאות לתקציבי פעולה לאותו סעיף תקציבי. העניין הוא במשרד הרווחה שכל שורה תקציבית היא צבועה. אני לא יכולה לעשות מעברים.

גב' ברוריה אליעז: אז לכן אפשר לשמור לשנים הבאות.

גב' אורי אלימלך: רק בתקציבים שהם תקציבי-

גב' אורלי פניה: אבל זה לא נשמר, זה בדיוק העניין. את רואה שהתקציב משנה לשנה עולה. אז היד יכולה להיות פתוחה ולאפשר לכל מי שחפץ. גם בריאות אנחנו רוצים לתת לכל מי שחפץ, באיזשהו שלב... אנחנו צריכים לדעת...

גב' ברוריה אליעז: לא, אבל היא אמרה קודם, אורלי, אורלי, אבל קודם היא אמרה לפני כמה משפטים, שהיא לא תצטרך תקציב כמו ציוד מסוים או דברים כאלה, משום שהיא כן אגרה את זה מהשנים הקודמות, ויש לה רזרבה, נכון? אורי, נכון שכך אמרת?

גב' אורי אלימלך: כן.

גב' ברוריה אליעז: אז היא כן אגרה ויש אפשרות לרזרבה.

עו"ד קובי נודלמן: הגידול של הרווחה מתקיים מזה שהם מעבירים תקציבים יותר גדולים, כי יש יותר פניות.

גב' אורי אלימלך: הכול זה בהלימה. אין הגדלת תקציב-

(מדברים יחד)

גב' אורי אלימלך: אני רוצה רק לסבר את האוזן, עדי רק לסבר את האוזן. מספיק שמגיע ליישוב-

גב' בתיה הרפז: אין ברירה, זה בכלל לא נתון לשיקול. רונית, זה לא נתון לשיקול.

גב' אורי אלימלך: רגע, רק כדי שזה יהיה ברור, מספיק שמגיע תושב ליישוב שנמצא בהשמה במעון של פיגור לדוגמא. העלות השנתית זה קרוב ל-140,000 ₪. בעניינים האלה אין לנו שיקול דעת. אם הוא תושב להבים אנחנו מחויבים לתת לו את המענה.

גב' אורלי פניה: ומה עם שירותים שהם אופציונליים, שאת צריכה להפעיל שיקול דעת כן כן לא לא. פה גם בא החלק שלך איפה שהוא-

גב' אורי אלימלך: ברור.

גב' אורלי פניה: את יודעת... אנחנו באמת חפצים לתת ולעזור לכל מי שרוצה.

גב' אורי אלימלך: נכון.

גב' אורלי פניה: אני פשוט אומרת את זה, כי אני רואה את התקציבים הולכים ומתנפחים מידי שנה, בגלל זה אני שואלת את השאלה-

אבל הם יתנפחו. ואני אגיד את זה אני אגיד את זה פה וזה יהיה הלאה, זה יתנפח כי היישוב גדל, והיישוב מתרבה, והיישוב מזדקן ויש גידול של ילדים, ויש גידול של מצוקות, וזה קורה בהלימה בכל הארץ. אין פה משהו שאנחנו מחדשים, כמו בכל מקום יש פה הכול, יש פה אלימות, יש פה פגיעות מיניות, יש פה הזנחה, יש פה הכול. זה מתנהג קצת אחרת, זה נראה אחרת. ההתייחסות שלנו התייחסות טיפולית כמו בכל מקום, וכן וזה יגדל. אני לא יכול להגיד שאפשר, אני לא מכירה אגפי רווחה שמקטינים את התקציב שלהם, לא מכירה חיה כזאת.

גב' אורי אלימלך:

מדאיג אותי נתון מסוים שאת אמרת, כי זה נשמע לי מאוד עצום הגידול הזה. שאמרת אני לא יודעת אם הפרזת באמירה מופרזת-

גב' ברוריה אליעז:

לא, לא-

גב' אורי אלימלך:

שאמרת 1000%.

גב' ברוריה אליעז:

1020% אני פשוט העברתי-

גב' אורי אלימלך:

חבר'ה מדברים פה על דיני נפשות, אז בבקשה. היא אמרה משהו, ואני מבקשת הבהרה על זה, אז תקשיבו. זה 1020% גידול-

גב' ברוריה אליעז:

של צרכים מיוחדים.

גב' אורי אלימלך:

של צרכים מיוחדים ביישוב.

גב' ברוריה אליעז:

אבל מה המספרים, אם זה מ-1 ל-10.

פרופ' עפר לוי:

זה עדיין הרבה. כי כל-

גב' אורי אלימלך:

זה מפריע לך שחוזרים על נתון כואב?

גב' ברוריה אליעז:

לא, אני שואל מה המספר האבסולוטי.

פרופ' עפר לוי:

גב' אורי אלימלך: אני יכולה להעביר לכם. פשוט את האחוזים אני מכירה, כי אני פניתי בבקשה למשרד להקצות לנו עוד תקנים. גם התקנים שלנו הם תקנים של משרד הרווחה, כי יש את המציינג של המועצה. אז פניתי גם בנושא של מוגבלויות ופניתי גם בנושא של...

גב' ברוריה אליעז: אבל איך את מסבירה את זה אורלי, אני שומעת את זה-

גב' אורי אלימלך: אורי.

גב' ברוריה אליעז: אורי, אני שומעת את זה עכשיו ואני לא נרגעת מזה. ביישוב פה 1020 גידול-

גב' אורי אלימלך: אני מחר אעביר לך את המספרים.

גב' ברוריה אליעז: 1020 גידול בבעיות.

גב' עדי זנד: אני אגיד לך, ברוריה, ברוריה, אני אגיד לך מה-

גב' אורי אלימלך: במוגבלויות.

גב' עדי זנד: פעם לפני הרבה שנים היה אחוז הילדים המאובחנים ללקויות למידה, בין 10% ל-15%.

גב' ברוריה אליעז: נכון.

גב' עדי זנד: היום יש 35%. זה לא שזה השתנה מספר הילדים ביחס לאוכלוסייה, אלא היום היד-

גב' ברוריה אליעז: מקלים.

גב' עדי זנד: היום דורשים, יש-

גב' ברוריה אליעז: הורים, הורים.

גב' עדי זנד: המורים דורשים, יותר יש מודעות והם באים בדרישות ולכן זה קורה.

גב' ברוריה אליעז: אז מה שאת אומרת-

גב' עדי זנד: רגע, רגע, אני אגמור את המשפט. אבל עדיין אנחנו צריכים להתייחס לשאלה של אורלי, האם אנחנו יכולים, או האם אנחנו שואפים למצב שבסופו של דבר הרווחה תהיה הדבר-

גב' ברוריה אליעז: תממן את זה.

גב' עדי זנד: בדיוק, תהיה הדבר המרכזי ביישוב-

גב' ברוריה אליעז: להגיד את המילה הגסה, תממן, תממן. כי אורי אני רוצה לומר את זה במשפט אחר. 1/3 מהילדים הם בעלי צרכים מיוחדים?

גב' אורי אלימלך: אני לא יודעת להגיד לך.

גב' ברוריה אליעז: כי היא אומרת שזה-

גב' אורי אלימלך: רגע, צרכים מיוחדים זה לא רק ילדים, צרכים מיוחדים זה יכול להיות גם חסר ישע בן 40.

גב' ברוריה אליעז: כשאת אמרת שזה גדל ב-1000%-

גב' אורי אלימלך: אני מדברת על כל תחום המוגבלויות.

גב' ברוריה אליעז: על כל הצרכים, על כולם?

גב' אורי אלימלך: כל תחום המוגבלויות כן.

גב' ברוריה אליעז: את שומעת עדי?

גב' עדי זנד: כן, כן.

גב' ברוריה אליעז: זה לא רק עם הילדים, זה גם דברים אחרים.

גב' אורי אלימלך: לא רק ילדים.

גב' ברוריה אליעז: אז מדאיג אותי, אני לא יודעת אתם שלווים-

מר שלומי שטרית: הלאה ברוריה.

גב' ברוריה אליעז: אני לא שלווה, ואני חושבת שאם אפשר ויש דרכים, צריך על הדיסקרטיות לשמור מכל משמר. אבל אם יש איזה שהיא אפשרות לפלח את הנתון הזה, כי זה נתון מאוד קשה, והוא מאוד מדאיג אותי, שביישוב הזה אני שומעת לראשונה על צורך כל כך בעייתי.

גב' אורי אלימלך: עוד פעם זה לא צורך, הוא מקבל מענה. אני דיברתי על גידול בכלל. הצורך הזה מקבל מענה.

פרופ' מתי ליפשיץ: חבר'ה בחישובה שכפיר ואני עושים עכשיו, אלא אם כן טעינו בחישוב 1 ל-5 בתי אב בלהבים זקוק למחלקת רווחה?

גב' ברוריה אליעז: אז זה מדאיג לשמוע מאוד.

פרופ' מתי ליפשיץ: זה החישוב?

גב' עדי זנד: אולי הקריטריונים שלנו הופכים להיות...

גב' ברוריה אליעז: לכן הזדעזעתי.

גב' רונית ד. עייאש: מתי לא יכול להיות, יש לנו 1,700 בתי אב, מתי, יש לנו 1,700 בתי

אב 1,900 בתי אב, היא מדברת על 330 תיקים, זה הפרופורציה,
1,700 1,800 אני לא יודעת-

גב' ברוריה אליעז: אבל 330 תיקים זה לא גידול פי 1000.

(מדברים יחד)

פרופ' עפר לוי: בין 1 ל-5 ל-1 ל-6.

פרופ' מתי ליפשיץ: 1 ל-5. אתה מבין מה שאני אומר?

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: חברים שנייה, שנייה, אני מבקש מאורי שתיתן לנו סקירה על
מגוון התיקים שיש במחלקה. מתי, אני רוצה שהיא תסביר על
מגוון הנושאים שבהם עוסקים התיקים.

גב' ברוריה אליעז: לא רק הנושאים, המספר מול הנושא.

מר יוסף ניסן: גם המספר מול הנושא.

גב' ברוריה אליעז: המספר מול הנושא.

גב' אורי אלימלך: קודם כל אין לי בעיה להביא לכם לישיבה הבאה פילוח מדויק
מספרי, זה נקרא מהויות של נזקקות.

גב' ברוריה אליעז: כי אני נורא נבהלתי היום.

גב' אורי אלימלך: אני חושבת שיותר מבהיל שלא מקבלים מענה.

גב' ברוריה אליעז: כן, כן, בסדר, זה בוודאי ובוודאי.

גב' אורי אלימלך: עוד פעם עוד נתון שפתאום קופץ לי, בשנה שעברה, אנחנו הרי כל

שנה צריכים לעשות, כל שנה אנחנו עושים איסוף של נתונים ומעבירים למשרד. בשנה שעברה היו לנו קרוב ל-15 תסקירים רק שקשורים לגירושין. השנה אנחנו כבר נמצאים במאי, היום אנחנו כבר נמצאים ב-26 תסקירים שאנחנו צריכים להעביר לבית משפט. תסקיר זה אומר משפחה-

גב' ברוריה אליעז: אולי שנת הקורונה גם תרמה לזה.

גב' אורי אלימלך: עוד פעם זה הכול.

פרופ' עפר לוי: כל מקרה של גירושין מגיע אליכם? לא.

גב' אורי אלימלך: מקרים של גירושין מגיעים אלינו רק-

מר יוסף ניסן: ברוב המקרים אבל, ברוב המקרים.

פרופ' עפר לוי: ברוב המקרים מגיעים? אז זה כבר מסביר גם למה המספרים כאלה גדולים.

גב' אורי אלימלך: מקרי גירושין מגיעים אלינו רק כשיש... כשיש סכסוך גירושין שלא מצליחים להגיע לגישור, ובית המשפט סבור שמחלקת הרווחה צריכה להתערב לערוך תסקיר, וברוב הפעמים המשפחות כבר נשארות בטיפול, כי נהיה שם סבך משפחתי ומורכבות בעקבות הגירושין.

מר שלומי שטרית: אבל מינינו את כל החברות של יוסי לגישור שמה.

עו"ד קובי נודלמן: מה עכשיו נו.

גב' ברוריה אליעז: הלאה.

מר יוסף ניסן: טוב, מי בעד פתיחת התב"ר-

גב' ברוריה אליעז: בזה נגמרה הסקירה?

מר יוסף ניסן: זה של ה-240,000 ₪, זה מקרן עבודות פיתוח.

גב' ברוריה אליעז: עבודות פיתוח? עכשיו לא הבנתי-

מר שלומי שטרית: זה הכול משרונית, שרונית.

מר יוסף ניסן: הרחבת מחלקת רווחה.

גב' עדנה זטלאוי: רבותי, ראש המועצה שאל מי בעד.

גב' אורי אלימלך: אני מאוד מקווה שזה יהיה 50%.

עו"ד קובי נודלמן: 50%.

גב' עדי זנד: 50% שלנו.

גב' אורי אלימלך: אני מקווה.

גב' ברוריה אליעז: אם נותנים 240,000 ₪ היא תקבל עוד 240,000 ₪?

גב' עדי זנד: לא.

גב' ברוריה אליעז: אלא?

גב' עדי זנד: אנחנו מממנים מהתקציב שלנו-

גב' ברוריה אליעז: עדי לא שמעתי.

גב' רונית ד. עייאש: האם אפשר חלק מהיחידה הזאת של 240,000 ₪, לעשות שימוש בגן יערה? בואו נתחיל לצמצם כסף, כי הכסף בורח לנו מהכיסים. האם אפשר לקחת כמה עולה לי הגדלת המשרד, כמה עולה ה-

גב' עדי זנד: משרות.

גב' רונית ד. עייאש: לא, לא, כמה עולה המשרד הפיזי וכמה עולה המרכז-

גב' אורי אלימלך: רונית זה ביחד.

גב' רונית ד. עייאש: זה אותו דבר?

גב' אורי אלימלך: זה אותו מבנה. עכשיו לדוגמא, עכשיו כשאנחנו יושבים פה, בחדר שלי יושבת מטפלת עם משפחה. זאת אומרת שהמרכז יעבוד אחר הצהריים. יהפוך להיות מרכז טיפולי, אנחנו נקצה חדר אחד שהוא יהיה חדר טיפול-

גב' רונית ד. עייאש: 240,000 ₪ עולה יביל להוסיף לאורך השביל אלעד, 240,000 ₪ אישרנו-

מר אלעד ארזי: יש הצעות מחיר-

גב' רונית ד. עייאש: סליחה, בשבוע שעבר אישרנו-

מר אלעד ארזי: יש הצעות מחיר-

גב' רונית ד. עייאש: בית כנסת ב-160,000 ₪.

גב' ברוריה אליעז: אמרת את זה.

מר אלעד ארזי: אני לא יודע, יש הצעות מחיר.

גב' רונית ד. עייאש: אמרתי, אני חוזרת עכשיו אנחנו בדיון ברוריה. 160,000 ₪, למה אנחנו בכלל...

גב' ברוריה אליעז: זה גם היה בדיון.

מר אלעד ארזי: היו פה דרישות-

גב' רונית ד. עייאש: יותר קל לי 80,000 מאשר 120,000, בואו נחפש...

גב' ברוריה אליעז: תבדקו את הכספים מחדש, ואז נוכל להצביע, ואז נוכל להצביע.

גב' עדי זנד: את צודקת.

מר יוסף ניסן: לא, תגידי מה הגודל שאת צריכה ומה הצרכים. מה הצרכים?

גב' אורי אלימלך: זה מבנה עם 3 חדרים-

מר יוסף ניסן: מה הגודל שלו? 3 חדרים זה לא בית כנסת.

גב' אורי אלימלך: זה כמו המבנה.

גב' ברוריה אליעז: אז בוא, יוסי מבקשים לבדוק מחדש את העלויות, ואז נוכל להצביע.

גב' אורי אלימלך: איך הם בודקים מחדש?

גב' ברוריה אליעז: היא כרגע העלתה את השאלה-

גב' רונית ד. עייאש: לראות הצעות מחיר, לראות משהו.

גב' ברוריה אליעז: היא העלתה את השאלה בהשוואה-

גב' רונית ד. עייאש: בשכונה חדשה בלי...

מר יוסף ניסן: אז למה היא ביקשה את ההצעות לפני הישיבה?

גב' רונית ד. עייאש: עכשיו נזכרתי, בסדר? עכשיו בא לי להיזכר.

גב' ברוריה אליעז: שם זה עלה 160,000 ₪-

מר יוסף ניסן: בא לך להיזכר עכשיו?

גב' רונית ד. עייאש: בא לי, זהו, די אני לא יכולה עם הניהול הזה. יוסי, אני לא יכולה.

גב' ברוריה אליעז: לבית כנסת שלם, ועכשיו הוא מביא הצעה להגדלה של 240,000 ₪-

גב' רונית ד. עייאש: אתה לא שולט בכסף-

מר יוסף ניסן: רונית תפסיקי עם הדמגוגיה הזאת.

גב' רונית ד. עייאש: אני לא יכולה.

מר יוסף ניסן: את לא מאמינה לעצמך אבל.

גב' ברוריה אליעז: שאמורה להיות יותר קטנה. אז לכן הם מבקשים שיבדקו מחדש.

מר יוסף ניסן: לעצמך את לא מאמינה.

גב' אורי אלימלך: אתם ראיתם את...

גב' עדי זנד: אני עברתי על המסמך היחיד-

גב' רונית ד. עייאש: לנו נתנו מסמך אחר.

גב' אורי אלימלך: זה משהו אחר, לא, לא, זה משהו אחר-

מר כפיר מימון: אפשר לבוא לבקר במרכז רווחה?

(מדברים יחד)

גב' עדי זנד: אורי, אולי נקיים פגישה אצלך במרכז-

גב' אורי אלימלך: מעולה.

גב' עדי זנד: תספרי לנו, בלי כל הקהל, אני חושבת שיש-

גב' אורי אלימלך: אני אשמח.

גב' עדי זנד: גם איזה שהיא מידה של חיסיון-

מר יוסף ניסן: מצוין.

גב' עדי זנד: זאת ישיבה פתוחה מידי-

גב' רונית ד. עייאש: והצעות מחיר שנוכל לדעת למה 240,000 ₪.

גב' עדי זנד: תשמעי לשאול שאלות עכשיו-

גב' רונית ד. עייאש: כי חצי יופי לקבל.

גב' עדי זנד: לשאול עכשיו שאלות על כמה על הרצף, כמה זה, אני חושבת שזה לא ראוי-

גב' ברוריה אליעז: תכינו את זה-

גב' עדי זנד: זה לא מכבד.

גב' ברוריה אליעז: מה שאת יכולה לומר את תאמרי. מה שלא, לא תאמרי.

מר יוסף ניסן: בסדר אוקיי. עדנה, בסדר נקבע את זה עם מזכירת המועצה. יש לנו עוד נושא-

פרופ' עפר לוי: יש לוח זמנים דד ליין להגיש את הבקשה?

גב' אורי אלימלך: יש לי אינטרס לקדם את זה-

פרופ' עפר לוי: השאלה אם נוכל להעביר-

(מדברים יחד)

פרופ' עפר לוי: לא נוכל לעשות הצבעה? אפשר או שלא.

עו"ד קובי נודלמן: אפשר לבקש אישור-

מר יוסף ניסן: בואו נעשה הצבעה בכפוף לזה שנהיה שם, נקבל הסבר.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אני רוצה לראות, אני רוצה להבין למה 240,000 ₪.

מר יוסף ניסן: אז תקבלי את כל-

מר כפיר מימון: אבל יוסי מה הדחיפות. אפשר גם בחודש הבא.

מר יוסף ניסן: היא אומרת שהיא צריכה להגיש להם, היא צריכה להגיש את זה למשרד.

(מדברים יחד)

גב' אורי אלימלך: אם אני אעביר לכם עכשיו את ההצעות שיש לנו, זה לא מספיק?

גב' ברוריה אליעז: הצעות ממני? הצעות ממני?

גב' אורי אלימלך: הצעות מחיר.

גב' ברוריה אליעז: רגע, אני רוצה להבין אותך אורי, אורי. ההצעות הם לגבי הרחבה? הרחבה?

עו"ד קובי נודלמן: הוספת מבנה.

גב' אורי אלימלך: עוד פעם-

גב' ברוריה אליעז: אמרת שלגבי השאר חסכת, יש לך.

גב' אורי אלימלך: לא קשור. אנחנו מדברים על הוספת מבנה, בפועל אנחנו קוראים לזה הרחבת מבנה, כדי שנוכל לקבל מימון גבוה יותר-

מר יוסף ניסן: זה הרחבת מבנה.

גב' אורי אלימלך: ממשרד הרווחה.

מר יוסף ניסן: זה הרחבת מבנה.

גב' ברוריה אליעז: בסדר.

גב' אורי אלימלך: לא, כי הוספת מבנה-

עו"ד קובי נודלמן: זה מחיר אחר.

גב' אורי אלימלך: ובסכום כזה אני יכולה להבין למה הם אומרים שזה יקר, אנחנו מוסיפים מבנה.

מר יוסף ניסן: בסדר אוקיי, זה 3 חדרים נוספים.

גב' ברוריה אליעז: להכפיל את מה שיש?

גב' אורי אלימלך: כן.

גב' רונית ד. עייאש: זה המון כסף.

מר יוסף ניסן: זה... של המחלקה.

גב' ברוריה אליעז: רגע, יש כאן הערה שמשום שכל אחד בשולחן מדבר מה שבא לו מתי שבא לו, בבקשה, בבקשה. אז אי אפשר להבין מה קורה.

עו"ד קובי נודלמן: אורי, זה נשמע כאילו יקר קצת ביחס להצעות שקיבלנו-

גב' ברוריה אליעז: היא אמרה עכשיו נתון מאוד ברור-

עו"ד קובי נודלמן: יכול להיות שנתנו לך הצעות יקרות?

גב' ברוריה אליעז: עדנה תהיו שם. אי אפשר ככה. קובי, כשאתם פטפטתם שם היא אמרה, אתה לא, אתה לא, היא אמרה נתון מאוד חשוב.

(מדברים יחד)

גב' ברוריה אליעז: הרחבת מבנה זה להכפיל אותו, כל מה שיש פי 2. עוד 3 חדרים.

מר שלומי שטרית: אורי, עזר לך מנהל רכש לקבל את ההצעות האלה?

מר יוסף ניסן: איך מנהל רכש-

מר שלומי שטרית: אז מה אז היא לבד נותנים לה?

גב' חגית מ. מימון: מחלקת הנדסה ניהלה את הכול. קיבלה הצעות מחיר-

גב' ברוריה אליעז: אז איפה המהנדס?

מר שלומי שטרית: איפה המהנדס? הוא ברח.

גב' חגית מ. מימון: אפשר לקרוא לו.

פרופ' עפר לוי: השאלה אורי-

עו"ד קובי נודלמן: הוא בטלפון שם בפנים.

(מדברים יחד)

גב' חגית מ. מימון: את זוכרת על מה אני מדברת?

גב' עדנה זטלאוי: זוכרת, אבל אני מבינה את מה שנאמר. יש פה עניין של איגום משאבים שצריך לחשוב עליו, לפני שמוציאים כסף מחדש.

(מדברים יחד)

פרופ' עפר לוי: השאלה אם לא ייגרם איזה שהוא נזק, אם אין איזה שהוא קול קורא. אפשר לחכות חודש?

(מדברים יחד)

גב' אורי אלימלך: טוב, הדבר הנוסף, אתה רוצה אתה להציג את זה?

מר יוסף ניסן: לא, את, את.

גב' רונית ד. עייאש: רגע, השני זה בכלל לא על סדר היום, אני מצטערת. הנושא השני בכלל לא נכתב-

מר יוסף ניסן: בסדר, אנחנו רק דנים בזה, אנחנו לא-

גב' רונית ד. עייאש: לדון, אז לא מצביעים ולא זה, הוא בכלל לא על סדר היום, כי נעשתה פה טעות.

מר יוסף ניסן: בסדר, בסדר, אין בעיה. עדי, עדי, אפשר להתחיל נושא הבא?

גב' חגית מ. מימון: רגע, אני רוצה להשלים את הזה. אפשר להשלים שנייה את הנושא של ה-240,000 ₪?

גב' רונית ד. עייאש: בבקשה.

גב' חגית מ. מימון: אוקיי. יש לי פה מייל ממחלקת הנדסה, שממש מסביר את כל העלויות.

גב' רונית ד. עייאש: איפה מנהל מחלקת הנדסה?

גב' חגית מ. מימון: אני גם אשמח, אני ממתינה.

גב' רונית ד. עייאש: מנהל מחלקת הנדסה.

גב' ברוריה אליעז: הוא כבר הלך הביתה?

גב' חגית מ. מימון: הוא פה, אני אסביר והוא יבוא וזה. יש אדריכל ב-10,000 ₪, יועץ אינסטלציה ב-6,000 ₪, יועץ בטיחות ב-4,000 ₪, יועץ נגישות 4,000 ₪, יועץ קרקע, קונסטרוקטור, מדידות, כלומר הבסיס הוא 40,000 ₪. מעל זה יש עוד 17,000 ₪ ויש עוד עבודות נוספות של 30,000 ₪.

גב' רונית ד. עייאש: אז את כל היועצים, בואו נתחיל בשאלות.

גב' חגית מ. מימון: הכול על המבנה היביל.

גב' רונית ד. עייאש: ... שוועדת כספים יכולה לדון בזה.

גב' חגית מ. מימון: כן.

גב' רונית ד. עייאש: כל היועצים האלה מקבילים לי לבית כנסת.

גב' חגית מ. מימון: בדיוק.

גב' רונית ד. עייאש: נכון?

גב' חגית מ. מימון: בואי תראי את השורה.

גב' רונית ד. עייאש: אני עושה בקומונסנס הפשוט.

גב' חגית מ. מימון: לגמרי. ניתן להניח שהסכומים שהיו רלוונטיים עבור בית כנסת, יהיו רלוונטיים גם עבור מבנה דומה במבנה הרווחה.

גב' רונית ד. עייאש: יפה.

גב' ברוריה אליעז: אז איך שמה-

גב' רונית ד. עייאש: רגע ברוריה, מבנה הרווחה נמצא על השביל הזה, נכון, ליד המועצה.

גב' חגית מ. מימון: כן.

גב' רונית ד. עייאש: הווה אומר כל התשתיות זה שם-

גב' עדי זנד: לא צריך לבנות תשתיות.

גב' רונית ד. עייאש: עוד מים, עוד ביוב, הכול יתחבר, כי המערכת זה בשכונה הישנה. למה אני צריכה עכשיו ללכת, מה שאני בונה מחדש לגמרי בשרונית, מחדש-

פרופ' עפר לוי: אבל גם פה בונים מחדש.

גב' רונית ד. עייאש: כי אין תשתית-

פרופ' עפר לוי: מוסיפים מבנים.

גב' רונית ד. עייאש: לא, לא-

עו"ד קובי נודלמן: לא, היא אומרת שאין לך תשתיות.

גב' רונית ד. עייאש: לא, התשתיות.

פרופ' עפר לוי: אוקיי תשתיות, תשתיות.

גב' רונית ד. עייאש: אין לך תשתית, אני מדברת על תשתית, בואו תיקחו קומונסנס.

מר יוסף ניסן: אבל לדעתי זה מבנה יותר גדול.

עו"ד קובי נודלמן: רגע אבל אלעד אולי תסביר אתה.

גב' רונית ד. עייאש: אבל קרוון כזה מחלקים-

מר יוסף ניסן: תלוי מה הגודל שלו, תלוי מה הגודל שלו.

גב' רונית ד. עייאש: מה זאת אומרת? בית כנסת.

גב' ברוריה אליעז: בית כנסת זה לפחות-

מר יוסף ניסן: אבל יש הצעת מחיר נו חברים.

גב' רונית ד. עייאש: אני לא יודעת-

(מדברים יחד)

גב' חגית מ. מימון: יש פה הצעה של 170,000 ₪ שכוללת דברים-

מר יוסף ניסן: אז בואו נאשר 170,000 ₪ וזהו.

גב' חגית מ. מימון: אין בעיה.

מר יוסף ניסן: בואו נאשר 170,000 ₪.

גב' רונית ד. עייאש: אני לא ראיתי את ההצעה.

עו"ד קובי נודלמן: לי אין בעיה.

מר כפיר מימון: אני רוצה לראות-

מר יוסף ניסן: אין בעיה, במקביל תראה, חבל לעכב את זה, חבל לעכב את העבודות.

עו"ד יגאל ברק: חברים קחו בחשבון שיהיה מכרז, זה לא שזה הצעת מחיר-

גב' רונית ד. עייאש: לא, ברור לנו שיהיה מכרז.

עו"ד קובי נודלמן: למה אתה חייב מכרז במחיר כזה, סליחה שאני שואל, ולא הצעות מחיר?

גב' רונית ד. עייאש: אולי נגיע לוועדת מכרזים.

מר יוסף ניסן: טוב חברים, אנחנו מאשרים היום 170,000 ₪, בסדר? ברוריה, ברוריה, בואי.

גב' ברוריה אליעז: אני פה אני איתך. אנחנו מאשרים-

מר יוסף ניסן: אני מעלה להצבעה 170,000 ₪, כל מה שנוסף כמובן זה הכול כפוף למכרז, כפוף לניהול של חגית.

גב' רונית ד. עייאש: אני נמנעת עד לקבלת-

גב' עדנה זטלאוי: אל תגידו, שהוא יגיד מי בעד מי נגד מי נמנע תגידו.

מר יוסף ניסן: מי בעד 170,000 ₪?

גב' עדנה זטלאוי: מי בעד?

מר יוסף ניסן: 170,000 ₪-

גב' עדנה זטלאוי: רגע שנייה-

עו"ד קובי נודלמן: בהנחה שאנחנו מקבלים.

גב' עדנה זטלאוי: קובי, עפר, מתי-

עו"ד קובי נודלמן: יש השתתפות.

גב' ברוריה אליעז: לא בודקים קודם?

גב' עדנה זטלאוי: קובי, עפר-

מר יוסף ניסן: 170,000 ₪, הורדנו מ-240,000 ₪.

גב' עדנה זטלאוי: מתי, יוסי. מי עוד?

גב' חגית מ. מימון: וגם תלכו לסייר.

גב' עדנה זטלאוי: שלומי. ברוריה?

מר יוסף ניסן: בהמשך להחלטה אנחנו נבצע עוד החודש סיור במקום, כולל בדיקת הצרכים, ותקבלו את כל הנתונים לגבי העלויות, בסדר?

גב' עדנה זטלאוי: יוסי, תשאל מי נגד? מי נמנע?

מר יוסף ניסן: מי נגד?

מר שלומי שטרית: אבל באמת בקשה לי, תראו במחלקת הרווחה-

גב' עדנה זטלאוי: רגע, מי מתנגד?

מר שלומי שטרית: הדבר הקשה ביותר-

גב' רונית ד. עייאש: אף אחד לא נגד.

מר שלומי שטרית: זה להתחיל לצמצם.

גב' רונית ד. עייאש: אני נמנעת.

מר שלומי שטרית: אנחנו הולכים למקום לא טוב, היישוב הולך למקום לא טוב.

גב' רונית ד. עייאש: ... במהלך ישיבת המועצה-

מר שלומי שטרית: אני מאוד חושש שבשנה הבאה אנחנו נצטרך להוריד מהתקציב הזה.

גב' רונית ד. עייאש: מהנהנת...

גב' חגית מ. מימון: מהנהנת שאפשר ב-170,000 ₪.

גב' רונית ד. עייאש: לא, זה לא. זה לא קיבלנו הצעות-

מר יוסף ניסן: בסדר, מי נמנע? מי נמנע?

גב' עדנה זטלאוי: שנייה, מי נגד?

מר יוסף ניסן: אין נגד.

גב' עדנה זטלאוי: נמנע?

גב' עדי זנד: אני נמנעת.

גב' עדנה זטלאוי: עדי, כפיר, כפיר נמנע?

מר יוסף ניסן: נמנע.

גב' עדנה זטלאוי: ורונית. ברוריה איפה את?

מר שלומי שטרית: ... וזה יגיע, זה יגיע אני אומר לך, במתכונת, בהתנהלות פה אנחנו בדרך לשם.

גב' עדנה זטלאוי: אז את בעד?

גב' רונית ד. עייאש: לא קיבלת נתונים-

גב' עדנה זטלאוי: את בעד?

מר יוסף ניסן: היא בעד, בעד.

גב' עדנה זטלאוי: את בעד? ברוריה?

גב' ברוריה אליעז: אם זה מתרחש על פי מה שכאן הוסבר, כמו שהמבנה הדומה לבית הכנסת, אני לא רואה כרגע מניעה להגיד לא.

גב' עדנה זטלאוי: אז את בעד.

החלטה: הוחלט ברוב קולות ובהימנעות החברות דמרי עייאש וזנד לאשר את תב"ר 398 – הרחבת מחלקת הרווחה על סך 170,000 ₪ מהקרן לעבודות פיתוח. בנוסף יש לתאם סיור של חברי המועצה בחודש מאי והעברת כל נתוני העלויות.

לסעיף 4 - תשובה לשאילתות.

מר יוסף ניסן: טוב, אוקיי חברים. אנחנו נענה על השאילתות של החינוך, ואחרי זה נעבור ל-, בסדר?

פרופ' מתי ליפשיץ: יוסי, אני רוצה גם שאת השאלות שלי נעלה.

מר יוסף ניסן: אין בעיה, בסדר גמור.

מר שלומי שטרית: וגם שלי, אז בכלל לא נגמור פה כל הלילה.

עו"ד קובי נודלמן: לא נורא.

מר יוסף ניסן: כמובן. טוב, שאלתה של מנהלת מחלקת חינוך. את רוצה לענות?

שאלתא מאת רונית דמרי עייאש ועדי זנד

1. מנהלת מחלקת החינוך במועצה

ביום חמישי ה' 29.4.21 יצא מכרז לתפקיד מנהלת מחלקת החינוך.

מועד החלפתה של ראש מחלקת החינוך הנוכחית ידוע מזה כשנה, בשל הארכת ההסכם איתה.

I. מדוע המכרז יצא רק כעת? ובשקט ללא כל עידכון של חברי המועצה? וללא דיון מקדים/ עדכון בישיבות מועצה שקדמו לפרסום זה?

II. מדוע זמן התגובה למרכז קצר כל כך (קצת יותר משבועיים) ולא מאפשר לאנשים מתאימים להגיש בשל המהירות?

III. מדוע דבר המכרז פורסם רק בגלובס וכלכליסט? מועמדים פוטנציאליים מן הסתם לא מחפשים משרות כאלה בעתונות הזו

IV. האם יש כוונה נסתרת מאחורי מהירות הפרסום או פלטפורמת הפרסום?

2. מנהלת בית ספר להבים

מפניות רבות וחשש גדול של ההורים בלהבים על שינוי מתוכנן בניהול בית הספר, אבקש את תשובתך לנקודות הבאות:

I. האם על סדר היום של ראש המועצה או מי מטעמו להחליף את מנהלת בית הספר?

II. האם אתה מקדם מהלך הכולל פגישות עם אנשי משרד החינוך על מנת להוציא לפועל שינוי אישי בניהול בית הספר?

גב' עדנה זטלאוי: אני אענה על מה שאני יודעת לענות.

מר יוסף ניסן: אוקיי. אגב מי שניהל את הכול זה עדנה, היא גם מצויה בפרטים.

גב' עדנה זטלאוי: תקשיבו רבותיי, הייתה לכם החלטה להאריך למנהלת מחלקת החינוך את השירות ב-10 חודשים. אי לכך ובהתאם לזאת-

פרופ' מתי ליפשיץ: דברי חזק עדנה.

גב' עדנה זטלאוי: לא שומעים אותי? אני מדברת בדרך כלל בקול רם. תיאור המשרה הוכן כבר בתחילת מרץ. הועבר לאישור, ורק לפני משהו כמו שבוע או 10 ימים קיבלתי אותו בחזרה אליי. אנחנו מפרסמים את כל המכרזים שלנו בגלובס וכלכליסט. לראש המועצה אין כאן יד איפה לפרסם ומתי ולכמה זמן. רוב המכרזים שלנו מפורסמים לתקופה של שבועיים, כאן דווקא נתנו עוד טיפה. משרד הפנים גם בדעה שזה יכול להיות בין 8 ימים לשבועיים-

מר יוסף ניסן: אגב גם בקדנציה הקודמת זה היה אותו דבר.

גב' עדנה זטלאוי: אני יכולה לתת דוגמא שבקב"ט פרסמנו את המכרז הזה של הקב"ט באותם עיתונים, וקיבלנו 14 מועמדות. זאת אומרת שאנשים כן קוראים את העיתונים הכלכליים האלה-

גב' ברוריה אליעז: את מדברת על עכשיו על המכרז הזה?

עו"ד קובי נודלמן: כן, כן.

גב' עדנה זטלאוי: אני מדברת על מנהלת מחלקת החינוך.

גב' ברוריה אליעז: שהיו 14 פניות?

גב' עדנה זטלאוי: נכון.

עו"ד קובי נודלמן: לא, לא. היא נותנת דוגמא של העיתונות הזו.

גב' ברוריה אליעז: אוקיי, אתם רואים שזה לא ברור. לי, לי, לי.

גב' עדי זנד: בסדר גמור.

גב' עדנה זטלאוי: כך אנחנו נוהגים לפרסם, אם יש לכם איזה שהיא דעה אחרת, אתם רשאים להעלות אותה, אין שום בעיה, אם זה יתקבל אנחנו נאריך את זה. בדרך כלל אין התערבות בנושא של פרסום מכרזים. למה אתם לא ידעתם? לא תפקידי לידע אתכם על כך. ופה אני חושבת שאני מסיימת את השאילתה אלא אם כן יש עוד משהו.

גב' ברוריה אליעז: אז מה השאילתה אם אפשר להאריך?

גב' עדנה זטלאוי: היא נמצאת שם. היא נמצאת מולך.

גב' ברוריה אליעז: תקראי אותה בבקשה.

גב' רונית ד. עייאש: אז ברשותכם מכיוון שעדי ואני כתבנו את השאילתה, עדי את רוצה?

גב' עדי זנד: אני מוכנה להתחיל, כן אין בעיה. קודם כל אני חושבת שדיון בנושא כל כך חשוב של מנהלת מחלקת חינוך, שזה לא משהו לשנה שנתיים, אלא בתיה כמה שנים? 15? משהו כזה? אנחנו מקווים שאנחנו נגייס-

מר שלומי שטרית: תמשיכי.

גב' עדי זנד: רגע, כולם הלכו.

גב' ברוריה אליעז: תמשיכי, תמשיכי.

גב' עדי זנד: רגע שנייה, אני חושבת שנושא מינוי או בחירת מנהלת מחלקת חינוך הוא נושא מאוד חשוב ליישוב כמו שלנו, שגם נעשה אחרי 15 שנים, של שירות מסור של בתיה, וגם שהיישוב נמצא בתהליכי צמיחה מואצים לא רק ברווחה, אלא לשמחתנו גם

בדברים אחרים, ולכן אנחנו צריכים פה גם פרופיל מאוד מאוד גבוה, וגם לנסות, יש לנו אינטרס להגיע לאנשים בעלי יכולות ניסיון שייקחו את היישוב הזה למקומות חדשים וטובים, לא נגיד זה. כשאנחנו מפרסמים, אני חושבת, אני לא הייתי בשום דיון של חינוך, לא הובא לשולחן המועצה דיון בנושא חינוך מזה לפחות חצי שנה. לא היה דיווח, לא היה דיון, אני חושבת שנושא של פרופיל או הגדרת תפקיד או דרישות וכן הלאה-

עו"ד קובי נודלמן: למה רק בזה?

גב' ברוריה אליעז: של מנהלת מחלקת חינוך?

גב' עדי זנד: שנייה רגע, אני-

גב' רונית ד. עייאש: אנחנו דנים עכשיו בשאילתה של החינוך.

גב' עדי זנד: אני מביעה דעה-

עו"ד קובי נודלמן: כן, כן, אנחנו דנים.

גב' עדי זנד: אני מביעה דעה. אז קודם כל אני חושבת-

גב' ברוריה אליעז: היו הרבה דיונים בחינוך.

עו"ד קובי נודלמן: ברור, ברור.

גב' ברוריה אליעז: לא בעניין של מנהלת מחלקה.

עו"ד קובי נודלמן: לא, גם לא היה שום מכרז-

גב' עדי זנד: רגע ברוריה אני יכולה לסיים? ברוריה אני אגיד-

גב' ברוריה אליעז: כן חמודה, את תמיד יכולה לסיים.

גב' עדי זנד:

אוקיי, אז קודם אני חושבת שהנושא של מכרז של מנהלת מחלקת חינוך, הוא מכרז מאוד מאוד חשוב ליישוב כמו שלנו. בטח על זה אין לנו ויכוח. לגבי הנושא של איפה מפרסמים את המכרז, ומה משך הזמן שנותנים לאנשים, לעניות דעתי אם אנחנו רוצים אנשים מהדרום, ואם אנחנו רוצים אנשי חינוך, כאשת חינוך אני אגיד לכם שאני לא כל בוקר קוראת את הגלובס, וגם דרך אגב אני לא מתמודדת על משרה, אני לא מתמודדת על משרה, ואני גם לא מחפשת עבודה. אבל אני אומרת אם אתה מחפש אנשים מסוג מסוים, כדאי שתפנה לערוצי התקשורת שבהם הם מצויים. אחד זה בעיתונות הארצית הרגילה, והשני זה בעיתונות המקומית כמו למשל "קול הנגב" הזה, וכן הלאה אני לא אגיד שמות. לא עיתונות שהיא עיתונות כלכלית. גלובס וכלכליסט הם עיתונים מאוד ממוקדים לסוג מסוים של קוראים, בסדר?

פרופ' עפר לוי: ולמחפשי עבודה למשרות ציבוריות.

גב' עדי זנד: אבל עפר-

גב' ברוריה אליעז: ולכן?

גב' עדי זנד: ולכן אני חושבת שא' הפרסום הזה היה צריך להיות בעיתונות ארצית כללית, לא סוג מסוים של מקצועי, ובטח ובטח בעיתונות המקומית ששייכת לדרום, "קול הנגב" "שבע" את מי פספסתי אני לא מכירה את כולם.

גב' ברוריה אליעז: יש מניעה? יוסי, יש מניעה?

גב' עדנה זטלאוי: ב"שבע" זה אמור להתפרסם.

גב' עדי זנד: אבל זה אמור, את כבר נגמר לך הזמן.

גב' עדנה זטלאוי: לא נגמר הזמן סליחה.

עו"ד קובי נודלמן: לא, היא רק התחילה.

גב' עדי זנד: עד ה-18.5.21-

גב' עדנה זטלאוי: יפה.

גב' עדי זנד: אנשים בשביל-

עו"ד קובי נודלמן: מה התאריך היום?

מר שלומי שטרית: עדי, עדי, אני רוצה לומר משהו, עדנה-

גב' עדי זנד: רגע, אני רוצה לבקש, שאלתם אם רוצים לבקש-

מר שלומי שטרית: אין בעיה, עדי אני אחזק אותך.

גב' עדי זנד: אני רוצה לבקש-

מר שלומי שטרית: עדי אני אחזק אותך. לצערי, לצערי כחבר בוועדת מכרזים כל המכרזים האחרונים מציע אחד, מציע אחד. אני חושב שצריך להרחיב את הפרסום.

גב' ברוריה אליעז: יוסי מה א' קשור ל-ח'.

מר שלומי שטרית: להרחיב את הפרסום-

גב' עדנה זטלאוי: עדי אני רוצה רגע-

גב' עדי זנד: אני אסיים רגע את הזה, אני מבקשת לגבי הנושא של פרסום מכרז מנהלת מחלקת חינוך, אני מבקשת אם ביום שישי-

(מדברים יחד)

פרופ' עפר לוי: ... סיבים אופטיים, יש סיבה.

גב' עדי זנד: אם ביום שישי הקרוב התפרסם בעיתונות המקומית בשבע, אני מבקשת לתת לזה הארכת זמן עד ה-30.5.21-

גב' רונית ד. עייאש: נכון.

גב' עדי זנד: עד ה-30.5.21.

גב' עדנה זטלאוי: ואז מה יהיה?

גב' עדי זנד: יהיו אנשים באזור הדרום-

גב' עדנה זטלאוי: איזה הספק יהיה בין ה-30.5.21 ל-30.6.21-

מר כפיר מימון: לי יש הצעה אחרת-

גב' עדנה זטלאוי: לקבל את המועמד שייבחר? כשצריך לעשות מיונים, צריך לזמן לוועדת בחינה.

גב' עדי זנד: אז יהיה ב-15.6.21, שום דבר לא דחוף.

(מדברים יחד)

גב' עדי זנד: זה שלא פרסמתם מכרז בזמן זה בעיה שלכם.

גב' רונית ד. עייאש: זאת אומרת חודש שלם, את נתת לנו כרגע את הנתונים, חודש שלם ישב המכרז על שולחנו של ראש המועצה-

מר יוסף ניסן: מה זה קשור לראש המועצה?

גב' רונית ד. עייאש: בטח שזה קשור.

גב' עדי זנד: אם המכרז היה מתפרסם במרץ או באפריל...

(מדברים יחד)

עו"ד קובי נודלמן: עדנה, תנו לי שנייה בבקשה, המכרז הזה הוא לא שונה משום מכרז אחר, לוחות הזמנים אמרה עדנה לא שונים משום מכרז אחר. הפרסומים באותם מקומות שמפרסמים את כל המכרזים. אני לא רואה סיבה להחריג-

גב' רונית ד. עייאש: הזמן שפרסמנו-

עו"ד קובי נודלמן: שנייה, דיברת סליחה, דיברת?

גב' רונית ד. עייאש: אני לא דיברתי.

עו"ד קובי נודלמן: את לא דיברת, אז אני מדבר עכשיו, הקשבתי לעדי, ואני חושב שאתם כתבתם ביחד, אז אני מתייחס לאירוע הזה.

גב' רונית ד. עייאש: אבל אני-

עו"ד קובי נודלמן: פרסמתם אין בעיה, בסדר גמור.

גב' ברוריה אליעז: זה היה ברור מה שאמרתם.

עו"ד קובי נודלמן: לא משנה, מי שרוצה שיגיב. זה לא שונה משום מכרז. אני אומר יוסי, בוא נמתין קודם כל נראה, אולי יהיו פתאום 20 מועמדים שיגישו מועמדות וזה יפה ומכובד-

גב' עדנה זטלאוי: אני קיבלתי היום מועמדות ראשונה.

עו"ד קובי נודלמן: לא משנה, אני לא יודע כמה-

גב' ברוריה אליעז: קיבלת 1?

עו"ד קובי נודלמן: ראשונה.

גב' עדנה זטלאוי: היום ראשונה.

עו"ד קובי נודלמן: רגע חבר'ה, מה זה רלוונטי?

גב' ברוריה אליעז: ומתי פרסמת לפני שבוע?

גב' עדנה זטלאוי: בסוף השבוע שעבר.

עו"ד קובי נודלמן: ברוריה, אפשר לסיים?

גב' ברוריה אליעז: כן.

עו"ד קובי נודלמן: יופי. מה שאני רוצה להגיד שבסופו של יום, גם התפרסם-

גב' עדנה זטלאוי: אנשים קוראים.

עו"ד קובי נודלמן: בסוף שבוע גם בעיתון מקומי כמו שאמרת. אם נראה שעד לתאריך שקבענו אין מספיק מועמדים, רגע לפני, שנייה רגע, לדעתי לפחות 10 אנשים צריכים להגיש באירוע הזה.

גב' עדי זנד: אוקיי מעולה.

עו"ד קובי נודלמן: לפחות 10.

גב' עדנה זטלאוי: יהיו יותר.

עו"ד קובי נודלמן: לא יגישו, רגע שנייה חברים, תנו לי לסיים-

גב' ברוריה אליעז: אפשר לפתוח מחדש.

עו"ד קובי נודלמן: לא לפתוח, להאריך. אבל שימו לב להאריך לפני שמסתיים, ולכן צריך לדון רגע ביום יומיים האחרונים, אני חושב שזה יהיה מקובל על כולם. אבל אם יהיה מספיק מועמדים, בגלל לוחות הזמנים שיש לנו-

גב' ברוריה אליעז: אוקיי, מקובל.

עו"ד קובי נודלמן: נרוץ קדימה. ודרך אגב גם אם יימצא שתהיה ועדה עם 20 אנשים שיגישו מועמדות ומי לא נמצא משהו מתאים, גם לא נבחר, מה הבעיה?

גב' ברוריה אליעז: בוודאי.

עו"ד קובי נודלמן: ברור.

גב' עדנה זטלאוי: צריך למצות את זה בפרק הזמן שנותר.

עו"ד קובי נודלמן: נכון.

פרופ' עפר לוי: האם מדובר במכרז שמוכתב על ידי משרד החינוך ואין לנו נגיעה בתכנון שלו?

גב' עדנה זטלאוי: לא משרד החינוך, משרד הפנים.

פרופ' עפר לוי: משרד הפנים. אז נגיד-

גב' עדנה זטלאוי: אני רוצה להוסיף עוד דבר אחד, המשרד של המכרז-

גב' עדי זנד: נכון את צודקת.

גב' עדנה זטלאוי: מוכתב על ידי משרד החינוך-

גב' עדי זנד: נכון את צודקת, עשיתי שיעורי בית, הלכתי לבדוק.

גב' עדנה זטלאוי: שנייה, ודבר נוסף אסור לנו להוסיף שהוא זה-

גב' עדי זנד: נכון.

גב' עדנה זטלאוי: והדבר הנוסף הוא שמפורסם במערכת נמר של משרד הפנים. כלומר מי שנמצא ברשויות המקומיות בתוך מחלקות חינוך, מי שקרוב לזה, בהחלט יודע על זה.

עו"ד קובי נודלמן: זה מופיע באתר, זה לא בשליטה שלנו ברוריה.

גב' עדנה זטלאוי: חוץ מזה באתר שלנו.

גב' עדי זנד: עדנה 2 דברים-

גב' עדנה זטלאוי: 14 מועמדויות קיבלתי ככה על הקב"ט.

גב' עדי זנד: רגע שנייה, עדנה בואי נעשה ככה-

גב' ברוריה אליעז: יאללה אז נצביע שזה... מה שקובי אמר.

גב' עדי זנד: חלק מהאנשים שאולי יגיעו והיינו רוצים שיגיעו, הם לא מרשויות מקומיות, הם ממערכת החינוך ממשרד החינוך, אנשים שפרשו, עזבו או לא משנה מה, הם לא דווקא עובדי רשות מקומית אחרת. ולכן מערכת נמר היא לא תמיד רלוונטית אליהם. לגבי ההצעה של קובי, היא נשמעת לי הצעה מצוינת.

גב' ברוריה אליעז: יופי, אז נצביע עליה.

מר יוסף ניסן: לא צריך להצביע, זה שאילתה ברוריה.

גב' ברוריה אליעז: אוקיי, אז נעבור הלאה.

מר יוסף ניסן: נעבור הלאה אוקיי.

גב' עדי זנד: רגע, כפיר רצה להציע משהו.

פרופ' מתי ליפשיץ: מבחינה חוקית מותר אם יש מועד סיום-

מר יוסף ניסן: כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: מותר לשנות.

גב' ברוריה אליעז: כן, מותר כן.

מר יוסף ניסן: אם אתה לפני תום המועד.

פרופ' עפר לוי: והיו לא מעט תקדימים גם.

גב' עדנה זטלאוי: אני מקווה שלא נזדקק.

גב' ברוריה אליעז: גם אני.

גב' עדי זנד: כפיר רצית להציע? התייאשת. קובי אנחנו-

עו"ד קובי נודלמן: חלק שני.

גב' עדי זנד: החלק הראשון זה שאם אין לפחות 10 מועמדויות, אנחנו מאריכים את המכרז.

מר יוסף ניסן: כן, אין בעיה. טוב סעיף 2 מנהלת בית ספר, קובי.

עו"ד קובי נודלמן: קודם כל אני רוצה להציע, כי אנחנו מדברים בכל זאת בדיני נפשות-

גב' ברוריה אליעז: קובי תדבר גם בקול, אני צריכה לשמוע.

עו"ד קובי נודלמן: אוקיי, אני חושב שלנהל אתה דיון הזה off the record אתם רוצים on the record אין לי שום בעיה, אני חושב שאני לא רוצה לפגוע במעמדה של המנהלת, ואני מאוד מכבד אותה, ואני רוצה להגיד כמה דברים.

גב' ברוריה אליעז: אולי תעצור כדי לכבד?

עו"ד קובי נודלמן: אני חושב שצריך לכבד אותה בסדר?

גב' רונית ד. עייאש: אני רוצה מאוד לכבד אותה. שאילתה זה מתוך-

עו"ד קובי נודלמן: אני רוצה להגיד משהו, רגע אני אדבר בעדינות, אני אנסה לחדד את הדברים-

גב' ברוריה אליעז: לא, קובי תשקול טוב, כי לא צריך לפגוע.

עו"ד קובי נודלמן: אני לא רוצה לפגוע, אבל שאלו פה שאלות נורא ברורות ונורא נוקבות, וברור לי מאיפה הם מגיעות וזה בסדר גמור. יש לנו מנהלת חדשה, היינו בשנתיים של קורונה, אנחנו נותנים לה גיבוי מהרגע שהיא נכנסה לפה, ונמשיך לתת לה גיבוי כל עוד היא מנהלת בית הספר, וזה בסדר גמור ואין שום כוונה כרגע אחרת. יש טענות שעולות על ידי לא מעט הורים טובות ורעות, בסדר? במידה כזו ואחרת-

גב' ברוריה אליעז: אז זה לא טענות, יש שבחים ויש טענות.

מר שלומי שטרית: ברוריה, תני לו לדבר בבקשה.

עו"ד קובי נודלמן: יש את החבר'ה האלה, לא משנה, אני לא מדייק ב-, יש טענות שעולים מהורים שהם חושבים שהיא מתאימה פחות, ויש הורים

שחושבים שהיא מתאימה יותר. אני יכול להגיד לכם שבפן האישי נתקלתי במנהלת שלפעמים יש לה דברים מאוד חזקים, ודברים פחות חזקים. אבל שוב פעם זו דעתי האישית, ושמעתי גם אנשים אחרים. היות ואני חושב שעברנו שם שנתיים של קורונה, שנה קודמת ובשנה הנוכחית, והיות ואנחנו אמורים לדעת בסופו של יום, ברגע שמנהלת מקבלת קביעות בבית הספר, אנחנו יודעים מה זה אומר מבחינתנו, זה אומר שיש לנו אחרי שנים רבות עם מנהלת, שאנחנו לא יודעים ובטוחים לחלוטין שהיא מתאימה, ויכול להיות שהיא מתאימה מאוד, אני לא פוסל ואני אומר כל עוד היא מנהלת אני אתן לה את הגיבוי, יוסי ייתן לה, כולם ייתנו לה פה את הגיבוי.

מר יוסף ניסן: היא מקבלת את כל הגיבוי כרגע.

עו"ד קובי נודלמן: מלא לחלוטין, מה שביקשתי, רגע יוסי אני רק אסיים, אני ביקשתי מיוסי, ביקשתי להיפגש עם מפקחת בית הספר, וזה בסדר גמור. יש לי כמה דברים שאני רוצה לשאול את מפקחת בית הספר.

גב' ברוריה אליעז: 100% זו זכותך.

עו"ד קובי נודלמן: אחת לגבי כל מיני תקנים, שנית לגבי אנגלית שעולה הרבה מההורים, ושלישית לגבי עניין של מתי מנהלת מקבלת קביעות בבית הספר, והאם הם הולכים לתת אותה השנה, ואם כן יש מקום אולי לבחון לדחות את התאריך של קבלת ההחלטה, עד שנראה אותה לאורך שנה שלמה מלאה, וגם יהיה לנו זמן לבחון את הטענות שעולות גם בצד הלא חיובי. למרות שיש גם טענות חיוביות. לא רוצה לפתוח את הדיון הזה יותר ממה שאמרתי כרגע, כי אני חושב שזה א' לא נכון, אני חושב שאנחנו צריכים להמשיך לתת לה במקומות שלה את הגיבוי. אבל מצד שני לבחון דברים אחרים ולדעת לפחות על איזה קרקע אנחנו צועדים. זה האירוע-

גב' רונית ד. עייאש: עצם העובדה-

עו"ד קובי נודלמן: זה האירוע.

גב' ברוריה אליעז: אבל זה 100% שתיפגש עם המפקחת.

מר כפיר מימון: אני רוצה להגיד משהו.

גב' ברוריה אליעז: מה הבעיה פה?

מר כפיר מימון: אני רוצה רגע להגיד.

מר יוסף ניסן: רגע שנייה, שנייה, אני רוצה לחזק את הדברים של קובי, אגב אין מנהלת שתשמע רק תשבחות, אין דבר כזה, אנחנו כבר מבינים את זה, זה לא קיים. יחד עם זאת, צריך לתת את המקום שלה גם, בטח לא לפגוע בה, צריך לכבד אותה. וגם יש קולות נכון, אז יש קולות. אבל בגדול אנחנו לא צריכים להיכנס לפניקה-

גב' רונית ד. עייאש: מה שעשתה מנהלת בית הספר בשנה וחצי של הקורונה-

מר יוסף ניסן: את יכולה לתת לי אבל לסיים, את יכולה לתת לי לסיים לפני שאת נכנסת לדברים שלי-

גב' רונית ד. עייאש: לא-

מר יוסף ניסן: לא, אני לא סיימתי את הדברים, אז כמו שאני נכנס לך לדברים-

גב' רונית ד. עייאש: מה שעשתה מנהלת בית הספר-

מר יוסף ניסן: לא, את תיתני לי לדבר-

גב' רונית ד. עייאש: בשנה וחצי האחרונות-

מר יוסף ניסן: את תיתני לי לסיים את המשפטים שלי-

גב' רונית ד. עייאש: זה כמעט קסם לעניין הזה.

מר יוסף ניסן: את לא תוכלי לדבר.

גב' רונית ד. עייאש: אני אדבר.

מר יוסף ניסן: את לא תוכלי לדבר, תיתני כבוד.

גב' ברוריה אליעז: מה זה? מה זה?

מר יוסף ניסן: תיתני כבוד, מה זה?

עו"ד קובי נודלמן: חבריה יש טענות לכאן ולכאן וזה בסדר, לא קרה כלום.

גב' רונית ד. עייאש: אז עכשיו אני-

עו"ד קובי נודלמן: אנחנו רוצים-

פרופ' עפר לוי: יוסי, תנו ליוסי לסיים לדבר.

מר יוסף ניסן: אני יכול לסיים רגע לדבר? אני אומר לכם ששמעתי הרבה קולות בשבוע האחרון, שתומכים בה. בפירוש אמרו לי זה דבר לא נכון מה שאתם עושים, כל מיני ספקולציות שהולכים להחליף אותה, כל מיני שמועות כאלה-

גב' רונית ד. עייאש: אז זה לא נכון?

מר יוסף ניסן: בוודאי שלא.

גב' רונית ד. עייאש: מעולה.

מר יוסף ניסן: בוודאי שלא.

גב' רונית ד. עייאש: מצוין תודה.

עו"ד קובי נודלמן: זה לא כרגע אפשר... אבל זה כן ייבחן, אני כן אגיד את זה.

גב' רונית ד. עייאש: בבקשה, זה אתם לא מסונכרנים.

עו"ד קובי נודלמן: אין בבקשה, מסונכרנים מאוד.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אתם לא מסונכרנים.

עו"ד קובי נודלמן: לא, לא.

מר יוסף ניסן: חברים-

גב' רונית ד. עייאש: הוא אומר זה לא על הפרק, ואתה אומר זה לא היום על הפרק, מחר זה יום חדש.

עו"ד קובי נודלמן: אני רוצה לשמור-

גב' רונית ד. עייאש: יש פה פער מאוד גדול.

עו"ד קובי נודלמן: רגע, את רוצה לתת לי לענות?

גב' רונית ד. עייאש: בטח.

מר יוסף ניסן: כן כפיר.

עו"ד קובי נודלמן: אני רוצה לשמור על הזכות שלנו בתור יישוב, לקחת את הטוב ביותר לילדים שלנו. ותאמינו לי, לי הכי נוח לשבת בשקט ולהישאר בסיטואציה הקיימת, אבל לא, יש פה טענות שעולות, ואנחנו נבחן את הזכויות שלנו לצד הזכויות האחרות גם שלה דרך

אגב. זה לא עומד פה על הפרק כרגע להגיד היא הולכת הביתה, זה לא האישיו, זה לא כרגע נמצא על השולחן. אבל אני כן רוצה לשמוע מהמפקחת מה זה אומר מבחינתנו-

גב' ברוריה אליעז: אבל זו זכותך.

עו"ד קובי נודלמן: זכותי נכון.

גב' ברוריה אליעז: יכול להיות שהמפקחת-

מר יוסף ניסן: אגב אני רוצה גם לשים את זה על השולחן, אנשים אולי לא מבינים-

גב' ברוריה אליעז: יכול להיות שהמפקחת תדבר-

מר יוסף ניסן: מי שמחליט אם היא נשארת או לא זה משרד החינוך, זה לא אנחנו.

עו"ד קובי נודלמן: נכון ברור.

גב' ברוריה אליעז: יכול להיות שקובי ישמע שבחים רבים.

גב' רונית ד. עייאש: זה ברור לנו, אבל יש על זה השפעה.

מר יוסף ניסן: מהפוסט שלך עולה כאילו כבר אנחנו מקבלים את ההחלטה הזו, אולי תדברי אמת פעם, ותרשמי...

גב' רונית ד. עייאש: זה בדיוק גיבוי-

מר יוסף ניסן: תדברי אמת כן, כפיר.

מר כפיר מימון: אז אני רוצה קודם כל להתייחס לדבר, אחד אני מנסה להבין מה המשמעות שבכלל מעלים כזה דבר לשיבת מועצה.

עו"ד קובי נודלמן: לא... מי העלה את זה.

מר כפיר מימון:

ודבר שני אם ההחלטה היא, אני יודע באופן אישי דברים מאוד טובים על המנהלת. לפחות מההיכרות עם ילדים שלי שבבית הספר. השאלה אם המנהלת הזאת, המנהלת היה לה יעדים ששמנו לה, ואפשר למדוד אותה, או שזה פשוט לפי תחושות של כל אחד, ההוא שומע זה לא טוב, זה אומר זה, ובסוף, אני חושב שכדי להיות הוגן היה צריך לראות, אם יש פה אג'נדה, אם יש פה יעדים, איך היא עומדת ביעדים. זה כדי להיות הוגן. ולדעתי-

עו"ד קובי נודלמן:

אז צריך להיות הוגן, כפיר אם אפשר להצטרף לדברים שלך, היינו בשנתיים של קורונה, אני חושב שאי אפשר למדוד באמת ברמה ההוגנת את מה שהיא עשתה או לא עשתה. אני כן יכול להגיד לך שאני מקבל פניות מהצד הזה ומהצד הזה. אני כרגע לא יודע להגיד לך בוודאות אם היא טובה לנו או לא טובה לנו. אני גם לא רוצה סתם להשמיץ אותה, ואני גם לא רוצה להגיד שהיא גם מצוינת, כי אני שומע גם טענות לא קלות מהורים מסוימים, שכואב לי לשמוע את הטענות האלה. ואני רוצה להגיד, אני רוצה לתת לה את הצ'אנס, אבל אני לא רוצה שזה יהיה על חשבוננו, מה זה אומר? אני לא רוצה למצוא את עצמי עם מנהלת שמקבלת קביעות בבית הספר אצלנו ואנחנו תקועים איתה ל-10-15 שנה, ולא יכולים להזיז, כי משרד החינוך אחרי שהוא נותן קביעות אתה בבעיה. יש לרשות מקום לאמירה בשלב שהוא לפני קבלת הקביעות. זה הכול.

גב' ברוריה אליעז: אני לא מבינה למה אנחנו ממשיכים בדיון.

מר יוסף ניסן: אני אגיד לך כפיר, הבעיה שביטלו את מבחני המיצ"ב.

מר כפיר מימון: שנייה אני רק רוצה, מיצ"ב זה לא, אוי ואבוי-

גב' ברוריה אליעז: זה לא חזות הכול.

מר כפיר מימון: בדיוק, אז אוי ואבוי לנו אם אנחנו כמועצה-

גב' רונית ד. עייאש: לא, הוא לא אמר את זה.

מר כפיר מימון: אפשר רגע?

גב' רונית ד. עייאש: הוא אמר ביטלו את המיצ"ב-

מר כפיר מימון: שנייה רונית, שנייה רגע.

גב' רונית ד. עייאש: סליחה.

מר כפיר מימון: אז אני אומר אוי ואבוי לנו אם המיצ"ב זה היעדים שלנו, רק המיצ"ב זה היעדים שלנו, אם לנו-

עו"ד קובי נודלמן: זה... השנה.

מר כפיר מימון: דווקא בהתנהלות של הקורונה, אני זוכר שבית הספר שלנו השיג הישג ראשון במדינת ישראל שעשה איזה משהו. אני שואל שאלה, האם כל עובד מועצה לפני שהוא מקבל קביעות גם-

מר יוסף ניסן: עובד מועצה?

גב' ברוריה אליעז: היא לא עובדת מועצה בכלל.

מר כפיר מימון: לא, שנייה, שנייה, שנייה, אז על אחת כמה וכמה-ב

גב' רונית ד. עייאש: היא לא עובדת מועצה.

מר כפיר מימון: אז שנייה רגע ברוריה, על אחת כמה וכמה אני שנתיים וחצי פה, אני מעולם לא זוכר שעלה נושא של עובד לפני שהוא מקבל את הקביעות לשולחן המועצה. אז אני רואה את זה בעין ככה לא כל

כך יפה, שדווקא מנהלת בית ספר מעלים אותה פה על השולחן.

מר יוסף ניסן: אגב אמר קובי ביושר, הוא לא רוצה לדון בזה בכלל, ונגררנו ככה לדיון. אני חושב-

עו"ד קובי נודלמן: אני לא העלינו את זה.

מר יוסף ניסן: אני חושב שהשאלתה הזו לא הייתה במקום-

גב' רונית ד. עייאש: השאלתה הייתה במקום-

מר יוסף ניסן: אבל אנחנו חייבים לענות, מה לעשות?

גב' רונית ד. עייאש: מכמה סיבות ואני עכשיו אתן אותם. השאלתה הייתה במקום, כי לא יכול להיות בית הספר שמתנהל באווירה של מורים של מנהלת שהשמועה הזאת רצה כל בוקר, הולכים מדברים עושים מפגשים, וזאת האווירה שבה מתנהל בית הספר. ולפיכך צריך לקבל תשובה חד משמעית מראש המועצה, אתה ענית שאין בכוונתך לעשות את זה, וזה מבחינתי תשובה ברורה שאין בכוונתך לעשות את זה. זאת הייתה מטרת השאלתה. אל תשאיר אנשים שנותנים את כל נשמתם את כל מרצם, שומרים את הילדים שלנו שפויים בשנת קורונה מטורפת-

מר יוסף ניסן: טוב בסדר נו.

גב' רונית ד. עייאש: ברור, זה אותו דבר.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני רוצה להוסיף משהו.

מר יוסף ניסן: כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני רוצה להוסיף משהו. אני לא מכיר את הפעילות שלה, וכבר הילדים שלי מעבר לגיל הזה. אני יודע מיהודית שהייתה חברת

מועצה, שהיא נלחמה ועשתה כמיטבה, ואתם יודעים יותר טוב ממני, כי אני לא הייתי במועצה אז, להכניס את הבחורה הזו לניהול בית הספר.

גב' ברוריה אליעז: היא הייתה מעורבת בזה?

פרופ' מתי ליפשיץ: אני זוכר שהיו לי שיחות ארוכות מאוד-

גב' ברוריה אליעז: היא לא הייתה מעורבת.

עו"ד קובי נודלמן: לא, לא, היא לא הייתה.

מר כפיר מימון: היא הביאה אותה באופן אישי, אבל לא משנה.

פרופ' מתי ליפשיץ: היו לי שיחות ארוכות מאוד עם יהודית, ואז היא סיפרה לי עליה. אני כן שומע, למרות שאין לי ילדים על הפעילות החיובית של מנהלת בית הספר, ולדעתי זה לא מישחי סתם ששמו אותה. שווה לשמוע קובי מה אומר ועד ההורים. לא מי זורק ככה, ומי זורק כך, אנחנו מכירים את זה. אנחנו מכירים את זה מכל העולמות. תמיד יש מישהו שלא מרוצה.

עו"ד קובי נודלמן: נכון.

פרופ' מתי ליפשיץ: צריך לשמוע את ועד ההורים כגוף מייצג של שכבות שונות. בכל זאת נכנסה פה לתפקיד מישהי שהיה לה המלצות ממישהי שהתעסקה בניהול חינוכי הרבה מאוד שנים. אז אני חושב שגם לי כמו לכפיר קצת מפריע פה משהו, שמאריכים לה את התקופה. ואגב למה שהיא תסכים שיאריכו לה? למה שמשרד החינוך בכלל יגיד אם אתם מאריכים אולי נבחר מישהי אחרת והפסדנו מישהי. אז אני חושב שצריך לשמוע, להגיע לנקודה התחתונה. שב קובי עם ועד ההורים, תשמע, לא מישהו אמר א' ומישהו ב', תשמע מה הם אומרים, ולדעתי מה שהם אומרים כוועד הורים וגם מה שאומר כל הוועד, לא מישהו אחד, אני חושב שצריך להיות לזה

השפעה על ההחלטה.

עו"ד קובי נודלמן: א' קבעתי גם עם ועד הורים מרכזי, כדי לשמוע גם אותם. אבל אני חייב לציין, אם היה מדובר בפניה אחת או שתיים, אני מסכים איתך לחלוטין. יש לכאן ולכאן ולכן אני דווקא דן אותה במקומות מסוימים לטובה. אבל יש, שומע דברים יותר ויותר, ולכן אני אומר אני לא רוצה לקבוע עובדות, אני בסך הכול רוצה עוד קצת אוויר אחרי שנתיים של קורונה, כדי לדעת שזה מה שהכי טוב ליישוב שלנו. אני לא אומר, יכול להיות שבסוף, אם היא כזו טובה באמת, והדעה היא כזו, יכול להיות שבשנה הזאת היא תוכיח את זה על פני שנה שלמה, ונראה באמת מה קורה, אבל אם לא, לפחות שלא נמצא את עצמנו בסיטואציה שהייתה לנו הרבה יותר קשה בפעם הקודמת, לסיים את... כי כשמנהל מקבל קביעות בבית הספר, זה בעייתי לחלוטין. זה לא עושה כלום אחרי שנתיים של קורונה. דרך אגב המשרד יכול להחליט גם בלעדינו, בלי שנשאל אפילו, שהוא נותן לה קביעות גם אחרי 3 שנים, זה בסדר זה מקובל, זה לא-

גב' רונית ד. עייאש: ועד הורים זה כלי מצוין-

עו"ד קובי נודלמן: ועד הורים זה לא כלי, אנחנו יודעים למה את אומרת את זה.

גב' ברוריה אליעז: גם עכשיו הוא לא חייב לשמוע את דעתנו.

גב' רונית ד. עייאש: זה כלי מצוין, להבין מה קרה בשנתיים של עבודה קשה.

גב' ברוריה אליעז: הוא אוטונומי להחליט.

עו"ד קובי נודלמן: ברור.

גב' ברוריה אליעז: אבל הוא בדרך כלל-

עו"ד קובי נודלמן: מקשיב.

גב' ברוריה אליעז: הוא מקשיב.

עו"ד קובי נודלמן: נכון.

פרופ' עפר לוי: אוקיי, לי כבר אין ילדים השנה, החל מהשנה ביסודי, אבל אני רוצה לציין שלאורך כל השנה האחרונה, ובמיוחד גם עכשיו, יצא לי לשמוע הרבה מאוד דברי הערכה ושבחים על המנהלת ובאופן אקראי מלא מעט אנשים שנתקלתי בהם. כמו שנאמר אין אף פעם הסכמה של 100%, בכל מערכת בכל דבר. יצא לי אולי גם פעם לשמוע טענה כזו או אחרת מהורה מסוים, אבל כשאני מסתכל על הסך הכול, הרוב הגדול של אנשים, שוב שהביאו אולי את המסרים ואת הרשמים שלהם מאוד חיוביים ומאוד מפרגנים.

פרופ' מתי ליפשיץ: הייתי רוצה לשאול את קובי, קובי אתה מרשה לי לשאול אותך שאלה ישירה?

עו"ד קובי נודלמן: בטח.

פרופ' מתי ליפשיץ: שאלה ישירה.

עו"ד קובי נודלמן: ברור.

פרופ' מתי ליפשיץ: איך אתה בתפקידך בוועדת חינוך עובד מול המנהלת ואיך אתה מסתדר איתה.

עו"ד קובי נודלמן: תראה היה חוסר שיתוף פעולה בהתחלה, זה הלך ונהיה הרבה יותר טוב, זה לא תמיד מצליח, אני מודה. אני גם לא מצפה, אתה יודע לא תמיד הכול עובד ב-100%, היא באה עם האג'נדות שלה וזה בסדר, היא אשת חינוך, אני מכבד גם את האירוע הזה. לא היה לנו חיים קלים איתה מלכתחילה, אבל עדיין אני רואה כיוונים חיוביים. זה לא מה שמעסיק אותי כרגע. מה שמעסיק אותי יותר כרגע זה פניות של הורים בנושא אקלים חברתי בתוך

בית הספר, על הרבה אירועים שהם לא פשוטים בכלל. אם הייתי שומע את זה מהורה 1 או 2 אז אני מסכים איתך.

גב' ברוריה אליעז: מסוג מה קובי?

עו"ד קובי נודלמן: אני לא רוצה לפרט צנעת הפרט, פותחים את זה וזה הופך להיות-

גב' ברוריה אליעז: טוב אוקיי אוקיי.

מר יוסף ניסן: חברים לנושא הבא. ... רצית להגיד משהו?

מר שרגא קמין: אני מוכרח להגיד משהו. אם יש בית ספר בלהבים אני אשם. אני עשיתי... בקיצור ולעניין-

גב' ברוריה אליעז: בקיצור חבר'ה, כי כאן מחכים אנשים.

מר שרגא קמין: ליוויתי 8 שנים כיו"ר ועד ההורים את בית הספר. לא יכול להיות שאתה כיו"ר ועדת חינוך תנהל שיחות על מנהלת בית הספר עם הורים, לא מהצד הזה ולא מהצד הזה.

עו"ד קובי נודלמן: לא, לא-

מר שרגא קמין: קובי-

עו"ד קובי נודלמן: אתה טועה-

מר שרגא קמין: תן לי.

עו"ד קובי נודלמן: מותר להורים לפנות אליי.

מר שרגא קמין: יש כתובת אחת שמייצגת את ההורים, ועד ההורים.

עו"ד קובי נודלמן: זה לא נכון.

מר שרגא קמין: רק איתו אתה מדבר.

עו"ד קובי נודלמן: אני לא מסכים איתך.

מר יוסף ניסן: טוב אוקיי, רצית להגיד משהו?

גב' ברוריה אליעז: הוא אמר את דעתו.

מר יוסף ניסן: קצר, קצר.

פרופ' מתי ליפשיץ: אגב אלה בדיוק הדברים שרגא שאני אמרתי לקובי מקודם.

גב' ברוריה אליעז: יוסי.

מר יוסף ניסן: קצר נו.

מר שלומי שטרית: קדימה חבר'ה, יש עוד שאילתות.

(מדברים יחד)

פרופ' מתי ליפשיץ: יוסי, אני מבקש להשלים דברים שאמרתי ושרגא אמר. אני מבקש מקובי-

גב' ברוריה אליעז: אנשים מחכים כאן.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני מבקש מקובי לקבל דו"ח של ועד ההורים.

מר יוסף ניסן: טוב, אוקיי. חברים אנחנו-

מר שלומי שטרית: רק דקה אחת, היא פה מ-30:18, דקה.

מר יוסף ניסן: אבל בקצרה.

(דברים שנאמרו והוסרו מטעמי צינעת הפרט ולפי בקשת הדובר)

פרופ' מתי ליפשיץ: אני מבקש להגיב על הדברים האלה, קודם כל אנחנו, אני מכבד מאוד את, רבותיי שקט רגע, אני מאוד מכבד את דבריך והם חשובים מאוד, וחשוב לשמוע אותם. אבל נעשה פה משהו שהוא עוול בלתי רגיל, אי אפשר להביא מישהו שמייצג צד אחד, אי אפשר שמישהו נמצא פה שמייצג צד אחד, ולא לשמוע אחרים שהיו אומרים אולי דברים הפוכים.

(דברים שנאמרו והוסרו מטעמי צינעת הפרט ולפי בקשת הדובר)

פרופ' מתי ליפשיץ: אני חושב שזה היה אסור להשמיע למישהו, היה אסור להשמיע למישהו שהוא לבד אנטי, גם אם הוא צודק, ... ששומעים אחרים. רבותיי זה הליך נוסף לא תקין.

(מדברים יחד)

גב' עדי רון: אני רוצה רק להגיד משפט אחד, כי יש פה אנשים-

מר יוסף ניסן: במשפט אחד כן.

גב' עדי רון: למי שלא מכיר עדי רון, אני יו"ר ועד הורים מרכזי. אתמול הייתה לי שיחה מאוד מאוד ארוכה עם וכמו שקובי אמר, יש דברים מאוד מאוד טובים שאנחנו שומעים מהורים, וגם החוויה האישית שלי, ויש גם חוויות אחרות. מה שהסברתי גם אתמול, אם החוויות הלא טובות והרשמים הפחות טובים לא מגיעים לוועד ההורים, בוועד ההורים, זה לא אני, לא אני, יש 44 הורים בוועד הורים שנותנים מזמנם וממש משקיעים בלי לקבל שום תמורה רק בשביל הילדים. אם הדברים האלה לא מגיעים, אנחנו לא יכולים לעזור לפתור אותם. ואני חושבת שבאמת זה בכלל לא קשור למועצה כל השיח הזה. ואם יש משהו שלא נפתר, אז אנחנו כוועד וכהורים צריכים לבוא למועצה ולבקש לפתור את זה. דיברנו עם

קובי, מחר אנחנו נפגשים כל הוועד עם קובי, כדי לנהל שיחה על כל העניין הזה. היה חשוב לקבל את התשובה הזאת, כי באמת כל הדיבורים והרעשים והרחש מתחת לפני השטח, גורם למערכת לא להיות יציבה, ואנחנו יודעים-

עו"ד קובי נודלמן: מעניין מי יצר את הרעש רונית?

פרופ' מתי ליפשיץ: אז איך קובעים... לפני ששומעים את ועד ההורים?

גב' עדי רון: רגע-

פרופ' מתי ליפשיץ: איך?

גב' עדי רון: קודם כל אני בכלל לא ידעתי ששיבת מועצה זה דבר פתוח, בוא נפתח סוגריים שנייה. אבל בואו חבר'ה זה לא איזה כוכב נולד פה, אני חושבת שזה לא ראוי מבחינת אף אחד להגיד עכשיו לפרוטוקול גם ומה יקבע ומה יהיה... יש פה בן אדם שהוא עובד, ואנחנו נשב כהורים-

(דברים שנאמרו והוסרו מטעמי צינעת הפרט ולפי בקשת הדובר)

גב' עדי רון: בוודאי שיש פה ילדים, אבל בשביל הילדים-

(דברים שנאמרו והוסרו מטעמי צינעת הפרט ולפי בקשת הדובר)

גב' עדי רון: אני חלילה לא מבקרת אותך.

(מדברים יחד)

פרופ' מתי ליפשיץ: רבותיי אבל איך דוחים מכרז, איך דוחים קביעות של מנהלת בית ספר לפני שקובי ואת ישבתם עם כל ועד ההורים ושמעתם? קודם דוחים את הזמן ואחר כך-

מר יוסף ניסן: לא, לא קיימנו את הישיבה הזאת מתי.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני מבקש, לא, אני לא מוכן כחבר מועצה למה שנעשה פה, ואני שומע אותך אבל לא מסכים איתך. אני חושב שקודם-

מר יוסף ניסן: טוב-

פרופ' מתי ליפשיץ: לא טוב, אל תגיד לי טוב, כדי לסגור דברים. אני לא מסכים על הניהול הזה. אני לא מסכים. חבר'ה אני מבקש לדבר, אני מבקש לדבר, לא יכול להיות שקובי וניסן קודם דוחים את הקביעות לעוד שנה-

מר יוסף ניסן: לא דחינו, לא דחינו כלום.

פרופ' מתי ליפשיץ: ומחר אתם יושבים לדבר עם ועד ההורים.

מר יוסף ניסן: עוד לא דחינו, אבל עוד לא הייתה ישיבה, הם יישבו לפני זה.

פרופ' מתי ליפשיץ: עזוב, לא תקין.

מר יוסף ניסן: הם יישבו לפני זה.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא תקין.

עו"ד קובי נודלמן: אבל מתי מי העלה את השאלתה? לא הבנתי.

פרופ' מתי ליפשיץ: מעלים את זה לדחות ועוד לא ישבו עם ועד ההורים.

מר כפיר מימון: המכרז יצא אחרי אישור התקציב?

עו"ד קובי נודלמן: מתי אבל מי העלה את השאלתה? מי העלה את השאלתה? לא אנחנו.

מר כפיר מימון: המכרז למנהלת חינוך-

גב' רונית ד. עייאש: מה זאת אומרת, זו שאילתה כי כמות ההורים שהגיעו עם הרחשים הללו על מתחת לאדמה, צריך להציף את הדברים. אנשים צריכים...

פרופ' מתי ליפשיץ: משהו פה לא תקין. משהו פה לא תקין.

(מדברים יחד)

לסעיף 1 – דווח ראש המועצה - המשך (הזמנת נציגי 8200)

מר יוסף ניסן: יש לנו כאן אורחים, בואו נכבד אותם. תשמעו כל נושא ההתנגדויות שכרגע עומדות על הפרק, יש ועדה, הוועדה שלמעשה היא המכלול של כל חברי המועצה שתדון בהתנגדויות. זה מליאת הרשות-

גב' ברוריה אליעז: על מה אתה מדבר על השיטה הבאה?

מר יוסף ניסן: התנגדויות כרגע לשכונת שרונים. יש כ-600 התנגדויות-

מר שלומי שטרית: 800.

מר יוסף ניסן: 800. אנחנו שלחנו הזמנות, נדון בהם, כולנו נשב ונשמע את כל ההתנגדויות, זה דבר אחד. דבר שני, קרה דבר בשנה האחרונה, מדינת ישראל צבא הגנה לישראל קיבל החלטה שקריית המודיעין עוברת לדרום. עוברת לדרום לליקית.

מר כפיר מימון: זה החלטת ממשלה, זה לא החלטה של הצבא.

מר יוסף ניסן: החלטת מדינה אמרתי.

מר כפיר מימון:

החלטת ממשלה כן.

מר יוסף ניסן:

מדינה, מדינה זה ממשלה, זה אותו דבר. ולכן אני חושב שראוי שאנחנו נשמע את הנציגים של 8200, שיש להם כוונות טובות יחד עם היישוב שלנו, הם עשו כאן אגב סיור, קיבלנו אותם, ורשות הדיבור לדב, קדימה.

עו"ד דב ויסגלס:

ערב טוב, שמי דב ויסגלס, אסף הלקין (ושמות משתתפים נוספים חסויים) כמו שנאמר הממשלה קיבלה החלטה, הצבא ציית להחלטה, ואגף המודיעין של צה"ל עובר דרומה. בין היתר 8200 שאני חושב שלא צריך להכביר מילים, שזה חוד החנית של אגף המודיעין, תעבור פה לצומת שוקת. הוצאו כבר המכרזים. נדמה לי שכבר הייתה זכייה במכרזים ועבודות הבנייה תתחלנה. 8200 זו יחידה ענקית, היא מונה כמה אלפי איש. כמובן לצבא יש עניין רב שליבת כוח האדם של היחידה, זאת אומרת הקצונה המקצועית... תעבור להתגורר בסמיכות מקום לבסיס. לפני נדמה לי כשנתיים או בתקופת כהונה של ראש המועצה הקודם, שהיה לי קשר רב שנים איתו, והיה בינינו דיבור ועלה הרעיון, שבמסגרת אותה תכנית שהוגשה לוועדת התכנון, ומה שאתם מכנים שכונת שרונים, נתחיל בתהליך שלפיו השכונה תיוחד לאנשי 8200. התחלנו באיזה שהוא בירור ראשוני. בין לבין זה נעצר אז בעיקר בגלל התלבטויות שהיו ביחידה, לגבי המקום שהיא תעבור, היו שם עמדות אחרות, בין לבין ומיד ... יאשר לכם את זה, בין לבין התקבלה החלטה סופית בממשלה במטה הכללי, ש-8200 עוברת לדרום ולא לאזורים אחרים בארץ... אני חוזר ואומר זאת עובדה, לא פשוט להעביר יחידה מהסוג הזה, אתם כולכם יודעים מה שהיא עושה, עם כל התשתיות האדירות של טכנולוגיה. אבל היא תעבור, נדמה לי שמדובר בתוך 5 שנים נכון?

דובר:

כן, 2026.

עו"ד דב ויסגלס:

2026 היחידה... ולצבא יש עניין רב כמובן, אני חוזר ואומר שליבת הקצונה של 8200, אם אני אומר מיטב הנוער לא הגזמתי,

תעבור לגור בסמיכות מקום. שמו של היישוב שלכם הולך לפניו.
מרבית הציבור לא מודע לבעיות עם המנהלת.

גב' עדי זנד: רציתי להגיד שאחרי הישיבה היום אתם לא-

מר יוסף ניסן: אתה פספסת דיון מאוד מעמיק על פחי אשפה.

גב' עדי זנד: אבל אנחנו מאוד מכווני איכות סביבה.

גב' ברוריה אליעז: לא כל יישוב עושה דיון כזה.

עו"ד דב ויסגלס: ושנית אני פשוט מעריך את האופן שבעוד 3 שעות הממשלה
מסתיימת, ואתם עוסקים-

גב' ברוריה אליעז: אנחנו עוסקים-

עו"ד דב ויסגלס: בשלושת החדרים של זה, אבל-

גב' ברוריה אליעז: לא שמעת עוד מה היה לפני זה.

גב' עדי זנד: אנחנו עוסקים בפחים הכתום הכחול והירוק, זה גם 3.

עו"ד דב ויסגלס: הם... יפה, אתם ראויים למחמאה על כך. מכל מקום והרעיון
הבסיסי הוא, עוד פעם הרעיון הבסיסי הוא כך, אנחנו ממה
שלמדנו בתוכנית הקודמת שעוד מר לוי הציג לעיונינו. מדובר
השכונה יש בה 2 אונות, נדמה לי סך הכול 860 יחידות דיור.

מר שלומי שטרית: 816.

עו"ד דב ויסגלס: כמה.

גב' רונית ד. עייאש: 10 או 15.

מר שלומי שטרית: 816.

עו"ד דב ויסגלס: אוקיי בסדר. כמובן 8200 היא יחידה ענקית, אנחנו מדברים על מאות אולי אפילו יותר מועמדים. הכוונה כמובן להביא את השפיץ של הנבחרת של היחידה הזאת, היחידה צה"ל והמדינה לא יכולה לוותר על השירות שלהם, על מנת שיתגוררו כאן. אני מאוד בקיא בדברים האלה, זו לא שכונה ראשונה שאני מקים. אני יודע בדיוק מה החרדות שלכם... א' הקריטריונים מי יכול להירשם לעניין הזה יקבע הצבא, לפי הבכירות של אנשים, לפי תוחלת השירות, זה כדי למנוע שאנשים יבנו בית ושעה קלה אחרי קביעת המזוזה-

גב' רונית ד. עייאש: ישכירו-

עו"ד דב ויסגלס: נכון. לא, הם יבואו להתגורר כאן-

גב' ברוריה אליעז: או השכרה.

עו"ד דב ויסגלס: אני חזרתי ואמרתי המטרה רק לקצינים משרתים, אין שום היגיון לקצין שנמצא פה 10 דקות ממקום השירות שלו שישכיר פה את הבית, יחזור לתל אביב ולנסוע שעתיים.

גב' ברוריה אליעז: לא, אבל הוא יכול לנסוע לתל אביב וגם להשכיר, מזה אני חוששת.

עו"ד דב ויסגלס: אני חוזר ואומר עוד הפעם, בסופו של דבר הצבא יוודא, ככל שניתן לוודא במדינה עתירת משמעת כמו מדינת ישראל, שמי שיהיה זכאי להשתתף בתוכנית הזאת, יצטרך שנים רבות יהיה חייב לגור פה. עכשיו להבטיח לך שמכאן ייצא לגמלאות או מכאן לא עלינו הוא יובא למנוחת עולמים, אין לנו דרך. אבל לפחות בשנים הקרובות הם יהיו כאן, ומניסיוני אני אומר לך הקצין שמגיע לפה ל-5 או ל-10 שנים והילדים שלו לומדים ומכירים, בעזרת השם אולי אצל מנהלת אחרת אני לא רוצה להיכנס

לוויכוח הזה, והוא מתערה חברתית. בסך הכול אתם אולי אחד היישובים בעלי המוניטין או לא בעל המוניטין... בארץ, אין לו שום סיבה לחזור לתל אביב, מי שירצה לחזור כמו כל אחד. בכל אופן כיוון שההקמה של שכונה צבאית כרוכה בקבלת פטור ממכרז ממינהל מקרקעי ישראל, שזה כל ההבדל, וזה נעשה רק על פי פנייה מנגנון ממוקד של שר הביטחון בעצם לרשות המקרקעין. הואיל וזה נעשה בעצם כזכות שהקצין החייל מקבל עקב המעבר... עקב שירותו הצבאי, ניתן להתנות איתו תנאים להבדיל ממי שזוכה במכרז ושהוא שילם את המחיר הגבוה והוא יכול לבנות פה בית ולא להגיע הנה. במסגרת היחידה כמו שאמרתי תוקם עמותה של הקצינים שזכאים להשתתף, היא תרשום את האנשים, היא בהתאם לקריטריונים שיקבע הצבא תיקבע מי יכול להגיע, היא תנהל את הבנייה באופן מרוכז. זאת אומרת המטרה היא כדי שזה לא יתפזר על שנים, לצאת למכרז אל מול חברה מבצעת אחת, היא מציגה בפני המועמדים שאושרו על ידי הצבא, נניח כך וכך מודלים של בתים. הקצין יכול לבחור, היא נכנסת לביצוע, והכוונה שתוך, עוד פעם אם הכול ילך כשורה וכמות..., והכוונה היא שעד שהיחידה תגיע, תגיע אנחנו מדברים על 2026, השכונה תהיה במצב שכבר יכולה לקבל... וזה מתאפשר-

מר שלומי שטרית: ב-2026?

גב' ברוריה אליעז: תקבל את האנשים כבר.

גב' רונית ד. עייאש: זה מה שלוחות הזמנים.

מר שלומי שטרית: הא תקבל את האנשים.

עו"ד דב ויסגלס: תוכל לקבל את האנשים. זה אפשרי רק בזמן של ביצוע מרוכז, משום שאתה נותן לכל אחד במגרש שלו לבנות-

גב' ברוריה אליעז: תוך 5 שנים היא צריכה להיבנות.

עו"ד דב ויסגלס:

התשובה כן. אני יודע מה ששמעתי מראש המועצה, אני גם שמעתי על זה עוד מאלי לוי בזמנו, שיש התנגדות גדולה של התושבים להקמת שכונה חדשה, טבעי. אבי המנוח היה נוהג לומר שמי שצועק הכי בקול רם באוטובוס אין יותר מקום, זה זה שהספיק לעלות אחרון. אבל באמת מניסיוני של עשרות שנים בדבר הזה, ואני לא מתכוון להגיש חשבון, אין דרך, אם מינהל מקרקעי ישראל החליט למכרז את 2 האונות הללו, אין דרך, אפשר להתנגד ולדחות את זה בעוד שנתיים בעוד שנתיים, לא מכיר את נימוקי ההתנגדות. אבל הנימוק האמיתי שאתם רוצים לשמור על האופי החברתי הכל כך מיוחד של השכונה הזאת, הוא הנימוק הכי אמיתי שישנו-

מר שלומי שטרית: לא, לא, לא, לאו דווקא. 8200 הם חבר'ה טובים מאוד.

גב' רונית ד. עייאש: אנחנו רוצים...

מר שלומי שטרית: אז לא זה הנימוק.

גב' רונית ד. עייאש: הפוך, זה ישדרג אותנו.

מר שלומי שטרית: לא, לא זה הנימוק.

גב' רונית ד. עייאש: זה ישדרג-

עו"ד דב ויסגלס:

חברים, תנו לי לסיים. אני יודע בדיוק מה הנימוקים, ואם אני במקומך הייתי מתנגד להרחיב את השכונה עד כלות הנשימה, ואני אגיד לכם מדוע. כשזה ייצא למכרזים כל מי שיש לו כסף, קונה מגרש, מגיעים פה אלמנטים שלא היית רוצה לפגוש בשעות החשכה. כמו בכל דבר כזה רק הכסף מדבר. ואז חלק גדול משקיעים, חלק גדול סתם ארחי פרחי, פה הנכסים עולים בערכם זה לא סוד, זה יישוב מתפתח. הם קונים בונים את הנכסים-

מר שלומי שטרית: ממש לא, הנכסים יורדים פה.

גב' רונית ד. עייאש: לא, לא, שלומי.

מר שלומי שטרית: מה לא?

עו"ד דב ויסגלס: אבל למה אתה מתווכח איתי, הנכסים יורדים פה. אני אומר, הפתרון שאנחנו מציעים לכם הוא כמו שאמרתי את העילית של צה"ל, בצורה מרוכזת, בבנייה מרוכזת. הרעיון הוא להקים ועדה ציבורית משותפת עם העירייה, בשיתוף עם מהנדס העיר, אתכם עם המועצה, על מנת שהתכנון יהיה במשותף, ככול שזה נוגע לשטחי ציבור, לפונקציות נדרשות. יתרה מזו, יש רעיון, פה אני כבר קצת גולש אולי בשלבים יותר מאוחרים במסגרת אזור התעסוקה החדש, שאתם בונים בצומת, לבנות שם יכולות של לגבי אותם קצינים שמשתחררים שיוכלו למצוא תעסוקה בתחום הטכנולוגיה בתחום ההיי-טק באזור. אתם צריכים להבין, ... יספר לכם אחר כך שמגרש החנייה הגדול של 8200 מי שמכיר אותו שם בצומת גלילות, 50% מהמכוניות שחונות שם זה לא של הקצינים, זה של Headhunters.

גב' ברוריה אליעז: של?

עו"ד דב ויסגלס: Headhunters.

גב' עדי זנד: צידי ה-

עו"ד דב ויסגלס: נציגים של כל חברות הטכנולוגיות שאורבות להם בשעה 17:00. לכן מבחינה של פוטנציאל אנושי פוטנציאל של תעסוקה אי אפשר לחשוב או לרצות בעיניי דבר כזה. לכן זה מה שאנחנו רוצים להציג באופן כללי. אני רוצה רק לדייק בדבר אחד. היחידה מאוד רוצה להגיע הנה. היינו פה כמה פעמים, עוד בתקופתו של לוי, הקצינים פה סיירו, יוסי אירח אותנו יפה מאוד עשינו סיבוב. ולכן נציגי היחידה שנמצאים פה...

גב' רונית ד. עייאש: באנו אליכם לפני כמה-

עו"ד דב ויסגלס: נכון, אירחנו אתכם ב-8200, את זוכרת. אבל אז למרבה הצער אני אומר, אתם יודעים בא מפקד חדש ליחידה, היה לו איזה שהוא ויזין שהוא רוצה להעביר את 8200 לירושלים, והעניין נעצר. היום הדברים מאוד ברורים. ניתנה פקודה, ניתנה מכה על השולחן. המכרזים כבר לא רק פורסמו, נדמה לי שזכו במכרזים נכון?

גב' עדי זנד: התחילו כבר?

דובר: אני יודע נפתחו מעטפות ויש חברה זוכה. לדעתי יש עוד איזה כמה עניינים משפטיים-

גב' עדי זנד: הגישו ערר?

דובר: הגישו לדעתי ערר וזה עכשיו נמצא ב-

גב' רונית ד. עייאש: נשאלה שאלה אם כל ממשלה מחויבת לאותו דבר.

עו"ד דב ויסגלס: מה זאת אומרת?

גב' ברוריה אליעז: הולכת להתחלף ממשלה-

מר יוסף ניסן: בוודאי, בוודאי.

עו"ד דב ויסגלס: מה זה קשור.

מר יוסף ניסן: בוודאי.

עו"ד דב ויסגלס: מה זה קשור בממשלה. 8200 עוברת לדרום. כמה מיליונים המכרז הזה?

דובר: ... אבל הרבה.

מר שלומי שטרית: בואו תמשיכו בבקשה.

דובר: כמה דברים רגע שלי, ואני אגיד רגע אמירה לפני, בעיקר למי שפה מקליט, אז הזהות שלי היא חסויה, גם התפקיד והשם.

גב' ברוריה אליעז: לא שומעים.

דובר: אני אומר שהזהות והשם וזה זה משהו חסוי שאי אפשר יהיה לפרסם אותו, ואחרי זה שאתה רוצה להעלות לתקשורת-

פרופ' מתי ליפשיץ: זה מוקלט אז אולי אתה רוצה שיפסיקו-

דובר: לא, לא, לא.

גב' עדנה זטלאוי: לא את השם.

מר יוסף ניסן: בלי השם.

דובר: מחויב בצנזורה, אני הבנתי שיש פה רדיו דרום. אז ככה, תראו כמו שדובי הקדים ואמר, התקבלה באמת החלטת ממשלה, והצבא מצדיע ומבצע, ולכן אמ"ן יורד לנגב. מכרז היה, פתיחת מעטפות היה, חברה זוכה יש. אני יודע שזה נמצא בעוד כמה עתירות שהגישו, על מנת לזקק את זה ולצאת לדרך, אבל אנחנו בשנים הקרובות עוברים לליקיה. גם יחידה 8200-

גב' רונית ד. עייאש: לליקית.

דובר: סליחה לליקית.

גב' עדי זנד: ללקיה אתם לא בדיוק עוברים.

דובר: לליקית סליחה. רציתי לראות שאתם ערניים. אני מבין שאתם מ-

30: 18 פה, רציתי לראות שאתם צלולים.

גב' ברוריה אליעז: אתה לא מכיר אותנו.

דובר:

כך גם 8200 כך גם 81, אמורים, לא אמורים, עוברים לכאן בשנים הקרובות. הלו"זים מדברים על 2026, אתה קצת פסימי, אבל אלה הלו"זים. ולכן אנחנו עוברים דרומה, מחבקים את ההחלטה הזאת. לפני שהגעתי לפה כמובן קיבלתי את ברכתו גם של היועץ המשפטי של אמ"ן, כך גם של קצין המודיעין הראשי, וכך גם של מפקד 8200. כלומר אני לא פה על דעת עצמי. הכובע שלי בכל נושא המעבר לנגב אני בעצם אחראי על האקו סיסטם של אמ"ן, ואני פה בכובע אמ"ני, לא 8200. כי אמ"ן עובר לנגב, זה בעיקר 8200 ו-81, זאת המסה הגדולה. חלק מהאקו סיסטם רצינו לאפשר לאוכלוסייה, אתם מכירים את האוכלוסייה האיכותית של אמ"ן, מדובר על 8200 ו-81, אוכלוסייה ברובה-

יש פה הרבה ילדים מהיישוב.

גב' עדי זנד:

דובר:

אוכלוסייה טכנולוגית, דעתנית, יודעת מה היא רוצה, זה להציע להם לעבור לנגב, לעבור לאזור. ואחד האזורים שעלו זה אזור להבים, גם אל מול תהליך שהתחילו עוד קודמי קודמי לדעתי ב-2016. משהו כזה.

עו"ד דב ויסגלס: נכון, עד 2018.

דובר:

2016 עד 2018. עד אז גם לא היו תכניות, ולא היה, עדיין המכרז לא יצא לדרך ולא הייתה חברה זוכה. אם אתם זוכרים תקופה שגם הצבא התנדנד אם אמ"ן יורד לנגב או לא יורד לנגב. היום אין התנדנדות, יש החלטה, ולכן אנחנו מחבקים אותה ועובדים בה. כדי לראות איך אנחנו עושים את המעבר הזה הכי טוב. המטרה היא להציע לאנשי היחידה, זה אוכלוסייה צעירה בדרך כלל, זה אנשים נשואים, נשואים + 1 פחות או יותר אלו האוכלוסייה. כי ילד בן 23-24 לא יעבור לפה, בואו רגע, הוא לא

צריך פה עכשיו בית של 2 קומות.

גב' עדי זנד:

אלא אם כן הוא הולך ללמוד בבן גוריון וממשיך-

דובר:

עדיין, לדעתי הוא ייקח במקום אחר. אבל אנחנו מכוונים יותר לאוכלוסיית הנשואים, נשואים + 1, אוכלוסיות האלה, לבוא לכאן. כמובן שאנחנו נמצאים בתהליך, ראש אמ"ן מכיר את העבודה הזאת מחבק אותה, אבל עוד פעם אנחנו כמו כל ארגון גם מעל אמ"ן יש את אגף כוח אדם, את אכ"א, ולכן זה צריך להעלות גם לאכ"א ולקבל את האישורים. וכמו שדובי הזכיר רגע את התהליך של קבוצה בצורה של עמותה שמתאגדת ובסוף מגיעה לפה ורוצה לגור פה וגם לבנות. מינינו את ... שהיא קצינה ב-8200 לעמוד בראש העמותה הזאת, וכמובן יחד עם צוות שהיא בונה עכשיו, היא תעמוד בקשר יחד אתכם. כמובן גם בליווי שלי ושל שאר ... אז אנחנו כן מעוניינים לבחון פה את האופציה הזאת, כן מעוניינים לראות איך אנחנו מאפשרים לקצינים לעבור לפה, ולגור פה, זה בסוף ה-

גב' רונית ד. עייאש: רק לחידוד השאלה, כי המשפט האחרון שלך שאתה אומר אנחנו מוכנים לבחון את האופציה הזאת. הווה אומר זה לא החלטה שהתקבלה אצלכם.

דובר:

אנחנו אמ"ן-

גב' רונית ד. עייאש: לא, היה פה טיפה פער-

דובר:

לא, לא, לא, אנחנו בדיוק אין החלטה של הצבא לבוא לפה.

גב' עדי זנד:

אין החלטה?

דובר:

אין החלטה. אנחנו בחנו את המקום ראינו אותו, הקצינים היו פה, אנחנו מקימים עמותה, יהיו קצינים שיצטרפו לעמותה, שהם יודעים שאנחנו הולכים ללהבים, שאנחנו רוצים לראות רגע מספר

דגמים, דובי הזכיר את זה, ובסוף אנחנו כן רוצים לבוא לפה. ברגע שהעמותה הזאת קמה ו-.. תעמוד בראש העמותה הזאת יחד עם כל הקצינים, שבסוף ייקבעו על פי קריטריונים, שדרך אגב אנחנו נתנה אותם וגם נאשרר אותה אתכם, כי בסוף רגע זה איזה משהו שצריך לעשות אותו במשותף.

גב' רונית ד. עייאש: אתה יכול לתאר-

דובר: אני לא מכיר את התהליך עכשיו שזה אמור לעבור מעל הצבא.

עו"ד דב ויסגלס: אני אסביר.

גב' רונית ד. עייאש: רק לקבל איזה פרספקטיבה של לוחות זמנים, שנדע ש-8200 בחרו אותנו.

עו"ד דב ויסגלס: אז בואי אני אענה לך.

גב' רונית ד. עייאש: כי זה משנה את הפרספקטיבה-

מר שלומי שטרית: והאם רשות מינהל מקרקעי ישראל-

גב' עדי זנד: ובכמה יחידות מדובר?

מר שלומי שטרית: רוצים את כל המגרשים או 50% מהמגרשים.

דובר: ברגע שאנחנו נעשה את הכנס ביחידה, לכן היה חשוב לי לבוא לפה. ברגע שנעשה את הכנס ביחידה, ויתחילו להירשם הקצינים לפרויקט שנקרא להבים. דרך אגב יכול להיות שלא יירשם אף אחד, יכול להיות, גם זה מצב שקיים. אבל ברגע שיירשמו הקצינים, אנחנו נבין רגע ונדע לכמת אם מדובר ב-200-300 או ב-800.

מר שלומי שטרית: לא, כמה רשות מינהל מקרקעי ישראל אישרו לכם?

עו"ד דב ויסגלס: זה לא קשור.

גב' עדי זנד: זה לא קשור, זה לפי ביקוש. זה ביקוש.

עו"ד דב ויסגלס: סליחה, תקנות-

מר שלומי שטרית: כי הם אישרו רק 50%.

עו"ד דב ויסגלס: אבל סליחה, בוא תקשיב, לפי תקנה 25 זה נקרא לתקנות המכרזים פטור ממכרז, כתוב פטור ממכרז. חייל בצבא הגנה לישראל המעתיק מקום מגוריו ביוזמת הצבא. מכוח התקנה הזאת, שדרך אגב היא קיימת משנות ה-50, בנינו את צהלה ב-52, את נווה מגן ברמת השרון, בירושלים עשרות שכונות שנבנו, שיכון הצנחנים-

מר שלומי שטרית: אתם גם בניתם בעומר? ובמיתר?

עו"ד דב ויסגלס: אלה לא שכונות צבאיות.

גב' רונית ד. עייאש: זה שכונה צבאית מסוג אחר.

עו"ד דב ויסגלס: אני מסביר עוד הפעם, מה שאתה אומר זה נכון מאוד לגבי שכונת גילה. שכונת גילה על פי כללי הפטור ממכרז זה מכרז פומבי. היה פסק דין מאוד ידוע פרשת קעדן, שהקימו את העיר חריש ונרשם ג'נטלמן בשם קעדן, שאתם יודעים לפי השם-

מר שלומי שטרית: ואביטן גם, היה גם אביטן. באותו פסק דין.

גב' ברוריה אליעז: טוב, תן לשמוע.

עו"ד דב ויסגלס: האדון קעדן הוא ישראלי לכל דבר ועניין, והוא רק מאמין באלוהים אחרים, המינהל סירב לאשר את השתתפותו במכרז

בגלל שיוך דתי. עתר לבג"ץ ובג"ץ הודיע שהמכרזים של מינהל
מקרקעי ישראל פתוחים לכל, לשחורים, ללבנים, לקטנים,
לגדולים, ליהודים ולא יהודים. החרג היחידי שישנו אלה
הרחבות בקיבוצים, בגלל שהם בצורה של אגודה שיתופית,
והותירו לקיבוץ שהאגודה השיתופית תוכל לגבות דמי קבלה. אבל
בשכונות האלה... עומר, מיתר, כשיש הרחבה הם מוציאים מכרז,
ואז באים עשירים תל אביביים, בעיקר כאלה שיש להם עודפים
של כסף ואין מה לעשות איתו, זוכים במכרז ב-4, 5, 6 מגרשים,
מגישים בדרך כלל הצעות דרך מתווכים, בונים בית, משכירים
אותו, ואתה אפילו לא יודע מזה.

גב' רונית ד. עייאש: ... ההצהרה שלכם באמת-

עו"ד דב ויסגלס: אני רוצה בדיוק-

גב' רונית ד. עייאש: פשוט כדי באמת-

עו"ד דב ויסגלס: הבנתי, אבל תאמיני לי הבנתי-

גב' רונית ד. עייאש: בשמחה, בשמחה.

עו"ד דב ויסגלס: אני אגיד לך בדיוק. מה ש-..אומר כך: יש פה פירמידה. בבסיס
הפירמידה יש לנו 8200, ועל גבי 8200 יש את הקצינים. אז ככה,
אנחנו עומדים לקיים כנס לקצינים, אז אם 1,000 ירקעו ברגליים
ויתלהבו ויצרחו רוצים להבים, רוצים להבים, יוצאים לדרך. אם
כל ה-1,000 נוכחים יקומו ויסתובבו, אז העניין זה עובר שלא
הגיע אפילו לאוויר העולם. מתוך הנחה שהקצינים רוצים ובסיבוב
הקודם הם נרשמו במאות-

דובר: 600 נרשמו.

עו"ד דב ויסגלס: 600 נרשמו בתוך יומיים.

יש לזה באז מאוד גדול.

דובר:

עו"ד דב ויסגלס:

מתוך הנחה שהקצינים רוצים, היחידה מתארגנת. מה ש-... אמר, ואנחנו רוצים להיות מדויקים. הואיל ו-8200 זה לא אוטונומיה, ויש מעליה את הפיקוד ואת המטכ"ל, תהליך קבלת הפטור ממכרז בנוי ככה, הוא אומר חייל המעתיק את מקום מגוריו ביוזמת צבא הגנה, זאת אומרת לא חייל שמתחשק לו לעבור מתל אביב הנה, חייל שקיבל פקודה. ואז כדי שהמינהל ייתן את הפטור הזה, בעצם המינהל חייב לתת את הפטור הזה, אם יש פנייה של צה"ל, באישור שר הביטחון, זאת אומרת זה מגיע לדרגים העליונים ביותר. בדרך כלל הפנייה למינהל במקרה זה תהיה של ראש אמ"ן, ש... בעניין הזה מעדכן אותו, שר הביטחון צריך לאשר את הפנייה, ואז המינהל יכול להתווכח לעמוד על המקח חצי... אין לו שיקול דעת, אין לו שיקול דעת. אנחנו גם מעזים לחשוב שאם מדובר בנושא קריטי מבחינת הביטחון הלאומי, של 8200 הם גם לא ירצו להתווכח, אבל תשמעי הכול יכול להיות.

אני יכולה לשאול שאלה?

גב' ענת ברוייר:

גב' רונית ד. עייאש: כן בטח.

גב' ענת ברוייר:

נעים מאוד אני ענת ברוייר, אני גרה בשרונית, זה בעצם שכונה שיותר חדשה פה בלהבים, שהיא הולכת להיות די צמודה לשרונים, אותה שכונה שאתם מתעדים לבנות. שאלה ראשונה לגבי הרצון, דיברת על רצון מאוד של המון המון גורמים, וזה מבורך. אבל אנחנו גם צריכים שיהיה רצון של מי שמייצג אותנו בעצם את התושבים וזה ראש המועצה. האם היה פה בעצם תמיכה של ראש המועצה בצורה חד משמעית לתהליך הזה.

הוא יושב פה-

עו"ד דב ויסגלס:

זו שאלה ראשונה.

גב' ענת ברוייר:

עו"ד דב ויסגלס:

מה זאת אומרת?

גב' ענת ברוייר:

רגע. שאלה שנייה, בעצם לגבי השכונה שלנו מאוד מאוד לא בנויה בואו נגיד ככה, אתה מוזמן לעשות סיבוב בזמן אם אתה מעוניין-

עו"ד דב ויסגלס:

היינו שם. תאמיני לי היינו שם.

גב' ענת ברוייר:

מעולה. אז אנחנו בעצם תוהים איך הולכת להיבנות שכונה חדשה, בסדר גודל כזה, כשבעצם כל המגרשים הולכים להיות מופצים בבת אחת, זה לא משהו שהולך לקרות באיזה שהוא תהליך מסוים. ואנחנו בעצם מאוד מאוד סובלים, אני אומרת את זה חד וחלק מהרבה מאוד דברים, יש הרבה דברים טובים, אבל לאט לאט הקצב הוא מאוד מאוד איטי. אז אני רוצה בעצם להבין-

עו"ד דב ויסגלס:

אבל אני הסברתי, אני אעשה את זה עוד פעם. יש הבדל, את קנית את החלק שלך בשרונית במסגרת החלטות המינהל שנקראות בנה ביתך. המינהל מתכנן אזור, מגיע להסכם פיתוח עם המועצה, שהיא אחראית על כבישים, מדרכות, פיתוח זה נקרא עד גבול החלקה, ובעצם את קונה מגרש. ואת המגרש לפי הסכם הפיתוח עם המינהל אם את חייבת להתחיל בלסיים את הבנייה תוך 3 שנים תוך 5 שנים, כל אחד מתחיל בקצב שלו. אחר כך הולך למינהל מבקש אורכות בגלל שהחותנת וככה וככה, ולכן, אני פתחתי ואמרתי בזה, זה לוקח בדרך כלל 10, שנים רבות. הואיל ופה המעבר חייב להתבצע ביחס זמנים למעבר היחידה, הם עוברים לצורך, אנחנו הולכים על דבר לגמרי אחר. אנחנו הולכים על מעבר מרוכז, כמו שאמרתי לכן מקימים את העמותה. העמותה תפרסם מכרז בין חברות הביצוע הכי גדולות בארץ, בכל זאת כי מדובר ב-860 יחידות דיור, זה פרויקט בקנה מידה לאומי.

גב' ענת ברוייר:

זה אומר שכל ה-860 יחידות יהיה של 8200 ושל 81?

דוברת:

אם יהיה ביקוש, אם יהיה ביקוש.

- עו"ד דב ויסגלס:** אני חוזר ואומר-
- גב' ענת ברוייר:** תנו לי שנייה להבין, אני רוצה לשמוע מכבודו.
- עו"ד דב ויסגלס:** אז אני מסביר, ממי את-
- גב' ענת ברוייר:** ממך?
- עו"ד דב ויסגלס:** הא סליחה. עוד פעם אם יהיו 860 מועמדים, הם מקימים עמותה, העמותה לוקחת יועצים מקצועיים, אדריכל של המועצה יושב עם המהנדס שלכם, ... אמרתי תכנון שטחים, צרכים, בודק-
- גב' ענת ברוייר:** אני הבנתי.
- עו"ד דב ויסגלס:** העמותה מפרסמת-
- גב' ענת ברוייר:** מה קורה אם הדרישה היא X אחוזים, מה קורה לשאר? האם הם לא מוצעים?
- עו"ד דב ויסגלס:** תקשיבי, מכירת-
- גב' ענת ברוייר:** זה אני לא יודעת אם אתה יכול לענות לי, או יוסי ניסן צריך לענות לי.
- עו"ד דב ויסגלס:** אבל אני מסביר עוד הפעם, אם יתברר שרק 200 קצינים רוצים, ... יחליט אם בכלל נכנסים לזה או לא. בשביל-
- גב' ענת ברוייר:** ואז מה קורה? איפה אנחנו-
- דובר:** היא רוצה לדעת מה קורה עם ה-600 הנוספים.

עו"ד דב ויסגלס: אז אני אסביר, אם 200 קצינים יירשמו אנחנו נצלצל אליכם, ונגיד חברים תודה על הבנה-

גב' רונית ד. עייאש: הם כבר... מגרשים.

עו"ד דב ויסגלס: ואז-

גב' עדי זנד: המגרשים כבר בחוץ.

גב' רונית ד. עייאש: העיתוי פה הוא הקריטי, זאת אומרת, בגלל זה אני שואלת הטיימינג שלכם להחזיר יש היענות ל-700 או היענות ל-200, מתי הטיימינג הזה ייעשה.

עו"ד דב ויסגלס: רגע, אז אני מעז ו-....-

גב' רונית ד. עייאש: יש פה לוחות זמנים.

עו"ד דב ויסגלס: ... יתקן אותי, אני מעז שתוך חודשיים עד שלושה לכל המאוחר, נוכל לבוא ולומר יש החלטה של הצבא, יש פנייה של הצבא לרמ"י לקבל את הפטור ממכרז. אלא אם העניין ימות עוד קודם. אמרתי לך יש פה פירמידה, אנחנו עולים במדרגות, קודם כל היחידה, היחידה מביעה רצון, הולכים אז לראש אמ"ן. ראש אמ"ן פונה לשר הביטחון, שר הביטחון מאשר לו. אני רוצה להיות מאוד ברור-

דובר: צריך גם לראות מתי יהיה שר ביטחון.

גב' רונית ד. עייאש: כן, זה ברור.

עו"ד דב ויסגלס: כיוון שזו מדינת ישראל.

דובר: כשאתה אומר 3 חודשים-

עו"ד דב ויסגלס: לא, לא, זה לא צריך לקחת יותר מ-3 חודשים. משום ששר-

מר שלומי שטרית: זה מה...

גב' ענת ברוייר: אני עדיין מנסה להבין האם יש פה גם, אתה מציין פה גורמים מאוד חשובים שצריכים להביע את תמיכתם, אבל צריך קודם כל לתמוך מהבית. יש תמיכה מהבית לתהליך הזה?

מר יוסף ניסן: אני אענה לך-

דוברת: השאלה האם שכונת שרונים היא עובדה מוגמרת, תהיה שכונה?

מר יוסף ניסן: לא, ממש לא. ממש לא. כרגע שיש הליך.

מר שרגא קמין: ... חד משמעית כשהמילה לא רוצה להקים שכונה הגיש התנגדויות, נעמוד על הראש-

עו"ד דב ויסגלס: חברים, בחיי אתם תחליטו מה שתחליטו, בכלל אני אומר לכם את זה מניסיון של עשרות שנים. מה שמך סליחה?

מר שרגא קמין: שרגא.

עו"ד דב ויסגלס: תקשיבו לשרגא, כשהמינהל רוצה להקים שכונה או דבר אחר, אפשר להתנגד אפשר למשוך את זה, אפשר למתוח את זה, זה קם. זה בסוף קם. זה שיקולים של תכנון לאומי, אצלם בראש ובראשונה זה הכסף. הם מוציאים מכרזים, הם עושים הון עתק על הדברים האלה. וכדי שהתנגדות תצליח, הנימוקים צריכים להיות הכי כבדי משקל שישנם, אם זה נושאים קשים של איכות סביבה. לא תחבורה, תחבורה זה דבר שניתן לסידור, לא שום דבר, אלא אם באים ומראים, קשה לי לתת דוגמאות. אני לא זוכר-

מר שלומי שטרית: אם ראש מועצה לא רוצה.

עו"ד דב ויסגלס: ראש מועצה הוא השחקן הכי לא חשוב בנושא של תכנון. מה זאת אומרת-

מר שלומי שטרית: הוא יכול לשווק, המינהל יכול לשווק את המגרשים-

(מדברים יחד)

עו"ד דב ויסגלס: השיווק של המגרשים הוא הליך שלא קשור בכלל למועצה. השיווק של המגרשים הוא בידי המינהל. מה כן מועצה יכולה לעשות אם היא מתנגדת? היא יכולה להתחיל למרר את החיים של רוכשי המגרשים, זה כן. נניח הלכת למכרז, סליחה לא דוגמא, אבל אתה גנב גרוטאות מקומי עם הרבה כסף וזכית במכרז, והמועצה לא אוהבת אותך, בגלל שאתה כזה. היא תתחיל להוציא לך את הנשמה. ישלחו מודד, יגידו שאתה על קו בניין לא קו בניין, את דודי השמש תשים פה, אבל זהו. המועצה היא לא הבעלים של השטח, אתה צריך להבין. הבעלים של כל להבים הוא מינהל מקרקעי ישראל. אלה שרכשו חכרו מהמינהל יש לו חכירה, והשטחים שהם עדיין לא חכורים, המינהל משיקולים שלו יודע... המינהל כמו כל גוף במדינת ישראל כפוף להחלטות של ועדת תכנון. במקרה נדמה לי שאתם גם ועדת התכנון-

מר שלומי שטרית: עצמאית.

עו"ד דב ויסגלס: עצמאית, אבל אף ועדת תכנון לא יכולה להגיד אנחנו לא מאשרים שכונה, בגלל שאנחנו רוצים להישאר קטנים.

מר שלומי שטרית: לא.

גב' אורלי פניה: יש לי שאלה, בונים שכונה, צריך לדאוג גם לפיתוח תשתיות-

עו"ד דב ויסגלס: ודאי.

גב' אורלי פניה: להגדלה של התשתיות. מי תומך בזה? האם זה אחריות של המועצה בלבד, או שיש תמיכה של המינהל-

עו"ד דב ויסגלס: רמ"י, רמ"י.

מר שלומי שטרית: ... מתנגד בכלל ליציאות נוספות-

גב' אורלי פניה: אני רוצה לשמוע...

עו"ד דב ויסגלס: גבירתי זה כמו בכל בנייה, ואם המינהל, נניח 8200 תחליט לא לבוא, אתם תתנגדו בסדר. נניח ההתנגדויות לא תתקבלנה. המינהל יוציא 860 מכרזים ויבואו לשכונות. יש מערכות הסכמים מאוד מוכרות בין הרשות המקומית לבין המינהל.

דוברת: זה שטח של המינהל, לא של המועצה.

מר יוסף ניסן: אני רוצה רגע לענות לענת, ענת שאלת שאלה לגבי העמדה של המועצה. עמדת המועצה תיקבע בשלב ההתנגדויות. נדון בכל הנושא של ההתנגדויות, והוועדה מליאה תקבל החלטה מה עושים. זה לא החלטה שהיא רק שלי, בסדר?

עו"ד דב ויסגלס: אבל אני רוצה לענות לסיים את התמונה. כמו בכל תהליך של בניית שכונה, הרשות המקומית יחד עם המינהל מבצעות את כל הפיתוח מה שנקרא עד גבול המגרש, עד גבול המגרש. שזה תקשורת וביוב וכבישים ומדרכות. פיתוח פנימי בתוך המגרש זה כבר כמובן... אבל בדיוק כמו בבית שאת גרה, אותו דבר בדיוק.

גב' אורלי פניה: עד גבול המגרש. אבל פיתוח תשתיות נוספות, כתוצאה מהרחבת היישוב-

עו"ד דב ויסגלס: ודאי.

גב' ענת ברוייר: אתה יודע כמה זמן לוקח לצאת מלהבים היום? מהיישוב? באמת

אנחנו צריכים להבין, בעלי הוא אקס 8200 זו אוכלוסייה באמת, אני לא יכולה להעיד על בעלי כמובן, אבל באמת אנשים מאוד מאוד טובים ואיכותיים, זה אין ספק. אבל אנחנו צריכים בסופו של דבר להבין איך המהלך הזה לא פוגע בנו באיכות החיים.

מר יוסף ניסן:

ענת המחלף שבונים כאן מתחשב כבר בשכונת שרונים אגב, כשתכננו את המחלף הזה. אבל זה לא כרגע האישיו. מה שרציתי לומר לך שברגע שאני מביע עמדה, יכול להיות שאני לא יכול לשבת בוועדה. אז בגלל זה אני נמנע כרגע להתבטא בפומבי.

עו"ד דב ויסגלס:

ענת, בעיית התחבורה תהיה קיימת, ואם ב-860 יהיו הקצינים של 8200 ... אם יהיה שם ערב רב מכל הארץ, הבעיה הזאת קיימת. לכן אם יש נימוק תקף של בעיית התחבורה, צריך לפתור את בעיית התחבורה, לעשות עוד מחלף-

מר שלומי שטרית:

ראשית משרד התחבורה מתנגד ליציאה נוספת, אתה יודע, זה כבר יש לנו בעיה.

עו"ד דב ויסגלס:

אני לא יכול-

מר יוסף ניסן:

מירב כן.

מר שרגא קמין:

... אני גר בשכונה הוותיקה 35 שנה, ביום שהגעת התחילו הפקקים, אני יכול לטעון את אותו דבר.

גב' ענת ברוייר:

בכלל שרונית.

מר שרגא קמין:

שרונית ולפני כן, איך שקוראים לה. אני באתי ליישוב של 600 איש. יש היום פה 1,700 בתי אב.

גב' ענת ברוייר:

אני מסכימה איתך.

מר שרגא קמין:

את חלק מהפגיעה...

גב' ענת ברוייר: אתה לא רוצה באמת לשמוע מה דעתי, על התנהלות של שרונית, זה לא המקום.

פרופ' מתי ליפשיץ: זה לא עניינם של 8200.

גב' ענת ברוייר: לא, דנים בשרונית...

פרופ' מתי ליפשיץ: ענת תרשי לי לקטוע אותך.

גב' ענת ברוייר: רגע, אבל אתה קוטע את דבריי, האיש פנה אליי ואני רוצה רק שנייה לענות ברשותך. אם אנחנו חיים בסיטואציה הזאת, שכמו שאתה אומר שאני בעצם פגעתי באיכות חיים שלך, באיזה שהוא מקום איכות החיים גם שלי נפגעה... של רוב תושבי שרונית.

מר שרגא קמין: גם שלי.

גב' ענת ברוייר: בסדר? אבל אתה צריך להבין שאם אנחנו מרגישים שלא מצליחים בעצם לתפוס ולהתאפס ולהתעשת על הסיפור הזה של שרונית, איך זה יעזור-

מר שרגא קמין: אני אסביר לך-

פרופ' מתי ליפשיץ: רגע שרגא תן לי-

מר יוסף ניסן: זו שכונה אחרת לגמרי, זה סיפור אחר לגמרי.

פרופ' מתי ליפשיץ: ענת, זה לא עניינם של החברה מ-8200 הסוגיה הזו מה קורה בשרונית, זה עניינה של המועצה האם כן או לא מבחינת ראיית המועצה לאשר או להביע עמדה לאשר או לא לאשר מבחינת המועצה את שרונים. לא עניינם של החברה האלה פה על הבעיות שיש לנו בשרונית.

מר שלומי שטרית: מרבית התושבים מתנגדים לשכונה.

(מדברים יחד)

גב' מירב: ... אני מבקשת לדבר.

פרופ' מתי ליפשיץ: רק תני לי לגמור את המשפט.

גב' מירב: אבל אתם מתווכחים וניתנה לי פה זכות דיבור.

פרופ' מתי ליפשיץ: תני לי להגיע לנקודה.

(מדברים יחד)

פרופ' מתי ליפשיץ: אני יכול לגמור את דבריי? ענת, הסוגיות שאת מעלה הם חשובות, הם נכונות. אני יכול לבקש רגע לכבד את... מה שאת מעלה זה חשוב, זה חשוב מאוד למועצה. זה יהיה בדיונים האם המועצה תומכת או לא תומכת. זה לא מעניינם של החברה המכובדים האלה פה מה קורה בשרונית, זה עניינה של יו"ר המועצה, של המועצה. לכן לא צריך להפנות אליהם את הבעיות של שרונית.

גב' ענת ברוייר: אבל גם מי שיבוא לגור פה, צריך להבין מה המצב.

עו"ד דב ויסגלס: אבל אתם לא יוצאי דופן לא לטובה לא לרעה. אני מודיע בשם האומה, אם אין פתרון לבעיית התחבורה, אם יועץ התחבורה של הוועדה המחוזית לתכנון ובנייה דרום יחליט שאין פה יציאה מספקת, או שהיציאה לא בטיחותית, הוא לא מאשר את התוכנית. מה קרה? אני הגעתי לרמת השרון, אני מתבייש להגיד, לפני 50 שנה, כשהייתי בן 5, הגזמתי. היינו 27,000 איש, אנחנו היום קרוב נושקים ל-90,000. את חושבת שאני לא אהבתי את התופים ואת הפרדסים ואת הירוק? אהבתי, מה לעשות?

גב' ענת ברוייר: לא, אל תבין אותי לא נכון, אנחנו בעד... בנגב-

עו"ד דב ויסגלס: לא, אני מסביר לך-

גב' ענת ברוייר: ועם אנשים כאלה איכותיים, אבל צריך לעשות את זה חכם.

עו"ד דב ויסגלס: אבל אף אחד לא יעשה את זה לא חכם.

גב' ענת ברוייר: ... את שרונית. בואו נראה..., זה עניין-

מר יוסף ניסן: מירב כן.

גב' מירב: אני לא רוצה להתווכח ולהרים את הקול כדי שתשמעו אותי, אז אני מאוד מבקשת באמת, ישבנו בשקט והוזמנו לכאן, אגב בעקבות הזמנה של חברי מועצה, אז בוודאי שאני פה כדי לדבר לא רק לשמוע. גם אני תושבת בשרונית, ואני מבינה בין השורות ומצוין. אם המינהל יחליט כי הצבא החליט שהוא נותן פקודה לחייל להגיע, אז אתם תגיעו גם אם נרצה או לא נרצה. אנחנו רוצים לדעת-

עו"ד דב ויסגלס: אם תרצו, רק אם תרצו.

גב' מירב: בסדר, אני גם הייתי בצבא, אני יודעת מה זה פקודות עבור, הכול בסדר.

עו"ד דב ויסגלס: מירב, רק אם תרצו, אנחנו לא נבוא לפה בכוח.

גב' מירב: בסדר, אז אנחנו תכף נדבר על רק אם נרצה. אבל אנחנו קודם כל רוצים להבין את לוחות הזמנים שלכם, מתי אחד אתם מקבלים החלטה סופית שאתם 8200 מעוניינים בנו. שנייה רגע-

עו"ד דב ויסגלס: אבל עניתי לך, אמרתי לך-

גב' מירב: לא, לא, לוחות זמנים.

עו"ד דב ויסגלס: אז אני עונה על לוחות זמנים.

גב' מירב: 3 חודשים וכן ויהיו 200 או 860-

עו"ד דב ויסגלס: אבל אני עונה לך-

גב' מירב: אנחנו רוצים לדעת...

עו"ד דב ויסגלס: אז אני עונה לך עכשיו. 8200 רוצה בכם שנתיים, גמרנו? שתיים-

גב' מירב: מה זה שנתיים? רוצה שנתיים.

עו"ד דב ויסגלס: רצתה בכם כבר שנתיים. שתיים-

מר יוסף ניסן: ו-600 נרשמו אז.

עו"ד דב ויסגלס: ו-600 נרשמו אז.

גב' מירב: אבל נכון לעכשיו מה המצב?

עו"ד דב ויסגלס: עכשיו, ברגע שאתם מודיעים לנו שאם אנחנו באים להתנגדויות יורדות, מפני שההתנגדויות שלכם, אני לא יודע מה יש בהם, אבל הן יכולות לתקוע את התוכניות-

גב' מירב: אבל אתה אומר שרמ"י גם יכולים לא לספור את ההתנגדויות שלנו, אז מה זה רלוונטי?

עו"ד דב ויסגלס: תראי, קודם כל לא רמ"י דנה בהתנגדות, דנה בזה ועדת תכנון. ועדת תכנון עם 800 התנגדויות, היא תדחה אותם בעוד 5 שנים. עד אז 8200 מזמן תהיה במיתר שמנדנדת לנו או באיך זה נקרא, כרמים שיושבים שם כל היום, אנחנו פטריוטים של המקום הזה, אבל אמרתי לכם ב-2026, טוב ... אז יהיה אלוף הפיקוד, אבל מי

שיחליף אותו צריך לקום בבוקר ולנסוע 10 דקות לבסיס, אנחנו לא יכולים לשחק עם זה. לכן, אני חוזר ואומר 8200 רוצה, אבל כיוון ש-8200 לא אדון לעצמה, כל התהליכים הנוספים, איסוף הקצינים, הקמת העמותה, זה הכול דבר שייגמר בתוך שבועות ספורים. אני לא יכול לדעת כמה זמן ייקח האישור, אני מניח ששר הביטחון... פוליטית, אבל זה לא צריך לקחת יותר מאשר 3 חודשים.

גב' מירב: אוקיי, עכשיו עוד משפט אחד, אתם מדברים 860 או חלק מתוכם, תלוי לפי הביקושים שאתם תענו בכנס.

עו"ד דב ויסגלס: כן.

גב' מירב: אנחנו כבר בשכונת שרונית עם 680 מגרשים, אני יודעת שיש פה אנשים שזה לא מעניין אותם שרונית, ובכל זאת אנחנו כאן. לפי איך שאתה מתאר, בגלל שאתם הולכים לבנות את זה בעצמכם על ידי-

עו"ד דב ויסגלס: לא. במרוכז.

גב' מירב: מכרז סגור שהוא יהיה... יהיו 5 דגמים, הכול ירוץ מהר, אנחנו יודעים מה זה שכונה צבאית. ייצא שאתם שכונה הכי חדשה תהיה מוכנה עוד לפני ששכונת שרונית מוכנה.

עו"ד דב ויסגלס: מה אני אשם?

גב' מירב: מה זה מה אני אשם?

עו"ד דב ויסגלס: מה אני אשם? את רוצה אני מוכן לבנות תשתית.

מר שרגא קמין: ואם לא שרוניים?

גב' מירב: לא, לא, כי אם זה יוצא לשיווק פרטי, שאני אגב לא מתה

על זה, ברור שעדיף ש-8200 יגיעו, אבל לא סביר על הדעת כמועצה כרמ"י כמדינה. לא סביר על הדעת שתהיה פה שכונה שכבר 680 איש שגרים שבונים-

עו"ד דב ויסגלס: מירב אז מה את מציעה?

גב' מירב: אנחנו נשאר מאחור ואתם תרוצו קדימה.

עו"ד דב ויסגלס: אז מה את רוצה?

גב' מירב: מה זאת אומרת יש פה מועצה.

עו"ד דב ויסגלס: שהמועצה-

גב' מירב: זה צריך להיות חלק מההתניה.

עו"ד דב ויסגלס: אבל מה את רוצה מ-8200?

גב' מירב: אני לא רוצה מ-8200.

עו"ד דב ויסגלס: תבקשי את זה מיוסי.

גב' מירב: לא, לא, לא, אולי אני לא הבהרתי את עצמי, אני לא

מתכוונת שאתה באופן אישי-

עו"ד דב ויסגלס: טוב, אני לא יכול לפתור את הבעיות הפנימיות-

גב' מירב: תיתן לי תשובה, אני רוצה שהמליאה תשמע את התשובה.

פרופ' מתי ליפשיץ: הוא לא יכול לתת פתרונות.

עו"ד דב ויסגלס: אני לא יכול-

פרופ' מתי ליפשיץ: תבקשי מהמועצה את הפתרון.

גב' מירב: אני באתי לדבר בישיבת המועצה, לא אצל 8200.

פרופ' מתי ליפשיץ: מה את מבקשת מ-8200?

גב' מירב: אני מדברת למועצה לא ל-8200.

עו"ד דב ויסגלס: תקשיבי מירב-

פרופ' מתי ליפשיץ: זה לא שאלות ל-8200.

גב' מירב: אני לא שואלת את 8200.

עו"ד דב ויסגלס: זה שאלות באמת ביניכם.

גב' מירב: אני רוצה לקשור בין שרונית לשרונים.

עו"ד דב ויסגלס: את לא יכולה לקחת את 8200 בת ערובה לצורך השלמת-

גב' מירב: זה אותו יישוב אבל.

עו"ד דב ויסגלס: שרונית. זה לא נוגע אלינו. אנחנו נעשה את זה יותר מהר בגלל שאנחנו צבא, מה לעשות. צבא לא בונה, אבל לצבא יש יכולות ארגוניות יותר טובות מאשר ל-680 איש-

גב' מירב: השכונה לא מסתכמת בבית שאתם תבנו, זה בבתי ספר, ובגנים-

עו"ד דב ויסגלס: זה הכול ייעשה במרוכז תוך תקופה שתוגדר עם חברת הביצוע. כלומר חברת הביצוע שתזכה במכרז בעניין הזה בתנאים החוזיים אומרים לה, אתם מציעים לאנשים 5 טיפוסים בתיים, אנשים צריכים לבחור את הבית בתקופה מסוימת, אתם מתחייבים לבצע אותו תוך תקופה מסוימת. יש מה שנקרא סילבוס של שינויים,

אנחנו לא נרשה לבנות שם כל מיני זה, כל אחד בוחר את השינויים. ותוך כמה זמן אתם עושים שטחי ציבור, ספריות, מתנ"ס, בתי קפה, כמו שמקובל בכל שכונה, רק בהבדל אחד כיוון שיש לנו דד ליין שזה 2026, זה צריך להיות מאוכלס, הקצינים לא יבואו בלי גני ילדים. מדובר באנשים צעירים יחסית, זו לא הולכת להיות שכונת גמלאים. בלי תשתיות כמו בתי ספר, מרפאות, כל מה שיש בשכונה.

גב' מירב: של השכונה או של היישוב.

עו"ד קובי נודלמן: של היישוב.

גב' מירב: אז זה מה שאני רוצה לחבר את שרונת לשרונים.

עו"ד דב ויסגלס: אני לא יושב עכשיו-

גב' מירב: זה מה שאני רוצה.

(מדברים יחד)

גב' מירב: אני לא נגד אני בעד, אני רוצה להרוויח לא להפסיד.

עו"ד דב ויסגלס: אנחנו לא יושבים עכשיו-

מר יוסף ניסן: ההערה במקום היא תישקל.

גב' מירב: אוקיי, תודה רבה. זה מה שרציתי לשמוע את המועצה.

עו"ד דב ויסגלס: מירב, רק לסיום אנחנו לא יושבים לתכנן עכשיו את השכונה, אבל כדי לקחת בחשבון את הצרכים שלכם של הוותיקים, סוכם על ועדת היגוי משותפת שהיא מתכננת יחד עם מהנדס המועצה-

מר יוסף ניסן: ומתכללת.

עו"ד דב ויסגלס: ומתכללת, באופן שאם בצד ימין חסר ספרייה, נגדיל את הספרייה אצלנו-

גב' מירב: אוקיי, זה מה שאני רוצה לשמוע.

עו"ד דב ויסגלס: ואם יגידו לנו יש 4 מקוואות בחלק הוותיק, לא יהיה מקווה אצלנו, או כל מה שצריך, ברור שיהיה פה סנכרון מלא.

גב' מירב: תודה רבה, זה מה שרציתי-

פרופ' עפר לוי: זה אותו יישוב, לא יישוב נפרד.

עו"ד דב ויסגלס: נו ודאי. נו מה השאלה.

גב' הילה בן שטרית: לי יש שאלה דווקא ל-8200 ספציפית.

מר יוסף ניסן: תציגי את עצמך.

גב' הילה בן שטרית: קוראים לי הילה בן שטרית, אני תושבת היישוב פה מזה שנתיים, יש לי היכרות מקרוב דווקא עם הנושא של פרויקטים צבאיים. כי אני ובעלי נרשמו לכמה מהם. וממה שאני יודעת כל הנושא הזה של עמותות צבאיות שקונות מגרשים מציעות דגמים, ואז כולם עטים עליהם, ובדרך כלל עטים עליהם בגלל הפוטנציאל של הרווח הכלכלי. זאת אומרת אנשים באים, וראיתי את זה קורה בכרמית וראיתי את זה קורה בעומר, וראיתי את זה קורה בבאר שבע-

מר שלומי שטרית: בדיוק.

גב' הילה בן שטרית: אנשים באים קונים את הבתים, אתם מציבים עליהם כל מיני מגבלות אי אפשר למכור 5 שנים, אי אפשר להשכיר, אי אפשר זה, הם מוצאים את הדרך מעקף, ברגע שאפשר לעשות מכירה, זה נמכר למרבה במחיר, ואנחנו לא תקועים פה עם תושבים, עם

אזרחים של 8200 איכותיים ככול שיהיו, אלא עם כל המרבה במחיר. אז השאלה הראשונה שלי היא, איך אתם מתכוונים לעשות חסמים, כי החסמים שעד עכשיו הוקצו בפרויקטים צבאיים לא עבדו. מניסיון אני יודעת שכל מי שאנחנו מכירים מהמערכת הצבאית, רכש בכרמית השכיר את זה תקופה מסוימת, מכר למרבה במחיר-

דובר:

מבחינה חוקית אין-

גב' הילה בן שטרית: ואף אנשי צבא לא עברו לפה, ותראו גם את העובדה של מה שקרה עם עיר הבה"דים, שהייתה איזה שהיא ציפייה שאנשים איכותיים מהמרכז יעברו לדרום, בפועל הם נוסעים ברכבות, המשפחות נשארו במרכז, המשפחות, ואני אומרת את זה בתור אישה שעברה הרבה מקומות בעקבות תפקידים צבאיים, המשפחות רוצות את הבסיס, את המוכר, והבעל יכול לטייל איפה שהוא רוצה ובסוף לחזור...

עו"ד דב ויסגלס: אז אני אענה לך, ראשית המתודולוגיה שלנו היא שנעזוב כמו שאת אומרת. לא הצבא קונה את המגרשים, כל אחד מהקצינים, אחרי שקיבלנו פטור ממכרז הולך למינהל-

גב' הילה בן שטרית: זה גם מה שהיה בפרויקטים הקודמים, אני חייבת לומר.

עו"ד דב ויסגלס: באיזה פרויקטים קודמים? פה?

גב' הילה בן שטרית: בכרמית לדוגמא.

מר שלומי שטרית: בעומר, במיתר.

גב' הילה בן שטרית: כל אחד קנה את המגרש.

עו"ד דב ויסגלס: אני אסביר לך משהו, כל הפרויקטים הקודמים שאת מדברת בוצעו על ידי גוף שנקרא מינהלת המגורים של צה"ל, שהוא עובד

עם כל צה"ל. הנרשמים זה יכול להיות בלי שאני חלילה מזלזל
באף אחד, זה יכול להיות אחד מפה, אחד משם, זה אנשים...
אנחנו זה לגמרי דבר אחר. אנחנו יחידה אחת.

דובר: הרעיון הוא ליצור פה אקו סיסטם, זה בסוף הפיצוח-

גב' הילה בן שטרית: מה זה אומר?

עו"ד דב ויסגלס: היחידה לא תאפשר לאף קצין שאין לו-

מר יוסף ניסן: בתקנון של העמותה.

עו"ד דב ויסגלס: ודאי.

מר יוסף ניסן: תקנון העמותה.

עו"ד דב ויסגלס: שאין לו יתרת שירות לפחות של, לא יודע 5-10 שנים.

דוברת: 10 שנים.

גב' הילה בן שטרית: בסדר, אבל הוא קונה את הבית-

עו"ד דב ויסגלס: הוא לא יכול-

(מדברים יחד)

עו"ד דב ויסגלס: אבל הוא לא יכול בגלל שאנחנו מחייבים אותו לגור פה. הבסיס
שלו הוא פה.

גב' הילה בן שטרית: אתה יכול לחייב אותו-

עו"ד דב ויסגלס: ודאי. מה זאת אומרת? זה חלק.

(מדברים יחד)

עו"ד דב ויסגלס:

להבדיל מאנשי קבע אחרים שהיום הוא משרת בבאר שבע, מחר מעבירים אותו... ומחרתיים לרמת הגולן, זה אנשי יחידה ספציפית שמשרתים במקום מסוים וצמודים אליו. היחידה לא מעבירה אותם, הם נשארים פה. כל האינטרס של היחידה שהם יגורו 10 דקות מהבסיס, גם בשביל חירום ולא רק בשביל חירום. הם יהיו מחויבים בזה לפי תנאי העמותה, אנחנו נבדוק משפטית איזה סנקציה יש לנו, זה קצין שמפר פקודה זה לא-

דובר:

יש פה עוד עניין, דרך אגב פרויקטים קודמים בסוף אמ"ן עובר לפה. המעבר של האנשים בסוף יהיה בתוך המתחם הזה של אמ"ן, אם בתוך 8200 בתוך... 8200 בנויה מ-11-10 מרכזים שונים שאנשים עוברים ביניהם, אבל כל המרכזים מגיעים לפה. אם רוצים לעבור עכשיו ליחידה אחרת, יחידה טכנולוגית הנוספת זה בסוף 81 שהיא גם יושבת פה, ואם רוצים לצאת רגע מאמ"ן, מה שלא קורה כל כך, ואני הולך נניח על תקשוב, יושבים גם כן פה בבאר שבע, ולכן-

גב' הילה בן שטרית: אבל אני עדיין לא קיבלתי מענה מה תהיה המוטיבציה שלהם לא לקנות את הבתים האלה בשביל רווח כלכלי. אני-

דובר:

הכול יהיה תלוי באמנה שנעשה איתם.

עו"ד דב ויסגלס:

אבל אני מסביר לך עוד פעם-

דובר:

אם הם ירצו לעשות...

עו"ד דב ויסגלס:

הוא מתחייב, אנחנו נעמיד אותו לדין-

גב' הילה בן שטרית: זו הייתה השאלה שלי, הסנקציה שלכם תהיה שאתם באמת-

עו"ד דב ויסגלס:

מה זה הפרת פקודה-

גב' הילה בן שטרית: ... שאותו בן אדם יגור בבית-

עו"ד דב ויסגלס: האיש הזה שלא יגור בבית, רימה את מפקדיו. משום שהתנאי להצטרף לעמותה, התנאי לקבל את האישור למינהל, איך קוראים לך סליחה?

גב' הילה בן שטרית: הילה.

עו"ד דב ויסגלס: נא לתת להילה פטור, הוא מקבל את זה בתנאי שהוא מתחייב לגור פה 5 שנים או 10 שנים. אם אחר כך מתברר לנו שהוא לא עשה את זה, הוא רימה אותנו, יש לזה משמעויות פליליות, זה לא משחק חופשי, זה לא כמו מינהלת המגורים הצה"לית הכללית, שעושה שכונה לחיילים, אחר כך כל אחד הולך לאן שהוא רוצה. אנחנו נותנים לו את היתרון הזה של לגור בלהבים, אני לא מדבר על היתרון הכלכלי, אבל היתרון לגור בלהבים, משום שהוא התחייב לבוא, הוא מתחייב לגור 5 דקות מהבסיס. תקשיבי, יש לזה משמעויות מבצעיות גדולות, היחידה הזאת של 8200 בזה הרגע אם את תראי את ... הולך הצידה מקבל טלפון, הוא קורא ל-2,000 איש לבסיס ברגע, אני לא צריך להגיד לך מה היחידה הזאת עושה. כל המאמץ האדיר הזה שאנחנו עושים, זה לא לאפשר להם לגור בתל אביב, ואם אומרים לו תגיע מיד כי יש חירום, אז הוא אומר אני צריך להזמין כרטיסים ברכבת עכשיו, אשתי תיקח אותי לרכבת. אנחנו לא עושים להם טובה. תבינו זה מה שהוא מדבר ... כשהוא אומר את האקו סיסטם, זאת היחידה הכי רגישה בצה"ל, אני לא צריך להגיד לכם, אתם מכירים את זה.

גב' ענת ברוייר: אפשר לראות את המסמך הזה? ... להבין-

דובר: אנחנו מגבשים את זה עכשיו, זה גם יגיע אליכם.

עו"ד דב ויסגלס: אנחנו מגבשים את זה, את תראי את הכול.

גב' ענת ברוייר: זה אומר שהוא יהיה... לחיות בבית הזה עד סוף השירות הצבאי שלו-

מר שלומי שטרית: לא, לא, הוא לא יכול לעשות את זה.

עו"ד דב ויסגלס: התשובה היא כן, למה אתה אומר לא? מאיפה אתה יודע שלא?

מר שלומי שטרית: ככה, כי הוא רוצה לעבור מחר דירה-

פרופ' עפר לוי: הוא יודע הכול.

מר שלומי שטרית: הוא לא יעבור דירה? מה הוא יעשה בבית? הוא ישכיר אותו.

(מדברים יחד)

עו"ד דב ויסגלס: יש לנו כוח על קצין כל עוד הוא משרת בצבא. כשהוא גמר את השירות שלו, הוא לא חייב לנו כלום זה שלו, הוא יכול לעבור לאן שהוא רוצה כמו כל אחד מכם.

גב' ברוריה אליעז: זה ברור, זה ברור.

עו"ד דב ויסגלס: כיוון שב-8200 להבדיל מיחידות האחרות, ההשקעה בקצינים היא עצומה במונחים של הון אנושי וכסף, גם טווחי השירות הם ארוכים מאוד באופן יחסי, כך שמדובר על שנים שהוא יצטרך לגור בו כל עוד הוא משרת. מניסיוני אם הוא חי פה 5 או 10 שנים, הילדים גדלו הוא מרוצה, אין לו שום סיבה לחזור לתל אביב, אנשים באים מתל אביב הנה. אם הוא ירצה לחזור לתל אביב, שיחזור לתל אביב. שלישית, אבל כשאתם באים להתלבט זה תמיד כמו כל דבר בחיים זה מול האלטרנטיבה. נניח אתם לא רוצים את 8200, אני יכול להבין.

דוברת: לא, לא, לא.

עו"ד דב ויסגלס:

לא, אני אומר לצורך השיחה בהנחה שאתם לא רוצים, אתם לא רוצים שכונה נוספת, אני יכול להבין. אם אתם לא רוצים שכונה נוספת וזה לגיטימי, כמו שאני לא רציתי אחד נוסף ברמת השרון מעבר ל-27,000, וההתנגדות הצליחה נהדר. אבל אם היא לא תצליח ו-8200 לא יהיו, אשר יגורתם יבוא לכם-

גב' עדי זנד:

זה ברור לנו.

עו"ד דב ויסגלס:

big time. אף אחד לא יגור פה, ואלה שכן יבואו לגור, לא תרצו לפגוש אותם בלילה.

גב' ענת ברוייר:

יש יישובים כגון עומר שראש המועצה לא מאפשר לשחרר מאות יחידות דיור בבת אחת. עושים את זה בשלבים, קצת פה, 20-30 יחידות דיור, זה לא הדיון, הדיון כאן באמת זה לא קשור אליך, אבל גם לבוא ולהגיד את ההצהרה הזאת זה גם לא נכון-

עו"ד דב ויסגלס:

ענת תעשי לי טובה, בואי השיווק של המגרשים הוא לא בידי המועצה, הוא בידי המינהל. נכון שבמסגרת היחסים של מועצה עם מינהל כשאין 8200, אלא שזה שיווק חופשי לציבור, באים למינהל לפני שנותנים את המודעות האלה, 860 מגרשים קחו בחשבון שלנו זה קשה, והמינהל מתחשב ונניח משחרר 100 מגרשים לשנה, אבל זה לא פותר לך את הבעיה. אני אגיד לכם למה זה גורם, כשהוא משחרר רק 100 מגרשים לשנה, הבנייה של השכונה החדשה היא 20 שנה, אין לך שום שליטה מי מגיע לשם-

גב' ענת ברוייר:

אני גרה בשכונה ששחררו בה כמה מאות יחידות דיור, אני יודעת בדיוק מה זה עושה.

עו"ד דב ויסגלס:

נו בקשה, אז את יודעת יותר טוב.

גב' ענת ברוייר:

זה לא טוב, לא בקטע טוב.

עו"ד דב ויסגלס: אז יהיה לך אותו דבר. מה שאנחנו מציעים לכם את זה בקטע מאוד טוב.

גב' הילה בן שטרית: יש לי שאלה... לדברים שאמרת, הולכת להיות אסיפה כזו של 8200 יחידות אמ"ן, אני לא יודעת עד כמה זה... , ואתם תדעו מה הדרישה. יש אפשרות מבחינת המועצה לשחרר את מספר המגרשים שיש להם-

גב' עדי זנד: שרק עבורכם?

עו"ד דב ויסגלס: כן, התשובה היא כן. התשובה היא כן, בתנאי-

גב' הילה בן שטרית: להגיד שבזה אפשר לתמוך, כי אתם נותנים לזה-

עו"ד דב ויסגלס: אבל תביני-

גב' ברוריה אליעז: בתנאי מה? בתנאי?

עו"ד דב ויסגלס: עוד פעם אם יתברר שיש 50, לא נעשה את זה. אם הכמות תהיה משמעותית במובן זה שזה נותן פתרון ליחידה, סתם אני אומר 500-600 קצינים, אני לא יודע, זה יחליט הפיקוד, נלך על זה. אם רק 100 נרשמו, נבוא נודה לכם על האירוח, ונגיד 100 לא פותר לנו את הבעיה. אבל אז אנחנו יודעים שיש לנו בעיה אמיתית, לא קשורה אליכם, בעיה של קצינים שלא רוצים לעבור. אני עוד פעם לא רוצה, תבינו להבדיל מיחידות אחרות של צה"ל, קצין ב-8200 ועוד פעם בלי לרחם על אף אחד, משתכר אני מגזים אם אני אומר רבע?

דובר: כן.

עו"ד דב ויסגלס: רבע ממנה שמחכים לו-

גב' עדי זנד: בחוץ.

עו"ד דב ויסגלס: הנציגים של... ונס-

מר שרגא קמין: כן, אבל אם הוא לא היה ב-8200 לא היו מחכים לו.

עו"ד דב ויסגלס: לא משנה, אני מסכים אתך ב-100%, אז מה הוא עושה?
הוא בא ל-8200 שם הוא רוכש את המיומנות שלו וזהו.

מר שרגא קמין: וזה בסדר גמור.

גב' הילה בן שטרית: אבל אתה רק מדגיש את זה שהם לא יישארו שנים על גבי שנים.

(מדברים יחד)

מר שלומי שטרית: דובי יש לנו כמה דקות, בוא, בוא, אני רוצה לספר לך, יש לנו כמה בעיות פתיחה. ראשית, לכו תביאו אישור ממשד התחבורה, אנחנו לא רוצים לתקוף אתכם שם, משרד התחבורה מ-2017 גם השר ישראל כץ וגם חברת הכנסת מירי רגב, מסרבים לאשר לנו יציאה נוספת.

עו"ד דב ויסגלס: טוב.

מר שלומי שטרית: אין אישור-

עו"ד דב ויסגלס: נעזור מאוד אם צריך.

מר שלומי שטרית: וזה לפני ממש 3 שבועות-

עו"ד דב ויסגלס: נעזור-

מר שלומי שטרית: קיבלתי את המכתב האחרון-

מר יוסף ניסן: אגב זה בניגוד לתב"ע.

מר שלומי שטרית: שאתה מתנגד. אתה יוסי אשם בהכול, מכיוון שאני את המכתב שמתי לך לפני חודשיים-

מר יוסף ניסן: אתה הזמנת את המכתב הזה.

מר שלומי שטרית: אתה לא-

מר יוסף ניסן: אתה הזמנת את המכתב.

(מדברים יחד)

גב' ברוריה אליעז: הדיון הוא לא בזה.

עו"ד דב ויסגלס: שלומי תקשיב טוב, היכולת שלך לקבל חיבור לצומת מה שאתה רוצה עם 8200 בלי 8200, זה משחק לגמרי אחר.

מר שלומי שטרית: לא, לא, אני ראיתי את המחלף שלנו פה, כמה היינו תקועים, 30 שנה אנחנו תקועים פה עם המחלף הזה, עד שלא יהיה מחלף בנוי, אנחנו לא נדבר על זה בכלל... עד שלא יהיה מחלף בנוי-

מר יוסף ניסן: חברים-

מר שלומי שטרית: רק לאחר מכן, אנחנו ניתן לחברים שלנו פה-

פרופ' עפר לוי: עוד פעם מי זה אנחנו, שלומי אנחנו?

עו"ד דב ויסגלס: אתה מוזמן-

מר יוסף ניסן: חברים הנושא הבא-

מר שרגא קמין: ... 8200 מאשר עמותה... שרונית תקום, הוא אמר לך את

זה בצורה הכי ברורה-

מר יוסף ניסן: שרונים.

מר שרגא קמין: שרונים. 8200 או עמותה של... תראה את זה בשרונית, יש רחוב... שם.

מר שלומי שטרית: בסוף החודש יש את ועדת ההתנגדויות, אנחנו נתנגד לזה.

גב' עדי זנד: אני חושבת שצריך לעשות 2 דברים במקביל. קודם כל אתם צריכים ללכת לבדוק בבית אצלכם אם יש בכלל היתכנות לזה. אם יהיו 100 אנשים ואתם תגידו לא מעניין אותנו, אז יכול להיות שאנחנו נתנגד עוד הרבה יותר-

עו"ד דב ויסגלס: נכון.

גב' עדי זנד: מול זה.

עו"ד דב ויסגלס: מקובל.

גב' עדי זנד: מול מקרקעי ישראל. ואם אתם תגידו לנו מספר, אז יכול להיות שאנחנו נחשוב אחרת. 8200 מבחינתנו היא אחלה, אוכלוסייה שאנחנו נהיה גאים שהיא תהיה חלק מקהילת להבים.

מר יוסף ניסן: אם תוכלו להחיש את התהליך הזה, זה ייטב.

עו"ד דב ויסגלס: מקובל לגמרי...

גב' ברוריה אליעז: זה באמת מעורר-

עו"ד דב ויסגלס: זה סיכום מאוד נכון...

דובר: דובי אמר 3 חודשים וזה ייקרה תוך 3 חודשים, ואז נבוא גם עם

הכמות של האנשים.

גב' ברוריה אליעז: תודה רבה.

(מדברים ביחד)

מר יוסף ניסן: אפשר לסיים את הרווחה, זה כמה דקות. חברים, כמה דקות הרווחה.

פרופ' מתי ליפשיץ: את השאלות שלי תדחו לפגישה הבאה.

מר יוסף ניסן: בסדר, אין בעיה.

פרופ' מתי ליפשיץ: מפאת השעה.

מר יוסף ניסן: אין בעיה.

גב' אורי אלימלך: כמה דקות-

מר יוסף ניסן: אנחנו רוצים 2 דקות בנושא של הרווחה. מתי 2 דקות הרווחה.

גב' אורי אלימלך: ממש משהו קטן.

גב' ברוריה אליעז: אבל אין חברי מועצה.

גב' אורי אלימלך: מי שנמצא זה מספיק.

גב' ברוריה אליעז: הם קמו.

גב' אורי אלימלך: מי שנמצא זה מספיק. מנהל מחוז דרום ישראל בודיק פנה אלינו בבקשה לשקול הקמת מרכז חירום סיוע וייעוץ למשפחה למניעה וטיפול בתופעת האלימות במשפחה. הם רוצים, הם פונים אלינו בבקשה להקים פה מרכז לאלימות במשפחה אזורי, שיכלול בתוכו

2 יחידות חירום לנשים / גברים / ילדים שמוצאים מהבית במצבי אלימות, והוא ייעודי כמובן לכל הסביבה.

גב' ברוריה אליעז: מה יקרה במרכז הזה?

גב' אורי אלימלך: יגיעו לכאן משפחות-

עו"ד קובי נודלמן: מכל האזור?

גב' אורי אלימלך: כן.

גב' ברוריה אליעז: למה? לקבל הדרכות?

גב' אורי אלימלך: לקבל טיפול בנושא אלימות במשפחה.

גב' ברוריה אליעז: מה זה פגישות הכוונה?

גב' אורי אלימלך: גם פגישות וגם-

גב' עדנה זטלאוי: למה אנחנו צריכים את זה?

עו"ד קובי נודלמן: אורי, למה אנחנו צריכים את זה פה?

גב' אורי אלימלך: אפשר לא לפרוטוקול?

גב' ברוריה אליעז: ומה עוד?

גב' עדנה זטלאוי: אפשר להגיד לא.

מר יוסף ניסן: לא, לא, זה הפרוטוקול, נו כן.

גב' ברוריה אליעז: גם פגישות. גם פגישות וגם מה?

גב' אורי אלימלך: אני רוצה, גם פגישות גם יהיו שני, המטרה היא שיהיו שני מרכזי חירום של נשים וגברים, שיכולים לקלוט נשים שהם חוות אלימות או גברים שחווים-

גב' ברוריה אליעז: לקלוט אותם?

גב' אורי אלימלך: כן.

גב' ברוריה אליעז: פה?

גב' אורי אלימלך: פה בלהבים.

פרופ' מתי ליפשיץ: להבים צריכה את זה?

גב' עדנה זטלאוי: ממש לא.

מר יוסף ניסן: אנחנו מביאים את זה לדיון, כי הבטחנו למנהל המחוז להביא את זה.

(מדברים יחד)

עו"ד קובי נודלמן: ... נגד.

מר יוסף ניסן: נגד, נגד.

עו"ד קובי נודלמן: נגד.

דוברת: ממש לא.

מר יוסף ניסן: תודה.

הישיבה ננעלה!

____(-)____

____(-)____

גב' עדנה זטלאוי
מזכירת המועצה

מר יוסף ניסן
ראש המועצה